

แผนพัฒนาท้องถิ่น

พ.ศ.2566 – 2570

แก้ไข ครั้งที่ 1 / 2566

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก

อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ

สำนักปลัด อบต.

(แก้ไข เล่มที่ 2)

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ โดยแก้ไขความสอดคล้องและเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก เพื่อให้ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๔๑๐.๓/ว๓/๕๐๙ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๔๑๐.๓/ว๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ จนถึงแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑

ในการนี้ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ได้เห็นชอบให้แก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ และอนุมัติให้ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ แก้ไข ครั้งที่ ๑ พ.ศ.๒๕๖๕ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก อำเภอจตุรัส จังหวัดชัยภูมิ ตั้งแต่วันที่ เป็นต้นไป

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายสมพงษ์ ผิวรักษา)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
(1) ด้านกายภาพ	1 - 5
(2) ด้านการเมือง/การปกครอง	6 - 7
(3) ประชากร	7 - 9
(4) สภาพทางสังคม	9 - 11
(5) ระบบบริการพื้นฐาน	11 - 13
(6) ระบบเศรษฐกิจ	13 - 16
(7) ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	16 - 17
(8) ทรัพยากรธรรมชาติ	17 - 16
(9) รายได้/รายจ่ายเฉลี่ยต่อปีของประชากร	19 - 20
(10) อาชีพของประชากร	20 - 21
(11) ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก	22 - 26
ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	
(1) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	27 - 85
(2) ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก	85 - 92
(3) การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	92 - 98
(4) แผนผังความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบต.บ้านกอก	99 - 100
ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	
(1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	101 - 102
ส่วนที่ 4 การติดตามและประเมินผล	
(1) กรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผล	103
(2) การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	103 - 104
(3) การติดตามและประเมินผลโครงการ	104
(4) ระเบียบ วิธีในการติดตามและประเมินผล	104 - 108
(5) สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น จากแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2561-2565	108
(6) ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	109 - 110

คำนำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2559 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2561 องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-พ.ศ.2570 เมื่อวันที่ 23 กันยายน 2564 และเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง แก้ไข แผนพัฒนาท้องถิ่นจนถึงปัจจุบัน เป็นแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนและกระบวนการในการถ่ายโอนภารกิจ งบประมาณ และอัตรากำลังของราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีกำหนดระยะเวลา และเงื่อนไขที่ระบุไว้อย่างชัดเจน โดยสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ นโยบายในการพัฒนาท้องถิ่นและแผนการถ่ายโอนภารกิจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดแนวทางการดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น เมื่อมีราชกิจจานุเบกษา ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ.2566-2570 ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2565 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำมาดัดแปลง ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือ เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหนังสือ กระทรวงมหาดไทยที่ มท 0810.3/ว 7509 ลงวันที่ 7 ตุลาคม 2565 และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0810.3/ว 6086 ลงวันที่ 19 สิงหาคม

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 จนถึงเพิ่มเติม แก้ไขฉบับที่ 3 พ.ศ.2561 ข้อ 21 การแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นอำนาจ ของผู้บริหารท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566 - 2570 ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ได้พิจารณาเห็นชอบให้แก้ไข แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570 แก้ไข ครั้งที่ 1/2566 จึงได้ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570 แก้ไข ครั้งที่ 1/2566 ตามระเบียบและหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

(นายสมพงษ์ ผิวรักษา)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก

หลักการ เหตุผลและความจำเป็น แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566 - 2570 แก้ไข ครั้งที่ 1/2566

1. หลักการ (ระเบียบ/กฎหมาย/ข้อบังคับ)

1. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2559 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2561 หมวดที่ 4 การแก้ไข การเพิ่มเติมหรือการเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น

ข้อ 21 การแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น เมื่อผู้บริหารท้องถิ่น เห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่นที่แก้ไขแล้ว ให้ปิดประกาศให้ประชาชนทราบโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นชอบ พร้อมทั้งแจ้งสภาท้องถิ่นอำเภอ และจังหวัดทราบด้วย

2. ราชกิจจานุเบกษา ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ.2566-2570 ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2565

3. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0810.3/ว7509 ลงวันที่ 7 ตุลาคม 2565 เรื่อง แนวทางการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท0810.3/ว 6086 ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2565 ข้อ 3

2. เหตุผลและความจำเป็น

ตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดแนวทางการดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น เมื่อมี ราชกิจจานุเบกษา ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ.2566-2570 ประกาศ ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2565 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำมาดัดแปลงในแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ มท 0810.3/ว 7509 ลงวันที่ 7 ตุลาคม 2565 และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0810.3/ว 6086 ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2565

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566 - 2570 ให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้านกอก ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ได้พิจารณาเห็นชอบให้แก้ไข แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570 แก้ไข ครั้งที่ 1/2566 เรียบร้อยแล้ว จึงได้ประกาศใช้แผนพัฒนา ท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570 แก้ไข ครั้งที่ 1/2566 ตามระเบียบและหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

แผนพัฒนาท้องถิ่น
พ.ศ. 2566 – 2570 แก้ไข ครั้งที่ 1/2566
ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก อำเภोजตุรัส จังหวัดชัยภูมิ

ส่วนที่ 1
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

(1) ด้านกายภาพ

1) ที่ตั้งของของตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ได้มีการจัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ.2539 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงให้สภาตำบลบ้านกอกจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีเขตตามเขตตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ยกเว้นส่วนที่อยู่ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาลที่มีอยู่ในตำบลนั้น และประกาศในราชกิจจานุเบกษา หน้า 34 เล่ม 113 ตอนที่ 9 เมื่อวันที่ 30 มกราคม 2539 ลำดับที่ 291

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลบ้านกอก โดยมีพื้นที่บางส่วนเป็นของเทศบาลตำบลจตุรัส ตำบลบ้านกอก อำเภोजตุรัส จังหวัดชัยภูมิ (หมู่ที่ 1 บางส่วน , หมู่ที่ 2 บางส่วน, หมู่ที่ 12 บางส่วน) และพื้นที่บางส่วนเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ตำบลบ้านกอก อำเภोजตุรัส จังหวัดชัยภูมิ (หมู่ที่ 1 บางส่วน , หมู่ที่ 2 บางส่วน, หมู่ที่ 12 บางส่วน)

อาณาเขตพื้นที่ตำบลบ้านกอก ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การกำหนดเขตตำบลในท้องที่ อำเภोजตุรัส จังหวัดชัยภูมิ เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2541 ให้มีอาณาเขต ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลหนองบัวบาน อำเภोजตุรัส จังหวัดชัยภูมิ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจาก ลำห้วยเสียว บริเวณพิกัด R T 015286 ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวทางเกวียน เชื่อมกับสันพั้งผาแก้ง บริเวณพิกัด R T 022297 ไปตามแนวสันพั้งผ่านโสกเสาเรือน จดลำห้วยนาง (ห้วยมะค่า) บริเวณพิกัด R T 024314 ไปทางทิศตะวันออกถึงเนินละหานข้าว ไปตามสันเนิน สิ้นสุดแนวเขตที่ลำคั่นฉู บริเวณ พิกัด RT 114318 รวมระยะทางด้านทิศเหนือประมาณ 13 กิโลเมตร

ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลหนองบัวใหญ่ อำเภोजตุรัส และตำบลสร้างงาม กิ่งอำเภอนีนสง่า จังหวัดชัยภูมิ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากลำคั่นฉู บริเวณพิกัด R T 114318 ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามกึ่งกลางลำคั่นฉู ผ่านด้านทิศใต้ของเนินละหานข้าวผ่านโนนवानไฟ ถึงสะพานติดกับวัดบ้านมะเกลือ บริเวณพิกัด R T 063276 ไปตามถนนสายจตุรัส – หนองบัวระเหว ถึงสะพานข้ามลำคั่นฉู บริเวณพิกัด R T 065267 ไปทางทิศตะวันออกตามแนวลำคั่นฉู ผ่านกึ่งกลางสะพานธรรมญญ บนถนนสายจตุรัส – หนองบัวระเหว บริเวณพิกัด R T 066256 ตัดผ่านทุ่งนาระหว่างบ้านหนองบัวใหญ่กับบ้านกอก และตัดผ่านถนนสายชัยภูมิ – สีคิ้ว (ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 201) ระหว่างหลักกิโลเมตรที่ 82 – 84 บริเวณ พิกัด R T 065232 เชื่อมกับถนนสาธารณะ ข้างโรงพยาบาลจตุรัส ไปตามลำห้วย ถึงโคกหนองแจ้ง บริเวณ พิกัด R T 102173 ไปตามแนวสันโคกตัดผ่านทุ่งนา

ผ่านริมสระสี่เหลี่ยมน้อยด้านทิศตะวันออก เชื่อมกับถนนเข้าบ้านสระสี่เหลี่ยม สิ้นสุดแนวเขตที่เส้นแบ่งเขต จังหวัดชัยภูมิกับจังหวัดนครราชสีมา บริเวณ พิกัด R T 151107 รวมระยะทางด้านทิศตะวันออก ประมาณ 32 กิโลเมตร

ทิศใต้ ติดต่อดำบลทัพร้าง กิ่งอำเภอพระทองคำ จังหวัดนครราชสีมา โดยมีแนวเขต เริ่มต้นจากถนนเข้าบ้านสระสี่เหลี่ยม บริเวณ พิกัด R T 151107 ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามแนวเส้นแบ่งเขต จังหวัดชัยภูมิ กับจังหวัดนครราชสีมา ถึงทางสาธารณะเข้าบ้านทุ่งสว่าง – บ้านเตี้ยเตี้ย บริเวณ พิกัด R T 123064 ไปทางทิศเหนือตามกึ่งกลางทางเกวียน สิ้นสุดแนวเขตที่เนินบ้านทุ่งสว่าง (คุ้มหนองแดง) บริเวณ พิกัด R T 098101 รวมระยะทางด้านทิศใต้ ประมาณ 10 กิโลเมตร

ทิศตะวันตก ติดต่อดำบลหนองบัวโคก ตำบลลูกน้ำใส และตำบลหนองบัวบาน อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจาก เนินบ้านทุ่งสว่าง (คุ้มหนองแดง) บริเวณ พิกัด R T 098101 ไปทางทิศเหนือ เชื่อมกับสันโคกหนองโนใจ บริเวณ พิกัด R T 097133 ไปตามแนวสันโคกเชื่อมกับคลองหลุบจั่ว ไปตามกึ่งกลาง คลองหลุบจั่ว เชื่อมกับโคกชำบักจ้อย บริเวณ พิกัด R T 065176 ไปตามแนวสันโคกเชื่อมกับถนนเข้าอ่างเก็บน้ำ ห้วยทองกลาง บริเวณหลักกิโลเมตรที่ 3 ใช้กึ่งกลางถนนเป็นแนวแบ่งเขต บริเวณ พิกัด R T 055216 ไปทาง ทิศตะวันตกตามทางรถไฟ ถึงลำคั่นฉู บริเวณ พิกัด R T 043216 ไปทางทิศเหนือตัดผ่านสะพานบนถนน สายจัตุรัส – บำเหน็จณรงค์ ระหว่างหลักกิโลเมตรที่ 1 - 2 บริเวณ พิกัด R T 038227 ไปตามกึ่งกลางลำคั่นฉู เชื่อมกับลำห้วยเสียว บริเวณพิกัด R T 044253 ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ สิ้นสุดแนวเขตที่ลำห้วยเสียว บริเวณพิกัด R T 015286 รวมระยะทางด้านทิศตะวันตก ประมาณ 23 กิโลเมตร

ตำบลบ้านกอก มีพื้นที่ประมาณ 98 ตารางกิโลเมตร โดยแบ่งพื้นที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก มีพื้นที่ในเขตตำบลบ้านกอก ประมาณ 58,810 ไร่ หรือ 94.423 ตารางกิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

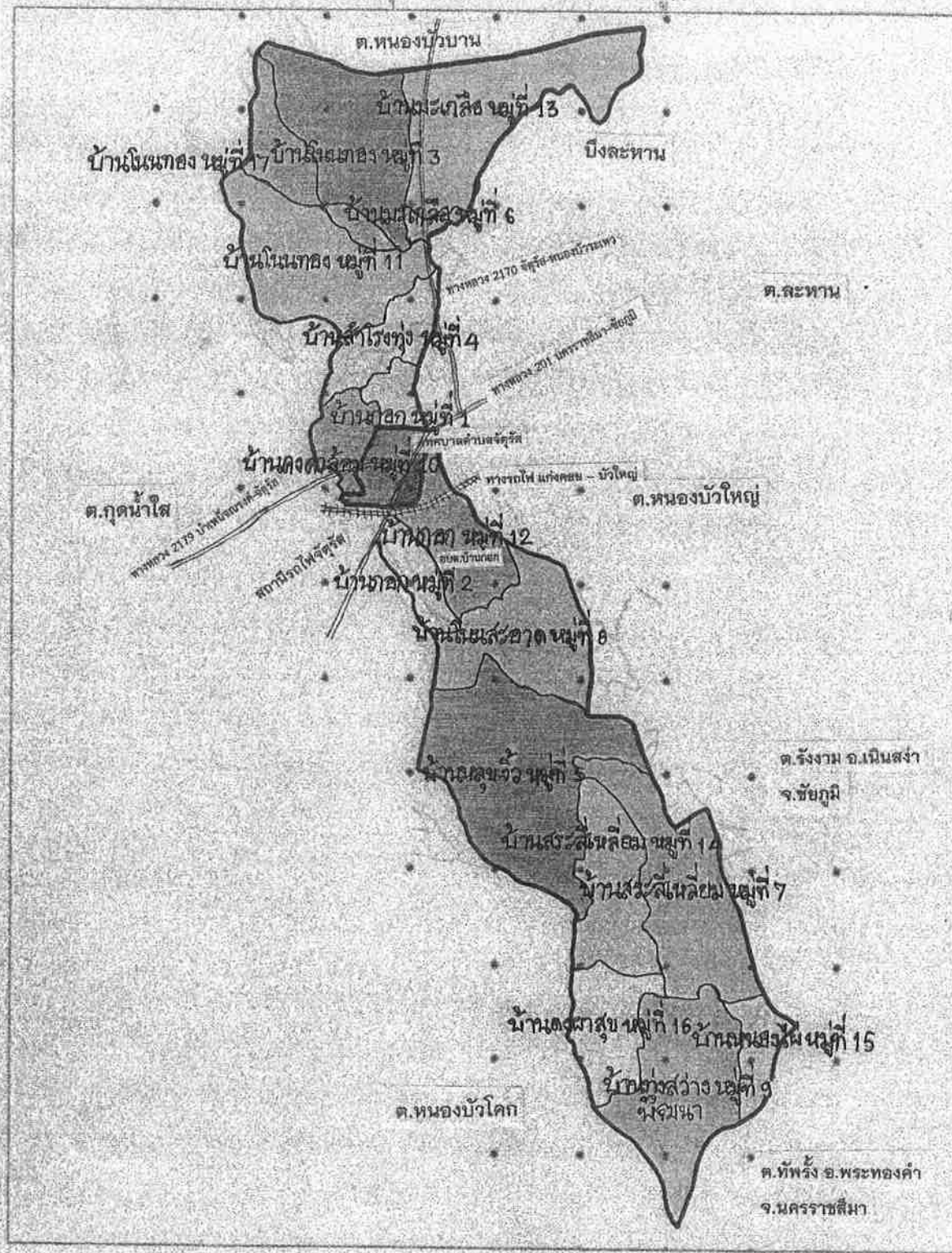
ทิศเหนือ	ติดกับ	ตำบลหนองบัวบาน อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ
ทิศใต้	ติดกับ	ตำบลหนองบัวโคก อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ และ ตำบลทัพร้าง อำเภอพระทองคำ จังหวัดนครราชสีมา
ทิศตะวันออก	ติดกับ	ตำบลละหาน ตำบลหนองบัวใหญ่ อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ และตำบลรังงาม อำเภอเนินสง่า จังหวัดชัยภูมิ
ทิศตะวันตก	ติดกับ	ตำบลหนองบัวบาน ตำบลลูกน้ำใส และตำบลหนองบัวโคก อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ

2. เทศบาลตำบลจัตุรัส มีพื้นที่ในเขตตำบลบ้านกอก ประมาณ 3.577 ตารางกิโลเมตร

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ตั้งอยู่สำนักงาน เลขที่ 13 หมู่ที่ 12 ตำบลบ้านกอก อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ และตั้งอยู่ทางทิศใต้ของจังหวัดชัยภูมิ ระยะทางห่างจากศาลากลางจังหวัดชัยภูมิ ระยะทางประมาณ 43.40 กิโลเมตร

อาณาจักรสุโขทัย

จังหวัดชัยภูมิ

0 1,700 3,400 6,800 Meters

สภากาชาด

point_reward

ประวัติตำบลบ้านกอก

แต่เดิมเมืองสี่มุมก่อนที่จะมาตั้งอยู่ที่อำเภอจตุรัสปัจจุบันนี้มีการย้ายเมืองหลายครั้ง แต่ถึงจะย้ายไปอยู่ที่ใดก็ยังใช้ชื่อเมืองสี่มุมเหมือนเดิม มีการย้าย ดังนี้ ครั้งที่ 1 ในสมัยพระยานรินทร์สงคราม (บุญเฮ้า) ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเจ้าเมืองสี่มุม ได้ย้ายจากที่ตั้งเดิมบ้านสี่มุม (บ้านสระสี่เหลี่ยม) มาตั้งบริเวณที่เป็นบ้านหนองบัวใหญ่ ตำบลหนองบัวใหญ่ อำเภอจตุรัส ในปัจจุบันนี้ ครั้งที่ 2 ในสมัยพระยานรินทร์สงคราม (บุญเฮ้า) ย้ายจากเมืองสี่มุม (บ้านหนองบัวใหญ่) เนื่องจากบ้านหนองบัวใหญ่มีพื้นที่เป็นที่ลุ่มเกินไปฤดูฝนทำให้น้ำท่วมการคมนาคม ไม่สะดวก จึงได้ย้ายเมืองสี่มุม มาตั้งที่บ้านกอก (ตำบลบ้านกอก) พื้นที่บ้านกอกเป็นที่ราบสูง และย้ายมาอยู่ที่บ้านกรรยาที่บ้านกอก มีบุตร ๒ คน คนโตชื่อ ทองดี คนเล็กได้เป็นหลวงยกกราบัตร์ เมื่อพระนรินทร์สงครามถึงแก่กรรม ลูกชายคนโตได้เป็นเจ้าเมืองแทนบิดา ชื่อพระนรินทร์สงคราม (ทองดี) ใน พ.ศ.๒๔๓๖ รัชกาลที่ ๕ ทรงเปลี่ยนแปลงระบบการปกครองประเทศจากการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ทำให้เมืองสี่มุมได้รับการแต่งตั้งเป็นอำเภอจตุรัสจนถึงปัจจุบันโดยมีพระนรินทร์สงคราม (ทองดี) เป็นนายอำเภอจตุรัสคนแรก อำเภอจตุรัส ตั้งอยู่ในเขตบ้านกอกจนถึงปัจจุบัน ที่ตั้งเมืองอยู่ที่บริเวณหมู่ที่ 1 ตำบลบ้านกอก อำเภอจตุรัส

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ได้จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ลงนามในประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2539 เพื่อจัดตั้งสภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณ 2536 ถึงปี 2538 เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอกได้แบ่งพื้นที่การปกครองออกจากเทศบาลตำบลจตุรัส ตั้งแต่วันที่ 19 มกราคม 2539 เป็นพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก (นอกเขตเทศบาลตำบลจตุรัส) โดยมีเนื้อที่รับผิดชอบทั้งหมดประมาณ 58,810 ไร่ หรือ 94 ตารางกิโลเมตร แบ่งเขตการปกครอง จำนวน 17 หมู่บ้าน องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอกตั้งอยู่ทางทิศใต้ของจังหวัดชัยภูมิ ห่างจากศาลากลางจังหวัด 38 กิโลเมตร

2) ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก เป็นพื้นที่สูงโดยทางด้านทิศเหนือสูงกว่าระดับน้ำทะเล 230 เมตร ด้านทิศใต้สูงกว่าระดับน้ำทะเล 260 เมตร พื้นที่ทั้งสองด้านมีลักษณะลาดเอียงลงมาตอนกลางของตำบลบ้านกอก สภาพดินเป็นดินเหนียวปนทรายและมีพื้นที่เป็นดินเค็มบางส่วนโดยหน้าดินถูกชะล้าง ทำการเกษตรไม่ได้ผลเท่าที่ควรและในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอกมีสภาพภูมิอากาศที่แห้งแล้ง มีปริมาณน้ำฝนน้อยในแต่ละปี

3) ลักษณะภูมิอากาศ

1. ลักษณะภูมิอากาศของจังหวัดชัยภูมิ ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของมรสุมที่พัดประจำฤดูกาล 2 ชนิด คือ มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดพามวลอากาศเย็นและแห้งจากประเทศจีนเข้าปกคลุมประเทศไทย ตั้งแต่ประมาณกลางเดือนตุลาคม ถึงประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งอยู่ในช่วงฤดูหนาวของประเทศไทย ทำให้จังหวัดชัยภูมิ มีอากาศหนาวเย็นและแห้งทั่วไป และมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดพามวลอากาศชื้น

จากทะเลและมหาสมุทรเข้าปกคลุมประเทศไทยในช่วงฤดูฝน (ประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงประมาณกลางเดือนตุลาคม) ทำให้มีฝนตกชุกทั่วไป

2. ลักษณะภูมิอากาศของตำบลบ้านกอก มีลักษณะอากาศร้อนชื้น อยู่ในภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อน มีฤดู 3 ฤดู โดยระยะเวลาในแต่ละฤดูอาจคลาดเคลื่อนไปตามสภาพดินฟ้าอากาศของแต่ละปี มีอากาศหนาวจัดในฤดูหนาว ร้อนจัดในฤดูร้อน และช่วงฝนสลับกับช่วงแห้งแล้งแตกต่างกันอย่างชัดเจน ตามหัวเวลาตามฤดูกาล ดังนี้

ฤดูหนาว	ประมาณเดือน ตุลาคม – กุมภาพันธ์
ฤดูร้อน	ประมาณเดือน กุมภาพันธ์ – พฤษภาคม
ฤดูฝน	ประมาณเดือน พฤษภาคม – ตุลาคม

3. อุณหภูมิ เนื่องจากจังหวัดชัยภูมิพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าเขา อากาศค่อนข้างร้อนอบอ้าวในช่วงฤดูร้อน และจะมีอากาศค่อนข้างหนาวเย็นในช่วงฤดูหนาว อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดทั้งปี 27.0 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 22.5 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 32.6 องศาเซลเซียส เดือนเมษายน เป็นเดือนที่มีอากาศร้อนอบอ้าวมากที่สุดในรอบปี ซึ่งเคยวัดอุณหภูมิสูงที่สุดได้ 42.6 องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ 14 เมษายน 2526 และวันที่ 11 และ 18 เมษายน 2559 ส่วนในช่วงฤดูหนาวจะมีอากาศหนาวที่สุดในเดือนมกราคม วัดอุณหภูมิต่ำที่สุดได้ 6.3 องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ 4 มกราคม 2503

4. ปริมาณน้ำฝนสะสม เนื่องจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวเทือกเขาเพชรบูรณ์และเทือกเขาแดงพญาเย็นอยู่ทางทิศตะวันตก เทือกเขาสันกำแพงและเทือกเขาพนมดงรักอยู่ทางทิศใต้ เป็นแนวขวางกันไม่ให้มรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดเข้าปกคลุมได้สะดวก ทำให้บริเวณจังหวัดชัยภูมิมีฝนน้อย เนื่องจากฝนจะไปตกทางด้านตะวันตกและด้านใต้ของภูเขาเป็นส่วนใหญ่ โดยพื้นที่ทางด้านตะวันตกแนวติดต่อกับจังหวัดลพบุรีและจังหวัดเพชรบูรณ์เป็นบริเวณที่มีฝนตกชุกมาก โดยเฉพาะบริเวณอำเภอภักดีชุมพลมีปริมาณฝนเฉลี่ยทั้งปีมากกว่า 1,500 มิลลิเมตร ส่วนบริเวณอื่น ๆ มีฝนน้อย โดยเฉพาะบริเวณอำเภอเกษตรสมบูรณ์มีปริมาณฝนเฉลี่ยตลอดทั้งปีต่ำกว่า 800 มิลลิเมตร สำหรับปริมาณฝนเฉลี่ย ตลอดทั้งปีของจังหวัดชัยภูมิ 1,118.0 มิลลิเมตร และมีจำนวนวันฝนตกเฉลี่ยทั้งปี 101 วัน เดือนกันยายน เป็นเดือนที่มีฝนตกชุกมากที่สุดในรอบปี ปริมาณฝนมากที่สุดใน 24 ชั่วโมง เคยวัดได้ 162.5 มิลลิเมตร เมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2551

5. ทิศทางลมในแต่ละฤดู สามารถแบ่งได้เป็น 3 ฤดู คือ

- ฤดูหนาว เริ่มต้นประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นช่วงที่มรสุม ตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทยและบริเวณความกดอากาศสูงจากประเทศจีนซึ่งมีคุณสมบัติหนาวเย็น จะแผ่ลงมาปกคลุมประเทศไทย ทำให้อากาศโดยทั่วไปจะหนาวเย็นและแห้ง โดยมีอากาศหนาวจัดในบางวัน สำหรับเดือนที่มีอากาศหนาวมากที่สุดจะอยู่ในช่วงเดือนธันวาคมถึงมกราคม

- ฤดูร้อน เริ่มต้นประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงว่างของฤดูมรสุม ลมที่ พัดปกคลุมส่วนใหญ่เป็นลมฝ่ายใต้ และหย่อมความกดอากาศต่ำ เนื่องจากความร้อน

ปกคลุมประเทศไทยตอนบน ทำให้ มีอากาศร้อนอบอ้าวโดยทั่วไป โดยเฉพาะเดือนเมษายนจะเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนอบอ้าวที่สุดของปี

- ฤดูฝน เริ่มต้นประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม เป็นช่วงที่มรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดเอาความชื้นจากทะเลและมหาสมุทรมาปกคลุมประเทศไทย ประกอบกับในช่วงดังกล่าวร่องความกดอากาศต่ำที่พาด อยู่บริเวณภาคใต้ของประเทศไทยจะเลื่อนขึ้นมาพาดผ่านบริเวณภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้อากาศเริ่มชุ่มชื้นและมีฝนตกชุกตั้งแต่ประมาณกลางเดือนพฤษภาคมเป็นต้นไป โดยเฉพาะเดือนสิงหาคมเป็นเดือนที่มีฝนตกชุกหนาแน่นมากที่สุดในรอบปี แต่อย่างไรก็ตาม นอกจากปัจจัยดังกล่าวที่ให้มีฝนตกชุกแล้วยังขึ้นอยู่กับอิทธิพล ของพายุหมุนเขตร้อนที่เคลื่อนตัวเข้าใกล้หรือเข้าสู่ประเทศไทยด้วย

ที่มา : ศูนย์ภูมิอากาศ กองพัฒนาอุตุนิยมวิทยา กรมอุตุนิยมวิทยา (มกราคม 2563)

4) ลักษณะดิน

สภาพดินเป็นดินร่วนปนทราย มีบางพื้นที่เป็นดินเค็ม พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ในการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม และใช้เป็นที่อยู่อาศัย

(2) ด้านการเมือง/การปกครอง

1) เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก มีจำนวน 17 หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ 1	บ้านกอก	หมู่ที่ 10	บ้านคงคาล้อม
หมู่ที่ 2	บ้านกอก	หมู่ที่ 11	บ้านโนนทอง
หมู่ที่ 3	บ้านโนนทอง	หมู่ที่ 12	บ้านกอก
หมู่ที่ 4	บ้านสำโรงทุ่ง	หมู่ที่ 13	บ้านมะเกลือ
หมู่ที่ 5	บ้านหลุบจิว	หมู่ที่ 14	บ้านสระสีเหลี่ยม
หมู่ที่ 6	บ้านมะเกลือ	หมู่ที่ 15	บ้านหนองไผ่
หมู่ที่ 7	บ้านสระสีเหลี่ยม	หมู่ที่ 16	บ้านดงผาสุข
หมู่ที่ 8	บ้านโนนสะอาด	หมู่ที่ 17	บ้านโนนทอง
หมู่ที่ 9	บ้านทุ่งสว่างพัฒนา		

พื้นที่บางส่วนของ หมู่ที่ 1 บ้านกอก หมู่ที่ 2 บ้านกอก และ หมู่ที่ 12 บ้านกอก ตำบลบ้านกอก เป็นพื้นที่ของเทศบาลตำบลจัตุรัส ตำบลบ้านกอก อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ

พื้นที่มีทั้งหมด จำนวน 94.423 ตารางกิโลเมตร

ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 298 กิโลเมตร

ห่างจากที่ว่าการอำเภอจัตุรัส ประมาณ 5 กิโลเมตร

ห่างจากศาลากลางจังหวัดชัยภูมิ ประมาณ 43.40 กิโลเมตร

2) การเลือกตั้ง

แบ่งเขตเลือกตั้ง ออกเป็น 17 เขต (17 หมู่บ้าน)

(3) ประชากร

1) ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร มีประชากรทั้งสิ้น 6,767 คน

แยก เป็น ชาย จำนวน 3,318 คน

เป็น หญิง จำนวน 3,449 คน

ประชากรมีความหนาแน่นเฉลี่ย 71.66 คน ต่อตารางกิโลเมตร

ตารางที่ 1 แสดงรายชื่อหมู่บ้าน จำนวนครัวเรือนและข้อมูลประชากร ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	พื้นที่ (ไร่)	จำนวน ครัวเรือน	จำนวนประชากรปี 2565		
				ชาย	หญิง	รวม
1	บ้านกอก	1,387	8	6	8	14
2	บ้านกอก	2,132	81	66	61	127
3	บ้านโนนทอง	3,000	245	280	318	598
4	บ้านสำโรงทุ่ง	2,581	93	128	136	264
5	บ้านหลุบบัว	4,773	285	361	321	682
6	บ้านมะเกลือ	4,640	258	309	329	638
7	บ้านสระสี่เหลี่ยม	4,665	198	250	296	546
8	บ้านโนนสะอาด	3,752	107	153	142	295
9	บ้านทุ่งสว่างพัฒนา	4,575	124	186	182	368
10	บ้านคงคาล้อม	3,448	112	123	126	249
11	บ้านโนนทอง	3,655	288	360	397	757
12	บ้านกอก	2,959	51	53	43	96
13	บ้านมะเกลือ	3,675	283	389	406	795
14	บ้านสระสี่เหลี่ยม	4,765	134	234	252	486
15	บ้านหนองไผ่	3,603	84	126	118	244
16	บ้านดงผาสุข	3,445	76	98	101	199
17	บ้านโนนทอง	1,755	153	196	213	409
	รวม	58,810	2,582	3,318	3,449	6,767

ที่มา : ฝ่ายทะเบียนราษฎรอำเภอจัตุรัส ณ วันที่ 7 พฤศจิกายน 2565

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบจำนวนประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร						จำนวนประชากร คาดการณ์ใน อนาคต
		ปี 2560	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	
1	บ้านกอก	18	17	18	17	17	14	18
2	บ้านกอก	115	114	115	125	124	127	130
3	บ้านโนนทอง	616	618	617	604	604	598	610
4	บ้านสำโรงทุ่ง	259	265	266	263	263	264	268
5	บ้านหลุบจิว	691	694	694	686	683	682	689
6	บ้านมะเกลือ	686	663	666	650	646	638	659
7	บ้านสระสี่เหลี่ยม	541	544	539	538	542	546	550
8	บ้านโนนสะอาด	299	290	283	283	281	295	300
9	บ้านทุ่งสว่างพัฒนา	348	350	347	353	351	368	360
10	บ้านคงคาล้อม	245	245	246	242	243	249	250
11	บ้านโนนทอง	760	773	765	764	763	757	764
12	บ้านกอก	108	100	97	98	99	96	100
13	บ้านมะเกลือ	774	789	791	787	785	795	800
14	บ้านสระสี่เหลี่ยม	452	470	474	477	475	486	490
15	บ้านหนองไผ่	250	251	252	246	246	244	250
16	บ้านคงคาสุข	200	202	201	205	206	199	210
17	บ้านโนนทอง	453	448	446	433	433	409	445
	รวม	6,815	6,833	6,817	6,771	6,761	6,767	6,893

ที่มา : ฝ่ายทะเบียนราษฎรอำเภอจัตุรัส ปี 2560 ณ วันที่ 20 มิถุนายน 2560 /
ปี 2561 ณ วันที่ 13 ธันวาคม 2561 /ปี 2562 ณ วันที่ 14 พฤษภาคม 2562 /
ปี 2563 ณ วันที่ 5 มกราคม 2564 /ปี 2564 ณ วันที่ 4 มีนาคม 2564/
ปี 2565 ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน 2565

2) ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ตารางที่ 3 จำนวนประชากร จำแนกตามช่วงอายุ ปี 2565 ที่อาศัยอยู่ในครัวเรือน

ช่วงอายุ	เพศ				รวม (คน)	%
	ชาย (คน)	%	หญิง (คน)	%		
น้อยกว่า 1 ปีเต็ม	26	0.78	25	0.72	51	0.75
1 ปีเต็ม - 2 ปี	60	1.79	52	1.5	112	1.64
3 ปีเต็ม - 5 ปี	111	3.31	85	2.45	196	2.87
6 ปีเต็ม - 11 ปี	227	6.77	188	5.42	415	6.08
12 ปีเต็ม - 14 ปี	110	3.28	102	2.94	212	3.11

ตารางที่ 5 ประชากรจำแนกตามระดับการศึกษา ตามข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานระดับตำบล (จปฐ.) ปี 2565

ระดับการศึกษา	เพศ				รวม (คน)	%
	ชาย (คน)	%	หญิง (คน)	%		
ไม่เคยศึกษา	41	0.79	38	0.73	79	1.52
อนุบาล/ศูนย์เด็กเล็ก	32	0.61	19	0.36	51	0.98
ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษา	89	1.71	98	1.88	187	3.59
จบชั้นประถมศึกษา (ป.4, ป.7, ป.6)	1,043	20.02	1,237	23.74	2,280	43.76
มัธยมศึกษาตอนต้น (มศ.1-3, ม.1-3)	566	10.86	459	8.81	1,025	19.67
มัธยมศึกษาตอนปลาย (มศ.4-5, ม.4-6, ปวช.)	466	8.94	498	9.56	964	18.50
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	131	2.51	117	2.25	248	4.76
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	128	2.46	234	4.49	362	6.95
สูงกว่าปริญญาตรี	4	0.08	10	0.19	14	0.27
รวม	2,500	47.98	2,710	52.02	5,210	100

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอจตุรัส ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานระดับตำบล ปี 2565 (จปฐ.)

2) สาธารณสุข

การสาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล จำนวน 2 แห่ง ดังนี้
 1. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านโนนทอง ที่ตั้ง หมู่ที่ 3 บ้านโนนทอง
 2. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสระสีเหลี่ยม ที่ตั้ง หมู่ที่ 7 บ้านสระสีเหลี่ยม
- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ 100

3) อาชญากรรม/ยาเสพติด

สถานการณ์ด้านการค้าและการแพร่ระบาดของยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดของจังหวัดชัยภูมิ ยังคงเป็นปัญหาการค้าและแพร่ระบาดของ ยาเสพติดที่มีการค้าและแพร่ระบาดมากที่สุด คือ ยาบ้า รองลงมาเป็นกัญชาแห้ง สารระเหย ไอซ์ กระชอม และกัญชาสด ตามลำดับ (อ้างอิงข้อมูลจากรายงานสถิติการจับกุมปริมาณของกลางที่ตรวจยึด จำนวนผู้ค้า/ผู้เสพยาเสพติดในพื้นที่) พื้นที่ที่มีปัญหาการค้าและแพร่ระบาดของยาเสพติดมากที่สุด 3 ลำดับ คือ อำเภอเมืองชัยภูมิ (84 คดี/89 ราย) อำเภอจตุรัส (26 คดี/26 ราย) และอำเภอแก้งคร้อ (25 คดี/26 ราย) มีการจับกุมคดียาเสพติด 282 คดี ผู้ต้องหา 296 ราย ลดลงจากเดือน เมษายน 2560 ร้อยละ 9.90

กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในหัวนี้ส่วนใหญ่ยังเป็นคนในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ แต่ก็มีกลุ่มคนนอกพื้นที่ที่ถูกจับกุม เช่น คนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดที่อยู่ติดกับจังหวัดชัยภูมิ และคนที่มาจากกรุงเทพมหานคร สำหรับช่วงอายุของผู้ถูกจับกุมส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 20-29 ปี

ดังนั้น การดำเนินมาตรการด้านการปราบปราม การตั้งจุดสกัดจุดตรวจการป้องกันและการเฝ้าระวังในพื้นที่ปรากฏข้อมูลข่าวสาร บุคคลที่เป็นกลุ่มเสี่ยง โดยเฉพาะกลุ่มที่มีพฤติการณ์กลับไปใช้

ยาเสพติดซ้ำที่มีโอกาสที่จะผันตัวไปเป็นนักค้า ยังต้องมีดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นไปที่กลุ่มผู้เคยมีประวัติเกี่ยวข้องกับยาเสพติด กลุ่มผู้ใช้แรงงานทั้งภาคเกษตรกรรมและโรงงานอุตสาหกรรมทั้งที่อยู่ในพื้นที่และกลับมาภูมิลำเนาในช่วงเทศกาลต่างๆ กลุ่มคนว่างงาน และกลุ่มเยาวชนทั้งในและนอกสถานศึกษา เพื่อควบคุมไม่ให้สถานการณ์เกิดผลกระทบที่เป็นปัญหารุนแรงต่อสังคม

ที่มา : สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดชัยภูมิ ณ วันที่ 29 มิถุนายน 2560

4) การสังคมสงเคราะห์

ข้อมูลการสังคมสงเคราะห์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก

- ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	จำนวน 1,472 ราย
- ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้พิการ	จำนวน 299 ราย
- ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์	จำนวน 3 ราย

ที่มา : กองสวัสดิการสังคม อบต.บ้านกอก ข้อมูล ณ วันที่ 23 มกราคม 2566

(5) ระบบบริการพื้นฐาน

1) การคมนาคมขนส่ง

เส้นทางคมนาคมขนส่งทางบกของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก มีถนนสำหรับคมนาคมหลายสาย คือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 201 เชื่อมเส้นทางจากจังหวัด เข้าสู่พื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2179 ตัดผ่าน ตอนกลางขององค์การบริหารส่วนตำบลเชื่อมระหว่างอำเภอจัตุรัสกับอำเภอบำเหน็จณรงค์และทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2170 ตัดผ่านตอนเหนือขององค์การบริหารส่วนตำบล เชื่อมระหว่างอำเภอจัตุรัสกับอำเภอหนองบัวระเหว

ถนน รพช. สายบ้านกอก - สระสีเหลี่ยม ซึ่งนอกจากนั้นเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเสริมไม้ไผ่และถนนลูกรัง สำหรับให้สัญจรภายในหมู่บ้านและติดต่อภายในตำบล นอกจากนี้ ยังมีเส้นทางคมนาคมทางรถไฟ คือ มีสถานีรถไฟจัตุรัส สาย กรุงเทพฯ - หนองคาย ตัดผ่านพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก

เขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก มีอาณาเขตติดต่อกับสถานีรถไฟจัตุรัส มีระยะทางจากสถานีรถไฟถึงเขตติดต่อ บ้านกอก หมู่ที่ 2 และบ้านกอก หมู่ที่ 12 (ถนนเลียบริมทางรถไฟ) ระยะทาง 0.50 กิโลเมตร

2) การไฟฟ้า

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก มีครัวเรือนในเขตชุมชนภายในหมู่บ้าน มีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน ส่วนเขตรอบนอกหมู่บ้านยังไม่มีไฟฟ้าใช้

หน่วยงานเจ้าของไฟฟ้า คือ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาอำเภอจัตุรัส

มีไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ จำนวน 17 หมู่บ้าน (มีบางสายทาง)

ที่มา : กองช่าง อบต.บ้านกอก

3) การประปา

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก มีครัวเรือนในเขตชุมชนภายในหมู่บ้าน มีน้ำประปาใช้ทุกครัวเรือน ส่วนเขตรอบนอกหมู่บ้านยังไม่มีน้ำประปาใช้

หน่วยงานเจ้าของประปา คือ การประปาส่วนภูมิภาคอำเภอจตุรัส ประกอบด้วย หมู่ที่ 1 หมู่ที่ 2 หมู่ที่ 3 หมู่ที่ 4 หมู่ที่ 6 หมู่ที่ 10 หมู่ที่ 11 หมู่ที่ 12 หมู่ที่ 13 และ หมู่ที่ 17 จำนวน 10 หมู่บ้าน

หน่วยงานเจ้าของประปา คือ ระบบประปาประจำหมู่บ้าน ประกอบด้วย หมู่ที่ 5 หมู่ที่ 7 หมู่ที่ 8 หมู่ที่ 9 หมู่ที่ 14 หมู่ที่ 15 และหมู่ที่ 16 จำนวน 7 หมู่บ้าน

ที่มา : กองช่าง อบต.บ้านกอก

4) โทรศัพท์

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก มีการใช้บริการโทรศัพท์ ครอบคลุมทุกพื้นที่ภายใต้การให้บริการ ของ บมจ.โทรคมนาคมแห่งชาติ (TOT)

มีการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ มีเครือข่ายครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด โดยผู้ให้บริการ ได้แก่ AIS และ TRUE ในพื้นที่มีเสาสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่ ได้แก่ AIS จำนวน 2 แห่ง และ TRUE จำนวน 2 แห่ง

5) ระบบโลจิสติกส์ (Logistics) หรือการขนส่ง หรือไปรษณีย์ และวัสดุ ครุภัณฑ์

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอกไม่มีที่ทำการไปรษณีย์ของรัฐ และเอกชน ต้องใช้บริการไปรษณีย์การขนส่งที่ทำการไปรษณีย์จตุรัส ซึ่งตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลจตุรัส ตำบลบ้านกอก ห่างจากที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ประมาณ 5.40 กิโลเมตร

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก มีวัสดุ ครุภัณฑ์ ดังนี้

1. รถยนต์บรรทุก (ดีเซล)	จำนวน	2	คัน
2. รถยนต์โตโยต้า (กู้ชีพ)	จำนวน	1	คัน
3. รถยนต์บรรทุกน้ำดับเพลิงเอนกประสงค์	จำนวน	1	คัน
4. รถบรรทุกขยะ	จำนวน	1	คัน
5. รถจักรยานยนต์	จำนวน	2	คัน
6. รถอีแต๋น	จำนวน	1	คัน
7. เครื่องสูบน้ำ	จำนวน	1	เครื่อง
8. เครื่องผสมคอนกรีต	จำนวน	1	เครื่อง
9. กล้องระดับ	จำนวน	1	ตัว
10. ถั่ววัดระยะ	จำนวน	1	อัน
11. เครื่องตัดหญ้าแบบข้อแข็ง	จำนวน	1	เครื่อง
12. จอโปรเจกเตอร์	จำนวน	2	ชุด
13. เครื่องฉายโปรเจกเตอร์พร้อมจอ	จำนวน	1	ชุด
14. ระบบเสียงไร้สาย	จำนวน	1	ชุด

15. เครื่องวิทยุรับ – ส่ง	จำนวน	1 ชุด
16. เครื่องวิทยุรับ – ส่ง แบบติดตามตัว	จำนวน	2 เครื่อง
17. เครื่องพ่นหมอกควันยุ่งลาย	จำนวน	4 เครื่อง

(6) ระบบเศรษฐกิจ

1) การเกษตร

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก มีพื้นที่ทำการเกษตร ดังนี้

ทำนา ในเขตชลประทาน	จำนวน 44 ครัวเรือน	พื้นที่ทำการเกษตร	277 ไร่
ทำนา นอกเขตชลประทาน	จำนวน 928 ครัวเรือน	พื้นที่ทำการเกษตร	11,530 ไร่
ปลูกอ้อย	จำนวน 229 ครัวเรือน	พื้นที่ทำการเกษตร	3,000 ไร่
ปลูกมันสำปะหลัง	จำนวน 971 ครัวเรือน	พื้นที่ทำการเกษตร	19,925 ไร่
ปลูกข้าวโพด	จำนวน 485 ครัวเรือน	พื้นที่ทำการเกษตร	6,409 ไร่
รวมทั้งสิ้น 2,657 ครัวเรือน รวมพื้นที่ทำการเกษตร 41,141 ไร่			

ที่มา : กองส่งเสริมการเกษตร อบต.บ้านกอก

2) การประมง

การประกอบอาชีพประมงของประชาชนในพื้นที่ตำบลบ้านกอก ซึ่งอาชีพการประมงถือเป็นอาชีพสำคัญอีกอาชีพหนึ่ง ดังนั้นนอกจากการทำประมงจากแหล่งน้ำธรรมชาติแล้ว ก็ยังมีการทำการประมงภายในครัวเรือน เป็นอาชีพเสริมจากการทำเกษตรกรรมพื้นที่ตำบลบ้านกอก โดยมีแหล่งน้ำธรรมชาติอยู่หลายแห่ง ดังนี้ บึงละหาน ลำห้วยกอก ลำห้วยลำคันฉู ลำห้วยหิน ลำห้วยทองกลาง ลำห้วยหนองนาใจ ลำห้วยผา ลำห้วยสวนหม่อน คลองกลางทุ่ง ห้วยหนองป้อง ห้วยคลองตาวัง ลำห้วยวังไฮ

3) การปศุสัตว์

ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ประกอบอาชีพเกษตรด้านปศุสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 0.15 นอกจากอาชีพเกษตรกรรมในการทำนา ทำไร่ จะเป็นอาชีพหลักของประชาชนในพื้นที่ อีกอาชีพหนึ่งที่มีความสำคัญเช่นกัน เพราะสภาพพื้นที่เอื้ออำนวยในการเลี้ยงสัตว์ เช่น โค กระบือ ไก่ สุกร ปลา แพะ ฯลฯ

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอจตุรัส ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานระดับตำบล ปี 2565 (จปฐ.)

4) การบริการ

การให้บริการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก มีลักษณะสถานบริการ ดังนี้

- ที่พัก/รีสอร์ท	จำนวน 1 แห่ง
- สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	จำนวน 2 แห่ง
- ร้านเสริมสวย	จำนวน 4 แห่ง

ที่มา : กองคลัง อบต.บ้านกอก

5) การท่องเที่ยว

ตามนโยบายของผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ ในการพัฒนาบึงละหาน เป็นสถานที่ท่องเที่ยว โดยทุกหน่วยงานต้องมีส่วนร่วมในการวางแผนแม่บท ขณะเดียวกันพี่น้องประชาชนที่อยู่โดยรอบจะต้องได้ประโยชน์จากการทำอาชีพประมง การขายของที่ระลึก สินค้าและบริการ ให้นักท่องเที่ยว เช่น เรือประมงที่มีอยู่แล้วก็นำมาเป็นเรือนำเที่ยว และเรื่องความปลอดภัย เนื่องจากจุดนี้เป็นพื้นที่ทางน้ำ และจะต้องมีการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อย เพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวและพี่น้องประชาชน

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก จึงได้มีแผนพัฒนาบึงละหาน ของตำบลบ้านกอก อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ ตามวิสัยทัศน์ “ทะเลน้ำจืดบึงละหาน แหล่งเรียนรู้ธรรมชาติเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน” มีการจัดทำแผนพัฒนาบึงละหานขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการแก้ไขปัญหา และการพัฒนา บึงละหาน ให้มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรม ซึ่งพื้นที่บึงละหานส่วนหนึ่งอยู่ในเขตความรับผิดชอบ ของตำบลบ้านกอก

ตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ละติจูด $15^{\circ} 38' 46.9''$ N และ ลองจิจูด $101^{\circ} 52' 24.82''$ E

ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง โดยเฉลี่ย 190 เมตร

ทิศเหนือ ติดกับ ลำน้ำชี ในพื้นที่ตำบลหนองบัวบาน ตำบลละหาน

ทิศใต้ ติดกับ ตำบลหนองบัวใหญ่ ตำบลบ้านกอก มีสภาพเป็นทุ่งนา

ทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลละหาน มีสภาพเป็นทุ่งนา และไร่นาสำปะหลัง

ทิศตะวันตก ติดกับ ตำบลหนองบัวบาน มีสภาพเป็นทุ่งนา และไร่นาสำปะหลัง

พื้นที่ บึงละหาน อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก มีพื้นที่ประมาณ 5.20 ตารางกิโลเมตร หรือ 3,250 ไร่

ที่ตั้ง ทุ่งบัวแดงบึงละหาน บ้านมะเกลือ หมู่ที่ 13 ตำบลบ้านกอก อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ ตั้งอยู่ห่างจากศาลากลางจังหวัดชัยภูมิ ไปทางทิศใต้ประมาณ 45 กิโลเมตร ตามทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 201 (ชัยภูมิ-สีคิ้ว) ระยะทางประมาณ 36 กิโลเมตร เลี้ยวขวาเข้าสู่ถนนทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2170 (อำเภอจัตุรัส-อำเภอหนองบัวระเหว) ระยะทางประมาณ 4 กิโลเมตร เลี้ยวขวาทางแยกวัดมะเกลือ หมู่ที่ 13 ระยะทางประมาณ 4 กิโลเมตร เลี้ยวขวาช้ามคลองลำคันทัน ระยะทางประมาณ 47 เมตร และห่างจากที่ทำการ อำเภอจัตุรัส ระยะทางประมาณ 6 กิโลเมตร

6) อุตสาหกรรม

ในเขตพื้นที่ตำบลบ้านกอก มีการทำธุรกิจทั้งขนาดเล็ก และขนาดใหญ่เช่น ปั่นน้ำมัน ฟาร์มเลี้ยงสุกร ฟาร์มไก่เนื้อ ฟาร์มไก่ไข่ โรงสีข้าว ลานมันสำปะหลัง โรงสับไม้ โรงผสมยางมะตอย ห้องเย็น โรงพริกปั่นและแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เป็นต้น

7) การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ตารางที่ 6 ทะเบียนข้อมูลกลุ่มส่งเสริมอาชีพตามโครงการเศรษฐกิจชุมชน ระยะสัญญาที่ยืม 5 ปี

(พ.ศ.2559-2564) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก อ.จตุรัส จ.ชัยภูมิ

ที่	หมู่ที่	ชื่อกลุ่ม	จำนวนสมาชิก	ชื่อโครงการ/กิจกรรม ที่ดำเนินการ	จำนวนเงิน ที่ขอกู้
1	2	กลุ่มอาชีพเลี้ยงโคเนื้อ ม.2	20	ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อ	100,000
2	3	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรโนนทอง ม.3	49	ส่งเสริมอาชีพเลี้ยงสัตว์ (โค)	100,000
3	4	กลุ่มเกษตรกรผู้ทำนาปลูกข้าว ม.4	24	ส่งเสริมอาชีพเกษตรกรรมทำนาปลูกข้าว	100,000
4	5	กลุ่มส่งเสริมอาชีพการเกษตร เพื่อเพิ่มผลผลิต ม.5	82	ส่งเสริมอาชีพเกษตรเพิ่มผลผลิต	100,000
5	5	กลุ่มเลี้ยงไก่พื้นเมืองบ้านหลุบจั่ว ม.5	20	เลี้ยงไก่พื้นเมือง	10,632
6	6	กลุ่มปลูกมันสำปะหลังบ้านมะเกลือ ม.6	24	ส่งเสริมการเกษตรปลูกมันสำปะหลัง	50,000
7	6	กลุ่มปลูกข้าวบ้านมะเกลือ ม.6	73	ส่งเสริมสนับสนุนปัจจัยการผลิตผู้ปลูกข้าว	50,000
8	6	กลุ่มอาชีพศิลปประดิษฐ์ดอกไม้ ม.6	22	ส่งเสริมอาชีพดอกไม้ประดิษฐ์	10,632
9	7	กลุ่มส่งเสริมการปลูกพริก บ้านสระสี่เหลี่ยม ม.7	24	ส่งเสริมอาชีพปลูกพริก	100,000
10	7	กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกอ้อยรายย่อย ม.7	9	ส่งเสริมอาชีพผู้ปลูกอ้อยรายย่อย	10,632
11	8	กลุ่มเลี้ยงโคเนื้อบ้านโนนสะอาด ม.8	11	ส่งเสริมอาชีพเลี้ยงโคเนื้อ	100,000
12	9	กลุ่มปลูกมันสำปะหลัง บ้านทุ่งสว่าง พัฒนา ม.9	37	ส่งเสริมอาชีพทำไร่ปลูกมันสำปะหลัง	100,000
13	9	กลุ่มส่งเสริมอาชีพเกษตรกรชาวไร่อ้อย ม.9	9	ส่งเสริมอาชีพทำไร่อ้อย	10,632
14	10	กลุ่มส่งเสริมอาชีพการปลูกข้าว ม.10	32	ส่งเสริมอาชีพปลูกข้าว	100,000
15	11	กลุ่มแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ม.11	85	แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร	100,000
16	11	กลุ่มเกษตรกรปลูกพริกบ้านโนนทอง ม.11	12	ส่งเสริมอาชีพปลูกพริก	10,632
17	12	กลุ่มส่งเสริมอาชีพปลูกพริก ม.12	20	ส่งเสริมอาชีพปลูกพริก	100,000
18	13	กลุ่มผู้เลี้ยงสัตว์บ้านมะเกลือ ม.13	14	ส่งเสริมอาชีพเลี้ยงสัตว์	100,000
19	13	กลุ่มส่งเสริมอาชีพปลูกผักบ้านมะเกลือ ม.13	10	ส่งเสริมอาชีพตามโครงการเศรษฐกิจ ชุมชน	10,632
20	14	กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกอ้อย ม.14	54	ส่งเสริมอาชีพปลูกอ้อยส่งโรงงาน	100,000
21	14	กลุ่มเกษตรกรปลูกพริกบ้านสระสี่เหลี่ยม ม.14	20	เกษตรปลอดสารเคมี	42,528
22	15	กลุ่มเลี้ยงหมู ม.15	31	ส่งเสริมอาชีพเลี้ยงหมู	100,000
23	15	กลุ่มจักสานเชือกมรม ม.15	14	ส่งเสริมอาชีพจักสานเชือกมรม	10,632
24	16	กลุ่มเลี้ยงวัวบ้านดงผาสุข ม.16	25	ส่งเสริมอาชีพเลี้ยงวัว	100,000
25	16	กลุ่มส่งเสริมอาชีพเกษตรกรไร่มัน สำปะหลัง ม.16	14	ส่งเสริมอาชีพเกษตรกร ทำไร่มันสำปะหลัง	10,632
26	17	กลุ่มเกษตรกรบ้านโนนทอง ม.17	32	เศรษฐกิจชุมชน (ปลูกข้าว)	100,000
รวม					1,727,584

ตารางที่ 7 ข้อมูลทะเบียนกลุ่มอาชีพที่ผลิตสินค้า "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์"

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก อำเภोजัตรัส จังหวัดชัยภูมิ

ที่	ชื่อกลุ่ม	หมู่ที่	จำนวนสมาชิก	จัดตั้งเมื่อ	ผลิตภัณฑ์ OTOP
1	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรโนนทองพัฒนา ม.3	3	25	20 ม.ค. 2546	พริกป่น, น้ำพริกนรก
2	กลุ่มอาชีพดอกไม้ประดิษฐ์	6	15	20 เม.ย. 2549	ดอกไม้ประดิษฐ์ (ทานตะวัน)
3	กลุ่มผลิตน้ำยาเอนกประสงค์	7	30	8 พ.ย. 2551	น้ำยาเอนกประสงค์
4	กลุ่มอาชีพเศรษฐกิจพอเพียง	9	43	8 พ.ย. 2551	น้ำยาเอนกประสงค์
5	กลุ่มบ้านโนนทองสามัคคี ม.11	11	93	16 มี.ค. 2543	ผักปลอดสารพิษ, ขนมหอย
6	กลุ่มจักสาน	13	11	13 ก.ย. 2550	เข่ง, ตะกร้า, ไซ, กระบุง
7	กลุ่มทำน้ำยาเอนกประสงค์	13	20	27 ก.ย. 2550	น้ำยาเอนกประสงค์, แชมพู, สบู่เหลว
8	กลุ่มอาชีพทอเสื่อกก	13	14	29 ม.ค. 2546	เสื่อกก
9	กลุ่มอาชีพทำดอกไม้จันทน์	15	18	9 มี.ค. 2552	ดอกไม้จันทน์
10	กลุ่มอาชีพทอผ้าขาวม้า	16	14	1 มี.ค. 2550	ผ้าขาวม้า
11	กลุ่มอาชีพบ้านโนนทอง ม.17	17	15	24 ก.ย. 2551	ขนมนางเล็ด, หมอนถัก

8) แรงงาน

- แรงงานส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และอาชีพรับจ้างทั่วไป เนื่องจากบริบทของพื้นที่ยังเป็นพื้นที่กึ่งเมืองกึ่งชนบท

- แรงงานต่างด้าว ทำงานในฟาร์มไก่ไข่ ฟาร์มไก่เนื้อ และฟาร์มสุกร ในพื้นที่ตำบลบ้านกอก

(7) ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

1) การนับถือศาสนา

สถาบันและองค์กรทางศาสนา

- วัด จำนวน 7 แห่ง ประกอบด้วย

1. วัดเจริญศรีสุข หมู่ที่ 3 บ้านโนนทอง (มหานิกาย) ประเพณีวัดราษฎร์ ตั้งวัดเมื่อ พ.ศ. 2430
2. วัดป่าแจ้ง หมู่ที่ 13 บ้านมะเกลือ (ธรรมยุต) ประเพณีวัดราษฎร์ ตั้งวัดเมื่อ 31 พฤษภาคม 2553
3. วัดบ้านหลุบบัว หมู่ที่ 5 บ้านหลุบบัว (มหานิกาย) ประเพณีวัดราษฎร์ ตั้งวัดเมื่อ พ.ศ. 2484
4. วัดโนนสะอาด หมู่ที่ 8 บ้านโนนสะอาด (มหานิกาย) ประเพณีวัดราษฎร์ ตั้งวัดเมื่อ 24 กรกฎาคม 2552
5. วัดสระสี่เหลี่ยม หมู่ที่ 7 บ้านสระสี่เหลี่ยม (มหานิกาย) ประเพณีวัดราษฎร์ ตั้งวัดเมื่อ 27 ตุลาคม 2531
6. วัดมะเกลือ หมู่ที่ 6 บ้านมะเกลือ (มหานิกาย) ประเพณีวัดราษฎร์ ตั้งวัดเมื่อ พ.ศ. 2425
7. วัดโนนหัวช้างรัตนกร หมู่ที่ 13 บ้านมะเกลือ (มหานิกาย) ประเพณีวัดราษฎร์ ตั้งวัดเมื่อ 13 มิถุนายน 2560

- สำนักสงฆ์ จำนวน 3 แห่ง ประกอบด้วย

1. สำนักสงฆ์ธรรมชาติ หมู่ที่ 4 บ้านสำโรงทุ่ง
2. สำนักสงฆ์หนองไผ่ หมู่ที่ 15 บ้านหนองไผ่
3. สำนักสงฆ์ดงผาสุข หมู่ที่ 16 บ้านดงผาสุข

- มัสยิด จำนวน 1 แห่ง คือ มัสยิดดารุสซารีฟ หมู่ที่ 2 บ้านกอก

ประชาชนส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 99.75

ตารางที่ 8 ประชากรจำแนกตามศาสนา ปี 2565

ศาสนา	เพศ				รวม (คน)	%
	ชาย (คน)	%	หญิง (คน)	%		
พุทธ	2,494	47.87	2,706	51.94	5,200	99.81
คริสต์	1	0.02	-	-	1	0.02
อิสลาม	3	0.06	4	0.08	7	0.13
ซิกข์	-	-	-	-	-	-
ฮินดู	-	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	2	0.04	-	-	2	0.04
รวม	2,500	47.98	2,710	52.02	5,210	100

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอจตุรัส ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานระดับตำบล ปี 2565 (จปฐ.)

2) ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีทำบุญตักบาตรวันขึ้นปีใหม่
- ประเพณีสงกรานต์
- ประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา
- ประเพณีทำบุญวันออกพรรษา
- ประเพณีทอดกฐินสามัคคี
- ประเพณีลอยกระทง
- ประเพณีบุญบั้งไฟ
- ปฏิบัติธรรมงานปรีวาสรกรรม
- ทำบุญข้าวगी
- ทำบุญข้าวชนมหมก
- ทำบุญตักบาตรบ้าน
- ทำบุญข้าวประดับดิน
- ทำบุญสลากข้าวฟัด
- ทำบุญคุ้ม บุญกลางบ้าน

3) ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

- ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ จักรสาน ทอผ้า (ผ้าขาวม้า ผ้าไหม ผ้าฝ้าย)
- ภาษาท้องถิ่น ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ ภาษาอีสาน

4) OTOP สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าที่ระลึกขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก มีดังนี้

ประเภทอาหาร : พริกป่น น้ำพริก ปลาจี่ ปลาต้ม ขนมนางเล็ด ข้าวเกรียบสมุนไพร ขนมไทย พริกแห้ง หัวหอมแห้ง กระเทียมแห้ง ผักปลอดสารพิษ ผลิตภัณฑ์แปรรูปผลผลิตการเกษตร ชาเกษตรดอกบัว ขนมสายบัวแดง

ประเภทของใช้/ประดับ/ตกแต่ง : ดอกไม้ประดิษฐ์ (ทานตะวัน) น้่ายาเอนกประสงค์ แชมพู สบู่เหลว เสื้อกอก ดอกไม้จันทน์ ผ้าขาวม้าทอมือ หมอนถัก ผลิตภัณฑ์จักสานของชำร่วยจากไม้ไผ่ เช่น เข่ง ตะกร้า ไซ กระบุง

(8) ทรัพยากรธรรมชาติ

1) น้ำ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก มีแหล่งน้ำที่สำคัญหลายประเภท ได้แก่ แหล่งน้ำธรรมชาติ

ลำห้วยกอก ลำห้วยลำคันฉู ลำห้วยหิน ลำห้วยทองหลาง ลำห้วยหนองนาใจ ลำห้วยผา ลำห้วยสวนม่อน ลำห้วยวังโฮ ห้วยหนองป้อม ห้วยคลองตาวัง ห้วยสวนม่อน ห้วยเสียว หนองวังระเริง คลองกลางทุ่ง คลองหลุบจิว และบึงละหาน

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- อ่างเก็บน้ำขนาดกลาง คือ อ่างเก็บน้ำห้วยทองหลาง(อ่างเก็บน้ำชลประทาน) หมู่ที่ 8
- อ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก คือ อ่างเก็บน้ำห้วยหิน หมู่ที่ 7
- ฝายน้ำล้น ตามแบบ มข.27 จำนวน 2 แห่ง คือ หมู่ที่ 2 และ หมู่ที่ 12
- สระหนองมดแล้ง บ้านทุ่งสว่างพัฒนา หมู่ที่ 9
- สระหนองไผ่ บ้านหลุบจิว หมู่ที่ 5

แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค

บ่อบาดาลสาธารณะ จำนวน 7 หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 5 หมู่ที่ 7 หมู่ที่ 8 หมู่ที่ 9 หมู่ที่ 14 หมู่ที่ 15 และหมู่ที่ 16

บ่อน้ำตื้นสาธารณะ จำนวน 2 หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 4 และ หมู่ที่ 9

ประปาหมู่บ้าน (ประปาบาดาล/ผิวดิน) จำนวน 7 หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 5 หมู่ที่ 7 หมู่ที่ 8 หมู่ที่ 9 หมู่ที่ 14 หมู่ที่ 15 และ หมู่ที่ 16

ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค) จำนวน 10 หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 1 หมู่ที่ 2 หมู่ที่ 3 หมู่ที่ 4 หมู่ที่ 6 หมู่ที่ 10 หมู่ที่ 11 หมู่ที่ 12 หมู่ที่ 13 และ หมู่ที่ 17

แหล่งน้ำธรรมชาติ จำนวน 8 หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 2 หมู่ที่ 3 หมู่ที่ 4 หมู่ที่ 5 หมู่ที่ 6 หมู่ที่ 7 หมู่ที่ 9 และ หมู่ที่ 14

2) ป่าไม้

ป่าสงวนแห่งชาติในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 460 (พ.ศ.2515) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.2507 ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม 89 ตอนที่ 133 หน้า 181 เมื่อวันที่ 5 กันยายน 2515 ได้กำหนดป่าตาเนินในพื้นที่ตำบลตาเนิน ตำบลละหาน ตำบลหนองฉิม ตำบลหนองบัวใหญ่ ตำบลกุดน้ำใส ตำบลบ้านกอก ตำบลหนองบัวโคก และตำบลบ้านขาม

ป่าตาเนิน อยู่ในพื้นที่บ้านทุ่งสว่างพัฒนา หมู่ที่ 9 และบ้านหนองไผ่ หมู่ที่ 15 ตำบลบ้านกอก อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ

3) ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก

ทรัพยากรแหล่งน้ำ ประกอบด้วย แหล่งน้ำตามธรรมชาติ ดังนี้

ลำห้วยกอก ลำห้วยลำคันฉู ลำห้วยหิน ลำห้วยทองหลาง ลำห้วยหนองนาใจ ลำห้วยผา
ลำห้วยสวนม่อน ลำห้วยวังไฮ ห้วยหนองบ้อง ห้วยคลองตาวัง ห้วยสวนมอน ห้วยเสียว หนองวังระเริง
คลองกลางทุ่ง คลองหลุบจั่ว และบึงละหาน

สิ่งแวดล้อม

ขยะมูลฝอย ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก มีการให้บริการเก็บขนขยะมูลฝอย
โดยมีการบริหารจัดการขยะมูลฝอยเอง ในการดำเนินการจัดเก็บขนขยะมูลฝอย จำนวน 16 หมู่บ้าน ได้แก่
หมู่ที่ 2 หมู่ที่ 3 หมู่ที่ 4 หมู่ที่ 5 หมู่ที่ 6 หมู่ที่ 7 หมู่ที่ 8 หมู่ที่ 9 หมู่ที่ 10 หมู่ที่ 11 หมู่ที่ 12 หมู่ที่ 13
หมู่ที่ 14 หมู่ที่ 15 หมู่ที่ 16 และ หมู่ที่ 17

ปริมาณขยะในการจัดเก็บ เฉลี่ย 27.84 ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน

ที่มา : กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม อบต.บ้านกอก

(9) รายได้/รายจ่ายเฉลี่ยต่อปีของประชากร

ตารางที่ 9 รายได้เฉลี่ยต่อปีของประชากร ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานระดับตำบล (จปฐ.) ปี 2565

หมู่ที่	พื้นที่	จำนวนครัวเรือน	จำนวนคน	แหล่งรายได้ครัวเรือนเฉลี่ย (บาท/ปี)				รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย (บาท/ปี)	รายได้บุคคลรวมเฉลี่ย (บาท/ปี)
				อาชีพหลัก	อาชีพรอง	รายได้อื่น	ทำ-หาเอง		
1	บ้านกอก	4	9	91,250.00	12,500.00	3,000.00	5,000.00	111,750.00	49,666.67
2	บ้านกอก	45	121	276,337.78	37,413.33	27,395.56	8,400.00	349,546.67	129,996.69
3	บ้านโนนทอง	173	457	81,231.21	26,644.51	19,690.17	16,579.77	144,145.66	54,567.18
4	บ้านสำโรงทุ่ง	49	122	111,285.71	32,555.10	12,293.88	6,000.00	162,134.69	65,119.67
5	บ้านหลุบจั่ว	200	486	73,525.00	11,425.00	17,450.00	16,915.00	119,315.00	49,100.82
6	บ้านมะเกลือ	177	488	156,218.36	24,593.22	18,400.28	6,711.86	205,923.73	74,689.55
7	บ้านสระสี่เหลี่ยม	146	458	358,643.84	92,047.95	53,160.27	29,339.73	533,191.78	169,969.43
8	บ้านโนนสะอาด	78	258	121,666.67	21,487.18	11,758.97	4,261.54	159,174.36	48,122.48
9	บ้านทุ่งสว่างพัฒนา	87	244	144,108.05	50,002.30	28,749.43	23,344.83	246,204.60	87,786.07
10	บ้านคงคาล้อม	81	206	151,234.57	28,113.58	5,150.62	0.00	184,498.77	72,545.63
11	บ้านโนนทอง	209	642	51,622.03	38,928.23	41,014.37	44,028.71	175,593.34	57,163.56
12	บ้านกอก	31	68	75,516.13	14,000.00	13,316.13	1,322.58	104,154.84	47,482.35
13	บ้านมะเกลือ	199	644	201,697.99	32,410.55	16,442.21	37,026.88	287,577.64	88,863.28
14	บ้านสระสี่เหลี่ยม	99	339	134,079.80	30,711.11	14,772.73	16,141.41	195,705.05	57,152.80
15	บ้านหนองไผ่	71	195	101,839.44	30,774.65	13,550.70	7,295.77	153,460.56	55,875.38
16	บ้านดงผาสุข	58	171	158,727.59	16,806.90	11,931.03	7,668.97	195,134.48	66,185.96
17	บ้านโนนทอง	128	302	114,414.06	26,921.88	19,935.94	26,398.44	187,670.31	79,542.38
รวมทุกพื้นที่		1,835	5,210	141,103.46	33,234.11	22,628.15	20,343.02	217,308.75	76,537.73

ตารางที่ 10 รายจ่ายเฉลี่ยต่อปีของประชากร ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานระดับตำบล (จปฐ.) ปี 2565

หมู่ที่	พื้นที่	จำนวนครัวเรือน	จำนวนคน	แหล่งรายจ่ายครัวเรือน(บาท/ปี)				รายจ่ายครัวเรือนเฉลี่ย(บาท/ปี)	รายจ่ายบุคคลเฉลี่ย(บาท/ปี)
				ต้นทุนการผลิต	อุปโภคบริโภคที่จำเป็น	อุปโภคบริโภคที่ไม่จำเป็น	ชำระหนี้สิน		
1	บ้านกอก	4	9	10,000.00	40,500.00	6,250.00	5,225.00	61,975.00	27,544.44
2	บ้านกอก	45	121	54,888.89	162,444.44	30,711.11	7,044.44	255,088.89	94,867.77
3	บ้านโนนทอง	173	457	29,156.07	44,679.19	20,635.84	6,514.45	100,985.55	38,228.67
4	บ้านสำโรงทุ่ง	49	122	32,346.94	60,020.41	4,224.49	8,163.27	104,755.10	42,073.77
5	บ้านหลุมบัว	200	486	23,835.00	35,990.00	14,330.00	1,380.00	75,535.00	31,084.36
6	บ้านมะเกลือ	177	488	56,380.51	82,701.13	6,202.26	14,746.89	160,030.79	58,043.95
7	บ้านสระสี่เหลี่ยม	146	458	52,095.89	24,695.21	9,645.21	20,479.45	107,215.75	34,177.95
8	บ้านโนนสะอาด	78	258	16,012.82	68,724.36	7,851.28	0.00	92,588.46	27,991.86
9	บ้านทุ่งสว่างพัฒนา	87	244	55,229.89	44,264.37	14,340.23	49,747.13	163,581.61	58,326.23
10	บ้านคงคาล้อม	81	206	20,555.56	54,123.46	19,969.14	63,148.15	157,796.30	62,046.12
11	บ้านโนนทอง	209	642	43,076.56	38,544.98	34,687.56	35,071.77	151,380.86	49,281.31
12	บ้านกอก	31	68	25,338.71	31,825.81	14,206.45	2,735.48	74,106.45	33,783.82
13	บ้านมะเกลือ	199	644	18,428.14	108,793.47	38,750.25	20,623.12	186,594.97	57,659.01
14	บ้านสระสี่เหลี่ยม	99	339	44,671.72	70,965.66	10,465.66	49,181.66	175,284.69	51,189.35
15	บ้านหนองไผ่	71	195	43,387.32	34,309.86	8,588.73	29,366.20	115,652.11	42,109.23
16	บ้านดงผาสุข	58	171	33,863.79	40,724.14	7,496.55	49,077.59	131,162.07	44,487.72
17	บ้านโนนทอง	128	302	37,070.31	69,882.81	18,765.63	32,562.50	158,281.25	67,086.09
รวมทุกพื้นที่		1,835	5,210	36,445.86	59,204.69	18,507.57	23,254.16	137,412.28	48,397.61

(10) อาชีพของประชากร

ตารางที่ 11 ประชากรจำแนกตามประเภทอาชีพ ตามข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานระดับตำบล (จปฐ.) ปี 2565

ประเภทอาชีพ	เพศ				รวม (คน)	%
	ชาย (คน)	%	หญิง (คน)	%		
กำลังศึกษา	441	8.46	451	8.66	892	17.12
ไม่มีอาชีพ	103	1.98	131	2.51	234	4.49
เกษตรกร - ทำนา	624	11.98	715	13.72	1,339	25.70
เกษตรกร - ทำไร่	431	8.27	463	8.89	894	17.16
เกษตรกร - ทำสวน	4	0.08	3	0.06	7	0.13
เกษตรกร - ประมง	-	-	-	-	-	-
เกษตรกร - ปศุสัตว์	5	0.10	3	0.06	8	0.15
พนักงาน-รับราชการ	32	0.61	53	1.02	85	1.63
พนักงาน-รัฐวิสาหกิจ	2	0.04	2	0.04	4	0.08
พนักงานบริษัท	91	1.75	99	1.90	190	3.65
รับจ้างทั่วไป	628	12.05	568	10.90	1,196	22.96
ค้าขาย	68	1.31	130	2.50	198	3.80
ธุรกิจส่วนตัว	32	0.61	31	0.60	63	1.21
อาชีพอื่นๆ	39	0.75	61	1.17	100	1.92
รวม	2,500	47.98	2,710	52.02	5,210	100

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอจัตุรัส ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานระดับตำบล ปี 2565 (จปฐ.)

การวิเคราะห์ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานระดับตำบล (จปฐ.) ปี 2565

อาชีพ

ประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก มีอาชีพเกษตร-ทำนา 25.70% อาชีพรับจ้างทั่วไป 22.96% อาชีพเกษตร-ทำไร่ 17.16% อาชีพกำลังศึกษา 17.12% ไม่มีอาชีพ 4.49% อาชีพค้าขาย 3.80% อาชีพพนักงานบริษัท 3.65% อาชีพอื่นๆ 1.92% อาชีพพนักงาน-รับราชการ 1.63% อาชีพธุรกิจส่วนตัว 1.21% อาชีพเกษตร-ปลูกสัตว์ 0.15% อาชีพเกษตรกร-ทำสวน 0.13% และอาชีพพนักงาน-รัฐวิสาหกิจ 0.08%

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอจตุรัส ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานระดับตำบล ปี 2565 (จปฐ.)

(11) ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก

โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก

1. บุคลากรในสำนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก รวมจำนวน 41 คน

ประกอบด้วย	- ข้าราชการ	จำนวน 16 คน
	- พนักงานจ้างตามภารกิจ	จำนวน 16 คน
	- พนักงานจ้างทั่วไป	จำนวน 5 คน
	- ครู (ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก)	จำนวน 4 คน

(1) ตำแหน่งใน สำนักปลัด อบต. จำนวน 12 คน

1) นายสุทธิศักดิ์ สังข์ทอง	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (ป.ตรี)
2) นางสาวฐิติยาพร ไชยวิมลสิริ	รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (ป.เอก)
3) นางสาวชนนพิศ เลิศประเสริฐ	หัวหน้าสำนักปลัด (ป.โท)
4) จ.ส.อ.ประสิทธิ์ศักดิ์ มาตกุล	นักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยชำนาญการ (ป.ตรี)
5) นางสฤติยา ชาลีรินทร์	นิติกรชำนาญการ (ป.ตรี)
6) นางรัตนา นาสูงเนิน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ (ป.ตรี)
7) นางสมिता ประจักษ์	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ (ป.ตรี)
8) นางสาววิชุดา ผิวรักษา	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน (ป.ตรี)
9) นายธนกร ชัยพงษ์	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ(ป.ตรี) (พนักงานจ้างตามภารกิจ)
10) นายปัทมกร พลายุพยัค	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานป้องกัน(ป.ส) (พนักงานจ้างตามภารกิจ)
11) นายอาคม สังข์ทอง	พนักงานขับบรรทุกน้ำ(ป.ตรี) (พนักงานจ้างตามภารกิจ)
12) นายอมร ลายภูคำ	พนักงานขับรถยนต์ (ปวส.) (พนักงานจ้างทั่วไป)

(2) ตำแหน่งใน กองคลัง จำนวน 7 คน

1) นางนิศากร แนวประเสริฐ	ผู้อำนวยการกองคลัง (ป.โท)
2) นางสาวแสงดาว ประสพหมู่	นักวิชาการพัสดุชำนาญการ (ป.ตรี)
3) นางสาวปัทมดา ภิรมย์ไทย	นักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการ (ป.โท)
4) นางสาวชนิษฐา ศรียง	เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีปฏิบัติงาน (ปวส.)
5) นางสาวผกาพรรณ เหลือผล	เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ปฏิบัติงาน (ปวส.)
6) นางสาวนงนุช จันณรงค์	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี (ปวส.) (พนักงานจ้างตามภารกิจ)
7) นางสาววิณา ยะประพันธ์	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ (ปวช.) (พนักงานจ้างตามภารกิจ)

(3) ตำแหน่งใน กองช่าง จำนวน 3 คน

1) นายนารัฐ แซตสันเทียะ	ผู้อำนวยการกองช่าง (ป.โท)
2) นางสาวจารุณี มีไทย	ผู้ช่วยช่างโยธา (ป.ตรี) (พนักงานจ้างตามภารกิจ)
3) ว่าที่ร้อยตรี ฉัตรชัย ศรีสังข์	ผู้ช่วยช่างไฟฟ้า (ป.ตรี) (พนักงานจ้างตามภารกิจ)

(4) ตำแหน่งใน กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวน 11 คน

- 1) นางสาวดอกจันทร์ เอื้อศรี ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (ป.โท)
- 2) นางสาวนันทน์ งอกศิลป์ ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ (ป.ตรี)
(พนักงานจ้างตามภารกิจ)
- 3) นางสาวสิริพร น้อยวิเศษ ครู (หัวหน้า ศพด.โนนทอง) (ป.โท)
- 4) นางกนกกาญจน์ ทองขัติ ครู (หัวหน้า ศพด.สระสีเหลี่ยม) (ป.โท)
- 5) นางละมัย ทองจำรูญ ครู (หัวหน้า ศพด.ทุ่งสว่างวัฒนา) (ป.ตรี)
- 6) นางสาวศิรดา ลือชัย ครู (ศพด.สระสีเหลี่ยม) (ป.ตรี)
- 7) นางสาวสายทอง พรหมเสนา ผู้ดูแลเด็ก (ป.ตรี) (พนักงานจ้างตามภารกิจ)
- 8) นางสาวเจนจิรา มากักดี ผู้ดูแลเด็ก (ป.ตรี) (พนักงานจ้างทั่วไป)
- 9) นางสาวรุ่งเดือน ขาดบัวใหญ่ ผู้ดูแลเด็ก (ป.ตรี) (พนักงานจ้างทั่วไป)
- 10) นางธนาพร ชัยวงษ์ ผู้ดูแลเด็ก (ป.ตรี) (พนักงานจ้างเหมา)
- 11) นางสาวฐิตาพร หาญรบ ผู้ดูแลเด็ก (ป.ตรี) (พนักงานจ้างเหมา)

(5) ตำแหน่งใน กองสวัสดิการสังคม จำนวน 3 คน

- 1) นายยุทธนา พิพิธกุล ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม (ป.ตรี)
- 2) นางสาวบังอร หล่ำบุตรศรี นักวิชาการเงินและบัญชี ชำนาญการ (ป.ตรี)
- 3) นายณรงค์ บรรเทากุล ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ (ป.ตรี) (พนักงานจ้างตามภารกิจ)

(6) ตำแหน่งใน กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม จำนวน 2 คน

- 1) นางสาวอินทอร อินพัน นักวิชาการสาธารณสุข ปฏิบัติการ (ป.ตรี)
- 2) นางพัชรี ชัยพงษ์ ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ (ป.ตรี) (พนักงานจ้างตามภารกิจ)

(7) ตำแหน่งใน กองส่งเสริมการเกษตร จำนวน 1 คน

- 1) นางสาวอภิญญา นาสูงเนิน ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ (ป.ตรี) (พนักงานจ้างตามภารกิจ)

2. คณะผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 19 คน ประกอบด้วย

(1) คณะผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน 3 คน

- 1) นายสมพงษ์ ผิวรักษา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก
- 2) นายสมใจ สังข์ทอง รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก
- 3) นายทอง ลีดี รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก

(2) ฝ่ายสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก จำนวน 16 คน

- 1) นางแสงจันทร์ สีแดง ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก (ม.9)
- 2) นางสาวไกล่รุ่ง บุญเรือง รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก (ม.11)
- 3) นางสมหวัง เห่งขุนทด เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก (ม.15)

- สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 16 คน

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	หมู่ที่	ตำแหน่ง
1	นายธวัช พาสีเขตต์	หมู่ที่ 2	สมาชิกสภา อบต.
2	นางบังอร สิงห์ลา	หมู่ที่ 3	สมาชิกสภา อบต.
3	นายโกศลป์ อินทรผล	หมู่ที่ 4	สมาชิกสภา อบต.
4	นางสาวธัญญรัตน์ ภิรมย์ชม	หมู่ที่ 5	สมาชิกสภา อบต.
5	นายสังวร สิงห์ลา	หมู่ที่ 6	สมาชิกสภา อบต.
6	นายสมนึก ศรีกุดเวียน	หมู่ที่ 7	สมาชิกสภา อบต.
7	นายธีระ เจริญไช	หมู่ที่ 8	สมาชิกสภา อบต.
8	นางแสงจันทร์ สีแดง	หมู่ที่ 9	สมาชิกสภา อบต.
9	นางหอมจันทร์ ชาตรี	หมู่ที่ 10	สมาชิกสภา อบต.
10	นางสาวไกล่รุ่ง บุญเรือง	หมู่ที่ 11	สมาชิกสภา อบต.
11	นางนิจ เย็นวัฒนา	หมู่ที่ 12, หมู่ที่ 1	สมาชิกสภา อบต.
12	นางบุญเกิด จันทร์น้ำใส	หมู่ที่ 13	สมาชิกสภา อบต.
13	นายจำลอง บรรเทากุล	หมู่ที่ 14	สมาชิกสภา อบต.
14	นางสมหวัง เห่งขุนทด	หมู่ที่ 15	สมาชิกสภา อบต.
15	นางอภิญญา ขำชัยภูมิ	หมู่ที่ 16	สมาชิกสภา อบต.
16	นางนภาพร น้อยวิเศษ	หมู่ที่ 17	สมาชิกสภา อบต.

- กำนันตำบลบ้านกอก และผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 17 หมู่บ้าน

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	หมู่ที่	ตำแหน่ง
1	นายวุฒิสาร เกษมสุข	หมู่ที่ 1	ผู้ใหญ่บ้านกอก
2	นายรุ่งโรจน์ กลอนค้ำพลู	หมู่ที่ 2	ผู้ใหญ่บ้านกอก
3	นายนคร สิงห์ลา	หมู่ที่ 3	ผู้ใหญ่บ้านโนนทอง
4	นายอุบล สิงห์ลา	หมู่ที่ 4	ผู้ใหญ่บ้านสำโรงทุ่ง
5	นายพิษณุ ขาดเผือก	หมู่ที่ 5	ผู้ใหญ่บ้านหลุบจิว
6	นายวันชัย กุงขุนทด	หมู่ที่ 6	ผู้ใหญ่บ้านมะเกลือ
7	นายสุพรรณ ชัยนอก	หมู่ที่ 7	ผู้ใหญ่บ้านสระสีเหลี่ยม
8	นายสมปอง นาคี	หมู่ที่ 8	ผู้ใหญ่บ้านโนนสะอาด
9	นายสมบัติ สีแดง	หมู่ที่ 9	ผู้ใหญ่บ้านทุ่งสว่างพัฒนา
10	นายอภิสิทธิ์ มีใส	หมู่ที่ 10	ผู้ใหญ่บ้านคงคาล้อม

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	หมู่ที่	ตำแหน่ง
11	นายตรึงจิตร์ น้อยวิเศษ	หมู่ที่ 11	ผู้ใหญ่บ้านโนนทอง
12	นายชาญชัย เอี่ยมสำอางค์	หมู่ที่ 12	ผู้ใหญ่บ้านกอก (กำนันตำบลบ้านกอก)
13	นายกัณตภณ ลายภูคำ	หมู่ที่ 13	ผู้ใหญ่บ้านมะเกลือ
14	นายสมพร ผิวกษา	หมู่ที่ 14	ผู้ใหญ่บ้านสระสีเหลี่ยม
15	นายมะลิ โพธิ์ทอง	หมู่ที่ 15	ผู้ใหญ่บ้านหนองไผ่
16	นายเด่นรัก จำแก้ว	หมู่ที่ 16	ผู้ใหญ่บ้านดงผาสุข
17	นายสานิตย์ แดงสุวรรณ	หมู่ที่ 17	ผู้ใหญ่บ้านโนนทอง

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนา
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(1) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1) แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580)

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติศาสนาพระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็งขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา

นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพและยั่งยืน

อ้างอิง : <https://sites.google.com/site/nonthaburiorganizations/yuththsastr-chati-20-pi>

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- 5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- 6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบประชารัฐ ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงมีเป้าหมายสำคัญในภาพรวมระยะ 20 ปีที่เป็นรูปธรรมชัดเจน คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข” โดยเร่งเสริมสร้างความเข้มแข็งและความรักความสามัคคีปรองดอง ของคนในชาติ ตลอดถึงการปลูกจิตสำนึกด้านความมั่นคงให้เกิดขึ้นในประชาชนทุกระดับ การพัฒนาระบบงาน ด้านการข่าวให้มุ่งเน้นการบูรณาการข้อมูลข่าวสารด้านความมั่นคงอย่างเป็นระบบ การพัฒนาปรับปรุงกลไก การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง และกลไกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงให้มีเอกภาพ มีประสิทธิภาพ และมีการบูรณาการการดำเนินงานอย่างแท้จริง โดยปัญหาคความมั่นคงเร่งด่วน ที่จะต้อง ดำเนินการแก้ไข ประกอบด้วย ปัญหาคความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินปัญหาอาชญากรรม ปัญหาความ ไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัญหาอาชญากรรมทางไซเบอร์ และปัญหาการทุจริตในระบบราชการ

เป้าหมาย

1. ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข
2. บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ
3. กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคง
4. ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่าง ประเทศ
5. การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ประกอบด้วย 5 ประเด็น ได้แก่

1. การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อยและสันติสุขให้เกิดขึ้นกับ ประเทศชาติบ้านเมือง
2. การป้องกันและแก้ไขปัญหาคที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาคเดิม และป้องกันไม่ให้ปัญหาค ใหม่เกิดขึ้น
3. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพื่อ ยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคงทั้งระบบของประเทศ

4. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข สันติสุข ความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้า ให้กับประเทศชาติ ภูมิภาค และโลก อย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศที่จะรองรับปัญหาร่วมกันได้

5. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่างๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและมีประสิทธิภาพ

2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันจึงกำหนดแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการและการท่องเที่ยว โดยให้ประเทศสามารถยกระดับการผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่จะเป็นกลไกขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศพัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต รวมทั้งรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวระดับโลก ในขณะที่เดียวกันจำเป็นต้องพัฒนาปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ ทั้งในส่วนของการสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี และโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนในการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน บุคลากร และเชื่อมโยงประเทศไทยกับประชาคมโลกและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสู่อนาคต

เป้าหมาย

1. ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
2. ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

ตัวชี้วัด

1. รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้
2. ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน
3. การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา
4. ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย 5 ประเด็น ได้แก่

1. การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร
2. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต
3. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง
4. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ
5. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน

3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกายใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

เป้าหมาย

1. คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑
2. สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

ตัวชี้วัด

1. การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
3. การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย 7

ประเด็น ได้แก่

1. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์
2. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ประกอบด้วย
3. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้น ผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา
4. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
5. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม
6. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
7. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชนประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อนโดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

เป้าหมาย

1. สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
2. กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ
3. เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

ตัวชี้วัด

1. ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร
2. ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน
3. ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจสังคมและเทคโนโลยี
4. คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ประกอบด้วย 4 ประเด็น ได้แก่

1. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
2. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี
3. การเสริมสร้างพลังทางสังคม
4. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกันไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตโดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

เป้าหมาย

1. อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล
2. ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ
3. ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
4. ยกย่องระดับกระบวนทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด

1. พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
2. สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู
3. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประกอบด้วย 6 ประเด็น ได้แก่

1. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
2. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
3. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
4. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมือง ที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
5. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
6. ยกระดับกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็วและโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริตความมธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริต ประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

เป้าหมาย

1. ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
2. ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
3. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
4. กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

ตัวชี้วัด

1. ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ
2. ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ
3. ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบ
4. ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ประกอบด้วย 8 ประเด็น ได้แก่

1. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
2. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
3. ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
4. ภาครัฐมีความทันสมัย
5. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพ
6. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
7. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
8. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566 -2570)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ.2566 – 2570 ระดับที่ 2 มีสถานะเป็นแผนซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ 3 เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้ โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ.2561 บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ 30 กันยายน 2565 ส่งผลให้กรอบระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 เริ่มต้น ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2565 ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ.2566 -2570 ซึ่งเป็นระยะ 5 ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ

ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ 5 ปีถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่าง ๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมา ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองค์กรต่าง ๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกร่างแผน

นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังอยู่ในช่วงเวลาทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้นการเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคงท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อให้ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด 4 ประการ ดังนี้

1. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกันบนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไขระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคมและทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุลในมิติต่างๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนและพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการองค์กรต่าง ๆ ของประเทศไทยให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศนอกจากนี้ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. การสร้างความสามารถในการ "ล้มแล้ว ลุกไว" โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน 3 ระดับ ประกอบด้วย

1) พร้อมรับ หรือ ระดับ "อยู่รอด" ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชนประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงภายนอกและภายในรวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้นให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว

2) พอเพียง การปรับตัว หรือ ระดับ ในการปรับที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาในสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่

3) ยั่งยืน การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ ในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคล และสังคมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

3. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด "ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง" มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาที่จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี และการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

4. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการและการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงได้กำหนดจุดหมายการพัฒนา จำนวน 13 หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ "เป็น" หรือมุ่งหวังจะ "มี" เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ "สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน" โดยหมุดหมายทั้ง 13 ประการ แบ่งออกเป็น 4 มิติ ดังนี้

1. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เพื่อมุ่งเน้นการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่มีมูลค่าสูง โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีตลอดจนกระบวนการผลิต เพื่อแก้ไขปัญหาข้อจำกัดด้านผลิตภาพ ปรับปรุงคุณภาพผลผลิต รวมถึงลดการพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติและผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน เพื่อพลิกฟื้นรูปแบบการท่องเที่ยวไทยจากกิจกรรมการท่องเที่ยวมูลค่าต่ำที่เน้นปริมาณนักท่องเที่ยวจำนวนมากและส่งผลให้เกิดความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมอย่างรวดเร็ว (การท่องเที่ยวที่ใช้จุดเด่นและความสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าบนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรธรรมชาติที่ได้รับการฟื้นฟู อันเป็นการมุ่งเน้นสู่การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลกเพื่อปรับนิเวศอุตสาหกรรมยานยนต์ของไทยไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า อันจะเป็นโอกาสในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและเพิ่มการจ้างงานในอนาคต รวมทั้งสนับสนุนการลดปริมาณการปล่อยมลพิษอากาศและก๊าซเรือนกระจกในระยะยาว

หมวดหมู่ที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูงโดยพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมการผลิตและบริการทางการแพทย์ รวมถึงบริการด้านสุขภาพที่ประเทศไทยมีฐานเดิมที่แข็งแกร่งและมีห่วงโซ่อุปทานเชื่อมโยงต่อเนื่องภาคการผลิตที่หลากหลาย ให้เป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในอนาคต

หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาคโดยเพิ่มประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการด้านขนส่งและโลจิสติกส์ของประเทศไทยให้สามารถสนับสนุนการเชื่อมโยงอย่างไร้รอยต่อภายในอาเซียน รวมทั้งพัฒนาความพร้อมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและการลงทุนระหว่างประเทศ เพื่อใช้ประโยชน์จากการมีส่วนร่วมในห่วงโซ่มูลค่าโลก (Global Value Chains; GVCs) ของไทย แนวระเบียบเศรษฐกิจระดับภูมิภาค และการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษตามแนวชายแดน

หมวดหมู่ที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัลของอาเซียน โดยพัฒนาต่อยอดจากการเป็นฐานผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์แบบดั้งเดิมสู่การเป็นฐานการผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการด้านดิจิทัล อาทิ ซอฟต์แวร์ ดิจิทัลคอนเทนต์ และดิจิทัลแพลตฟอร์ม เพื่อยกระดับผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่ม และเกื้อหนุนการเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัล (Digital Transformation) ในทุกภาคส่วน

2. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้โดยเพิ่มโอกาสและเร่งพัฒนาศักยภาพของ SMEs ให้สามารถใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดกระบวนการดำเนินธุรกิจ และสร้างเสริมสมรรถนะในการปรับตัวได้อย่างรวดเร็ว อันจะช่วยลดทอนความเสี่ยงและข้อจำกัดของ SMEs ทั้งในด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การจัดหาแรงงาน และการแข่งขันกับธุรกิจขนาดใหญ่ รวมทั้งส่งเสริมศักยภาพและบทบาทของวิสาหกิจเพื่อสังคมในการพัฒนาชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืนโดยผลักดันการพัฒนาพื้นที่ทั้งในมิติการส่งเสริมการค้าการลงทุน การเสริมสร้างศักยภาพ ของพื้นที่เพื่อรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาพื้นที่ที่น่าอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมผ่านการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่ ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน สถาบันการศึกษา และภาคเอกชนในการออกแบบและขับเคลื่อนการพัฒนาที่เหมาะสมและตอบโจทย์ความต้องการของคนในพื้นที่

หมวดหมู่ที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและระบบข้อมูลสารสนเทศเป็นเครื่องมือช่วยระบุกลุ่มเป้าหมาย ปัญหา และความจำเป็น ไปสู่การออกแบบนโยบายตัดวงจรการส่งผ่านความยากจนข้ามรุ่นได้อย่างเจาะจง รวมถึงออกแบบระบบความคุ้มครองทางสังคมให้เหมาะสมกับความต้องการและรูปแบบการทำงานที่เปลี่ยนไป เพื่อแก้ไขปัญหา ลดความเสี่ยง และสร้างความมั่นคงทางรายได้ให้แก่กลุ่มเปราะบางได้อย่างตรงจุด

3. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำโดยการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ เพื่อให้ขยะและน้ำเสียได้รับการหมุนเวียนกลับไปใช้ประโยชน์ ในสัดส่วนที่สูงขึ้นการสนับสนุนพลังงานหมุนเวียนให้เป็นแหล่งพลังงานหลัก สำหรับการพัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้าใหม่ ของประเทศรวมทั้งส่งเสริมพัฒนาและ

ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และเป็นโอกาสในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ เช่น การใช้เทคโนโลยีชีวภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่วัตถุเหลือใช้ทางการเกษตรและการผลิตสินค้าที่มาจากวัตถุเหลือใช้และมีการปล่อยคาร์บอนในปริมาณต่ำ เป็นต้น

หมวดหมู่ที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยมุ่งจัดการพื้นที่ที่ประสบภัยธรรมชาติซ้ำซาก และพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะเผชิญกับผลกระทบที่รุนแรงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ให้มีความเสี่ยงที่ลดลงผ่านการใช้มาตรการป้องกันภัยที่ยั่งยืนและมาตรการการปรับตัวที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และการดำเนินชีวิตของประชาชน ตลอดจนการอนุรักษ์พื้นที่พืชรพชากรธรรมชาติที่มีความสำคัญต่อการป้องกันความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งการปรับปรุงประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการภัย และขีดความสามารถในการรับมือกับภัยของทุกภาคส่วน

4. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต โดยการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เทียบเท่ามาตรฐานสากลและให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นในยุคใหม่อย่างรอบด้าน รวมถึงการปรับปรุงการฝึกอบรมเพื่อปรับและยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน (Reskill/Upskill/New skill) ให้มีคุณภาพ ทันสมัย ได้มาตรฐาน ตอบโจทย์ความต้องการอย่างตรงจุด ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ ตลอดจนการบริหารจัดการกำลังคนภายใต้บริบทสังคมสูงวัยเพื่อลดทอนความเสี่ยงในการขาดแคลนกำลังแรงงาน

หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน โดยปรับปรุงการทำงานของภาครัฐให้มีความบูรณาการและเป็นเอกภาพ ตั้งแต่ระดับนโยบาย ระดับปฏิบัติ จนถึง การติดตามประเมินผล การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้อย่างเต็มรูปแบบเพื่อปรับปรุงการบริหารงานภาครัฐและการให้บริการสาธารณะการแก้ไขกฎหมายกฎระเบียบภาครัฐให้ทันสมัย และการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานภาครัฐให้มีความยืดหยุ่นและเอื้อให้เกิดความยั่งยืนทางการคลัง

5. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน Sustainable Development Goals (SDGs)

จังหวัดชัยภูมิมีการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แต่ละเป้าหมาย โดยการเผยแพร่องค์ความรู้ การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ ทั้งภาคเกษตรกรรม ภาคธุรกิจ และอุตสาหกรรม เด็กและเยาวชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเน้นการพัฒนาอย่างบูรณาการในระดับพื้นที่

SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS

การพัฒนาในด้านอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในช่วง 4 ทศวรรษที่ผ่านมา เป็นการพัฒนาที่ก่อให้เกิดผลกระทบและความเสียหายต่อทรัพยากรโลกเป็นอย่างมาก เมื่อปี 2543 ประเทศไทยและประเทศต่างๆ ทั่วโลก รวม 189 ประเทศจึงรวมตัวกันในการประชุมองค์การสหประชาชาติที่มหานครนิวยอร์กสหรัฐอเมริกา และเห็นพ้องต้องกันในการตั้งเป้าหมายการพัฒนาทั้งในระดับชาติและระดับสากลที่ทุกประเทศจะดำเนินการร่วมกันให้ได้ ภายในปี 2558 โดยเป้าหมายดังกล่าวเรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษหรือ Millennium Development Goals (MDGs) อันประกอบด้วย 8 เป้าหมายหลัก คือ 1. ขจัดความยากจนและความหิวโหย 2. ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา 3. ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศและบทบาทสตรี 4. ลดอัตราการตายของเด็ก 5. พัฒนาสุขภาพของสตรีมีครรภ์ 6. ต่อสู้กับโรคเอดส์มาลาเรีย และโรคสำคัญอื่นๆ 7. รักษาและจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และ 8. ส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในประชาคมโลก

ระยะเวลา 15 ปีที่ผ่านมา เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษทั้ง 8 ข้อ กำลังจะสิ้นสุดลง โดยประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีในหลายประเทศ ซึ่งเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของการพัฒนา องค์การสหประชาชาติจึงได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาขึ้นใหม่โดยอาศัยกรอบความคิดที่มองการพัฒนาเป็นมิติ (Dimensions) ของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ให้มีความเชื่อมโยงกัน เรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ซึ่งจะใช้เป็นทิศทางการพัฒนาตั้งแต่เดือนกันยายน ปี 2558 ถึงเดือนสิงหาคม 2573 ครอบคลุมระยะเวลา 15 ปี โดยประกอบไปด้วย 17 เป้าหมายคือ

เป้าหมายที่ 1 ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่

1.1 ภายในปี 2573 ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงทั้งหมดซึ่งในปัจจุบันวัดจากคนที่มีความยากจนรายวันต่ำกว่า \$1.25 ต่อวัน

1.2 ภายในปี 2573 ลดสัดส่วนชาย หญิง และเด็กในทุกช่วงวัย ที่อยู่ภายใต้ความยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของแต่ละประเทศ ให้ลดลงอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง

1.3 ดำเนินการให้เป็นผลตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสมของแต่ละประเทศ และให้ครอบคลุมถึงกลุ่มที่ยากจนและเปราะบางภายในปี 2573

1.4 ภายในปี 2573 สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะที่ยากจนและเปราะบาง มีสิทธิเท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน การเป็นเจ้าของและควบคุมเหนือที่ดิน และอสังหาริมทรัพย์ในรูปแบบอื่น มรดก ทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีใหม่ที่เหมาะสม และบริการทางการเงินซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก (microfinance)

1.5 ภายในปี 2573 สร้างภูมิคุ้มกัน และลดการเปิดรับและความเปราะบางต่อเหตุรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ให้กับผู้ที่ยากจนและอยู่ในสถานการณ์เปราะบาง

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) สร้างหลักประกันว่าจะมีการระดมทรัพยากรอย่างมีนัยสำคัญจากแหล่งที่หลากหลาย รวมไปถึงการยกระดับความร่วมมือเพื่อการพัฒนา เพื่อที่จะจัดให้มีแนวทางที่เพียงพอและคาดเดาได้แก่ประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ในการดำเนินงานตามแผนงานและนโยบายเพื่อยุติความยากจนในทุกมิติ

2) สร้างกรอบนโยบายที่เหมาะสมในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ บนฐานของยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สนับสนุนคนยากจน (pro-poor) และคำนึงถึงความละเอียดอ่อนเชิงเพศภาวะ (gender-sensitive) เพื่อจะสนับสนุนการเร่งการลงทุนเพื่อปฏิบัติการจัดความยากจน

2 ขจัดความหิวโหย

เป้าหมายที่ 2 ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร และยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

2.1 ยุติความหิวโหยและสร้างหลักประกันให้ทุกคนโดยเฉพาะที่ยากจน และอยู่ในภาวะเปราะบางอันรวมถึงทารก ได้เข้าถึงอาหารที่ปลอดภัย มีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปี 2573

2.2 ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาความต้องการสารอาหารของหญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตร และผู้สูงอายุภายในปี 2573 รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างประเทศว่าด้วยภาวะแคระแกร็นและผอมแห้งในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ภายในปี 2568

2.3 เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง เกษตรกรแบบครอบครัว คนเลี้ยงปศุสัตว์ ชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดินและทรัพยากร และปัจจัยนำเข้าในการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้างงานนอกฟาร์ม อย่างปลอดภัยและเท่าเทียม ภายในปี 2573

2.4 สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืนและดำเนินการตามแนวปฏิบัติทางการเกษตรที่มีภูมิคุ้มกันที่จะเพิ่มผลิตภาพและการผลิต ซึ่งจะช่วยรักษาระบบนิเวศ เสริมขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภาวะอากาศรุนแรง ภัยแล้ง อุทกภัย และภัยพิบัติอื่นๆ และจะพัฒนาที่ดินและคุณภาพดินอย่างต่อเนื่อง ภายในปี 2573

2.5 คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นาและที่เลี้ยงตามบ้านเรือนและชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนาคารเมล็ดพันธุ์และพืชที่มีการจัดการที่ดีและมีความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรมและองค์ความรู้ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างธรรมและเท่าเทียม ตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศ ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- 1) เพิ่มการลงทุนตลอดจนการยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานในชนบทการวิจัยเกษตรและการขยายการบริการ การพัฒนาเทคโนโลยี และการทำธนาคารยีนของพืชและสัตว์ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด
- 2) แก้ไขและป้องกันการกีดกันและการบิดเบือนทางการค้าในตลาดเกษตรโลก รวมถึงทางการจัดการอุดหนุนสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกทุกรูปแบบและมาตรการเพื่อการส่งออกทุกแบบที่ให้ผลในลักษณะเดียวกัน โดยให้เป็นไปตามอาณัติของรอบการพัฒนาโดฮา
- 3) เลือกใช้มาตรการที่สร้างหลักประกันได้ว่าตลาดโภคภัณฑ์อาหารและตลาดอนุพันธ์สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลของตลาดและข้อมูลสำรองอาหารได้อย่างทันการณ์ เพื่อจำกัดความผันผวนของราคาอาหารอย่างรุนแรง

เป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย

- 3.1 ลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลก ให้ต่ำกว่า 70 ต่อการเกิดมีชีพ 1 แสนคนภายในปี 2573
- 3.2 ยุติการตายที่ป้องกันได้ของทารกแรกเกิดและเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปีโดยทุกประเทศมุ่งลดอัตราการตายในทารกลงให้ต่ำถึง 12 ต่อการเกิดมีชีพพันคน และลดอัตราการตายในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ลงให้ต่ำถึง 25 ต่อการเกิดมีชีพพันคน ภายในปี 2573
- 3.3 ยุติการแพร่กระจายของเอดส์ วัณโรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อนที่ถูกกลบเกลื่อน และต่อสู้กับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคติดต่อทางน้ำ และโรคติดต่ออื่นๆ ภายในปี 2573
- 3.4 ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสามผ่านทางการป้องกันและการรักษาโรค และสนับสนุนสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี ภายในปี 2573
- 3.5 เสริมการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการใชยาเสพติดในทางที่ผิดและการใช้แอลกอฮอล์ในทางอันตราย
- 3.6 ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนทั่วโลกลงครึ่งหนึ่ง ภายในปี 2563

3.7 สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงบริการ ข้อมูล การให้การศึกษาเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โดยถ้วนหน้ารวมถึงการวางแผนครอบครัว และการผสมพันธุ์ในยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี 2573

3.8 บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการสาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ และมีราคาที่สามารถซื้อหาได้

3.9 ลดจำนวนการตายและการป่วยจากสารเคมีอันตราย และจากการปนเปื้อนและมลพิษ ทางอากาศ น้ำ และดิน ให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) เสริมการดำเนินงานของกรอบอนุสัญญาขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการควบคุมยาสูบ ในทุกประเทศตามความเหมาะสม

2) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาวัคซีนและยาสำหรับโรคที่ติดต่อและไม่ติดต่อที่ส่งผลกระทบ โดยตรงต่อประเทศกำลังพัฒนาให้มีการเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นในราคาที่สามารถซื้อหาได้ ตามปฏิญญาโดฮา ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าและการสาธารณสุข ซึ่งเน้นย้ำสิทธิสำหรับ ประเทศกำลังพัฒนาที่จะใช้บทบัญญัติในความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าอย่าง เต็มที่ ในเรื่องการผ่อนปรนเพื่อจะปกป้องสุขภาพสาธารณะและโดยเฉพาะการเข้าถึงยาโดยถ้วนหน้า

3) เพิ่มการใช้เงินที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ และการสรรหา การพัฒนา การฝึกฝน และการเก็บรักษา กำลังคนด้านสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก

4) เสริมขีดความสามารถสำหรับทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา ในเรื่องการแจ้งเตือนล่วงหน้า การลดความเสี่ยง และการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสุขภาพในระดับประเทศ และระดับโลก

เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพ อย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

4.1 สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพเท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพ ภายในปี 2573

4.2 สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ ภายในปี 2573 เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา

4.3 ให้ชายและหญิงทุกคนเข้าถึงการศึกษาระดับอาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัยที่มีราคาที่สามารถจ่ายได้และมีคุณภาพ ภายในปี 2573

4.4 เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็น รวมถึงทักษะทางเทคนิคและอาชีพ สำหรับการจ้างงานการมีงานที่ดี และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี 2573

4.5 จัดความเหลื่อมล้ำทางเพศในการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบางซึ่งรวมถึง ผู้พิการชนพื้นเมือง และเด็กเข้าถึงการศึกษและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี 2573

4.6 สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ในสัดส่วนสูง ทั้งชายและหญิง สามารถอ่านออก เขียนได้และคำนวณได้ ภายในปี 2573

4.7 สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนา อย่างยั่งยืนรวมถึงการศึกษาสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาค ระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความนิยมใน ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและในมีส่วนร่วมของวัฒนธรรมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) สร้างและยกระดับอุปกรณ์และเครื่องมือทางการศึกษาที่อ่อนไหวต่อเด็ก ผู้พิการ และเพศภาวะ และให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุมและมีประสิทธิผลสำหรับทุกคน

2) ขยายจำนวนทุนการศึกษาในทั่วโลกที่ให้สำหรับประเทศกำลังพัฒนาโดยเฉพาะประเทศ พัฒนาน้อยที่สุด รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศในแอฟริกา ในการสมัครเข้าศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอาชีพ และโปรแกรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านเทคนิค วิศวกรรม และวิทยาศาสตร์ในประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ภายในปี 2563

3) เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ รวมถึงการดำเนินการผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศใน การฝึกอบรมครูในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะ ขนาดเล็ก ภายในปี 2573

5 ความเท่าเทียมทางเพศ

เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและให้อำนาจของผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคน

5.1 ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่

5.2 จัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั้งในที่สาธารณะและที่รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การกระทำทางเพศ และการแสวงประโยชน์ในรูปแบบอื่น

5.3 จัดแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็กก่อนวัยอันควรโดยการบังคับ และการทำลายอวัยวะเพศหญิง

5.4 ยอมรับและให้คุณค่าต่อการดูแลและการทำงานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง โดยจัดเตรียมบริการสาธารณะโครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคมให้ และสนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกัน ภายในครัวเรือนและครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ

5.5 สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิผลและมีโอกาสที่เท่าเทียม ในการเป็นผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจในทางการเมือง เศรษฐกิจ และภาคสาธารณะ

5.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์และสิทธิการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ตกลงในแผนปฏิบัติการของการประชุมนานาชาติว่าด้วยประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่งและเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนเหล่านั้น

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- 1) ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในทรัพยากรทางเศรษฐกิจรวมทั้งการเข้าเป็นเจ้าของที่ดิน การควบคุมที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดกและทรัพยากรธรรมชาติ ตามกฎหมายของประเทศ
- 2) เพิ่มทุนการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมการให้อำนาจแก่ผู้หญิง
- 3) เลือกใช้และเสริมความเข้มแข็งแก่นโยบายที่ดีและกฎระเบียบที่บังคับใช้ได้ เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและการให้อำนาจแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ

เป้าหมายที่ 6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคน และมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

- 6.1 บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยและมีราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี 2573
- 6.2 บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงสุขอนามัยที่พอเพียงและเป็นธรรม และยุติการขับถ่ายในที่โล่ง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความต้องการของผู้หญิงเด็กหญิงและกลุ่มที่อยู่ใต้สถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี 2573
- 6.3 ยกระดับคุณภาพน้ำ โดยลดมลพิษ ขจัดการทิ้งขยะและลดการปล่อยสารเคมีและวัสดุอันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านกระบวนการลงครึ่งหนึ่ง และเพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่ทั่วโลก ภายในปี 2573
- 6.4 เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วน และสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำและจัดหาน้ำที่ยั่งยืน เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชาชนที่ประสบความทุกข์จากการขาดแคลนน้ำ ภายในปี 2573
- 6.5 ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือระหว่างเขตแดนตามความเหมาะสม ภายในปี 2573
- 6.6 ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ้มน้ำและทะเลสาบ ภายในปี 2563

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- 1) ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศและการสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในกิจกรรมและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขอนามัย ซึ่งรวมถึงด้านการเก็บน้ำ การจัดเก็บ การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการน้ำเสีย เทคโนโลยีการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่
- 2) สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดการน้ำ และสุขอนามัย

เป้าหมายที่ 7 สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่
ในราคาที่ซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน

7.1 สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงการบริการพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่
สามารถซื้อหาได้ และเชื่อถือได้ ภายในปี 2573

7.2 เพิ่มสัดส่วนของพลังงานทดแทนในการผสมผสานการใช้พลังงานของโลก

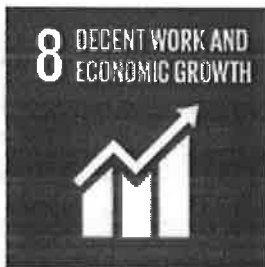
ภายในปี 2573

7.3 เพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลกให้เพิ่มขึ้น 2 เท่า ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) ยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการวิจัย
และเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด โดยรวมถึงพลังงานทดแทน ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และเทคโนโลยี
เชื้อเพลิงฟอสซิลขั้นสูงและสะอาด และสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและเทคโนโลยี
พลังงานที่สะอาด ภายในปี 2573

2) ขยายโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการจัดส่งบริการพลังงานที่เป็นสมัยใหม่
และยั่งยืนให้โดยถ้วนหน้าในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะ
ขนาดเล็ก ภายในปี 2573

เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม
และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับทุกคน

8.1 ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรมีความยั่งยืนตามบริบทของ
ประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศพัฒนาน้อย
ที่สุด มีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ 7 ต่อปี

8.2 บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการทำให้หลากหลาย การยกระดับ
เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นในภาคส่วนที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและใช้แรงงานเข้มข้น

8.3 ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่สมควร
ความเป็นผู้ประกอบการ ความสำเร็จและนวัตกรรม และส่งเสริมการเกิดและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย
ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ซึ่งรวมถึงผ่านทางการเข้าถึงบริการทางการเงิน

8.4 พัฒนาความมีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรของโลกในการบริโภคและการผลิต และ
พยายามที่จะลดความเชื่อมโยงระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและการทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ซึ่งเป็นไป
ตามกรอบการดำเนินงาน 10 ปีของแผนการทำงานเพื่อการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยมีประเทศที่พัฒนา
แล้วเป็นผู้นำในการดำเนินการ ไปจนถึงปี 2573

8.5 บรรลุการจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับหญิงและชายทุกคน
รวมถึงเยาวชนและผู้มีภาวะทุพพลภาพ และให้มีการจ่ายที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน ภายในปี 2573

8.6 ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีงานทำ ที่ไม่มีการศึกษา และที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ภายในปี 2563

8.7 ดำเนินมาตรการโดยทันทีและมีประสิทธิภาพเพื่อขจัดแรงงานบังคับ ยุติความเป็นทาสสมัยใหม่ และการค้ามนุษย์ และยับยั้งและกำจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ซึ่งรวมถึงการเกณฑ์และการใช้ทหารเด็ก และยุติการใช้แรงงานเด็กในทุกรูปแบบในปี 2568

8.8 ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและมั่นคง สำหรับผู้ทำงานทุกคนรวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าว และผู้ทำงานเสี่ยงอันตราย

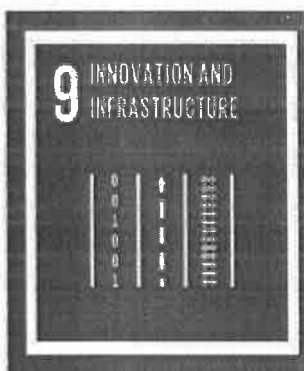
8.9 ออกแบบและใช้นโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่จะสร้างงาน และส่งเสริมวัฒนธรรม และผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี 2573

8.10 เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันทางการเงินภายในประเทศเพื่อส่งเสริมและขยาย การเข้าถึงการธนาคารการประกันภัย และบริการทางการเงินแก่ทุกคน

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) เพิ่มความช่วยเหลือเพื่อการค้า (Aid for Trade) สำหรับประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่ง ในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านช่องทางของกรอบการทำงานแบบบูรณาการสำหรับความช่วยเหลือทาง วิชาการที่เกี่ยวข้องกับการค้าแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

2) พัฒนาและทำให้เกิดการดำเนินงานของยุทธศาสตร์โลกสำหรับการจ้างงานในเยาวชน และดำเนินงานตามข้อตกลงเรื่องงานของโลกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ภายในปี 2563

เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่ีความทนทาน ส่งเสริม การพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

9.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและมีความทนทาน ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนา ทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าไปที่การเข้าถึงได้ในราคาที่ สามารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน

9.2 ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี 2573 ให้เพิ่มส่วนแบ่งของอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศโดยให้เป็นไปตามสภาวะแวดล้อมของประเทศและให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น 2 เท่าในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

9.3 เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินโดยรวมถึงเครดิตในราคาที่สามารถจ่ายได้ให้แก่อุตสาหกรรม และวิสาหกิจขนาดเล็ก โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้เพิ่มการผนวกกลุ่มเหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและ ตลาด

9.4 ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากขึ้นโดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี 2573

9.5 เพิ่มทุนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรม ในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนาและให้ภายในปี 2573 มีการส่งเสริมนวัตกรรมและให้เพิ่มจำนวน ผู้นำงานวิจัยและพัฒนาต่อประชากร 1 ล้านคนและการใช้จ่ายในภาคสาธารณะและเอกชนในการวิจัยและพัฒนา ให้เพิ่มมากขึ้น

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- 1) อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและทนทานในประเทศกำลังพัฒนา ผ่านทางการยกระดับการสนับสนุนทางการเงิน เทคโนโลยี และด้านวิชาการ ให้แก่ประเทศในแอฟริกาประเทศ พัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก
- 2) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรมภายในประเทศในประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงการให้มีสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรมและการเพิ่มมูลค่าของ สินค้าโภคภัณฑ์
- 3) การเพิ่มการเข้าถึงเทคโนโลยีด้านข้อมูลและการสื่อสาร และพยายามที่จะจัดให้มีการเข้าถึง อินเทอร์เน็ตโดยถ้วนหน้าและในราคาที่สามารถจ่ายได้สำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดภายในปี 2563

เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ

- 10.1 ให้บรรลุอย่างต่อเนื่องและคงการเติบโตของรายได้ในกลุ่มประชากร ร้อยละ 40 ที่ยากจนที่สุดในอัตราที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ภายในปี 2573
- 10.2 ให้อำนาจและส่งเสริมความครอบคลุมด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมืองสำหรับทุกคน โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความบกพร่องทางร่างกาย เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา หรือสถานะทางเศรษฐกิจหรืออื่นๆ ภายในปี 2573
- 10.3 สร้างหลักประกันว่าจะมีโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึงโดยการขจัดกฎหมาย นโยบาย และแนวปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติและส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบาย และการกระทำ ที่เหมาะสมในเรื่องนี้
- 10.4 เลือกใช้นโยบาย โดยเฉพาะนโยบายการคลัง ค่าจ้าง และการคุ้มครองทางสังคม และให้บรรลุความเสมอภาคยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- 10.5 พัฒนากฎระเบียบและการติดตามตรวจสอบตลาดเงินและสถาบันการเงินของโลก และเสริมความแข็งแกร่งในการดำเนินการกฎระเบียบดังกล่าว
- 10.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีตัวแทนและเสียงสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในการตัดสินใจของสถาบันทางเศรษฐกิจและการเงินระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สถาบันมีประสิทธิผล เชื่อถือได้ มีความรับผิดชอบและชอบธรรมมากขึ้น
- 10.7 อำนวยความสะดวกในการอพยพและเคลื่อนย้ายคนให้เป็นไปด้วยความสงบ ปลอดภัย เป็นไปตามระเบียบ และมีความรับผิดชอบ รวมถึงผ่านทางการดำเนินงานตามนโยบายด้านการอพยพที่มีการวางแผนและจัดการที่ดี

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- 1) ดำเนินการตามหลักการการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างสำหรับประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยเป็นไปตามความตกลงองค์การการค้าโลก
- 2) สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการและการไหลของเงิน ซึ่งรวมถึงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ไปยังรัฐที่มีความจำเป็นมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศกำลังพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศในแอฟริการัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล โดยให้เป็นไปตามแผนและแผนงานของประเทศเหล่านั้น
- 3) ลดค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมของการส่งเงินกลับประเทศของผู้อพยพ (migrant remittances) ให้ต่ำกว่าร้อยละ 3 และจัดการชำระเงินระหว่างประเทศ (remittance corridors) ที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าร้อยละ 5 ภายในปี 2573

เป้าหมายที่ 11 ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทาน และยั่งยืน

- 11.1 สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงที่อยู่อาศัยและการบริการพื้นฐานที่พอเพียง ปลอดภัย และในราคาที่สามารถจ่ายได้ และยกระดับชุมชนแออัดภายในปี 2573
- 11.2 จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับทุกคน พัฒนาความปลอดภัยทางถนนโดยการขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงเป็นพิเศษถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็กผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย และผู้สูงอายุ ภายในปี 2573
- 11.3 ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืน เพื่อการวางแผน และการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี 2573
- 11.4 เสริมความพยายามที่จะปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก
- 11.5 ลดจำนวนการตายและจำนวนคนที่ได้รับผลกระทบ และลดการสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของโลกที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้องคนจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี 2573
- 11.6 ลดผลกระทบทางลบของเมืองต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากร โดยรวมถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อคุณภาพอากาศและการจัดการของเสียของเทศบาลและอื่นๆ ภายในปี 2573
- 11.7 จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียวที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- 1) สนับสนุนการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในทางบวกระหว่างพื้นที่เมือง รอบเมืองและชนบท โดยการเสริมความแข็งแกร่งของการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและระดับภูมิภาค

2) ภายในปี 2563 เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่เลือกใช้และดำเนินการตามนโยบายและแผนที่บูรณาการ เพื่อนำไปสู่ความครอบคลุม ความมีประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร การลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิทัศน์ต้านภัยพิบัติ และให้พัฒนาและดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกระดับ ให้เป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน เซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ.2558-2573

3) สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านทางความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการ ในการสร้างอาคารที่ยั่งยืนและทนทานโดยใช้วัสดุท้องถิ่น

เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการบริโภคและผลิตที่ยั่งยืน

12.1 ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบการดำเนินงานระยะ 10 ปีว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ทุกประเทศนำไปปฏิบัติโดยประเทศพัฒนาแล้ว เป็นผู้นำ โดยคำนึงถึงการพัฒนาและขีดความสามารถของประเทศกำลังพัฒนา

12.2 บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ภายในปี 2573

12.3 ลดขยะเศษอาหารของโลกลงครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาหารจากกระบวนการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี 2573

12.4 บรรลุการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดในวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตลอดทั้งวงจรชีวิตของสิ่งเหล่านั้น ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้ว และลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นออกสู่อากาศ น้ำ และดินอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อที่จะลดผลกระทบทางลบที่จะมีต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด ภายในปี 2563

12.5 ลดการผลิตของเสียโดยการป้องกัน การลด การแปรรูปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ และการนำมาใช้ซ้ำภายในปี 2573

12.6 สนับสนุนให้บริษัท โดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่ รับแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนไปใช้ และผนวกข้อมูลด้านความยั่งยืนลงในวงจรการรายงานของบริษัทเหล่านั้น

12.7 ส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างภาคสาธารณะที่ยั่งยืน ตามนโยบายและการให้ลำดับความสำคัญของประเทศ

12.8 สร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและความตระหนัก ถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) สนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในการเสริมความแข็งแกร่งของขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่รูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น

2) 12.b พัฒนาและดำเนินการใช้เครื่องมือเพื่อจะติดตามตรวจสอบผลกระทบของการพัฒนาที่ยั่งยืน สำหรับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่สร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

3) 12.c ทำให้การอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ไร้ประสิทธิภาพและนำไปสู่การบริโภคที่สิ้นเปลือง มีความสมเหตุสมผล โดยกำจัดการบิดเบือนทางการตลาดโดยให้สอดคล้องสถานะแวดล้อมของประเทศรวมถึง การปรับโครงสร้างภาษีและเลิกการอุดหนุนที่เป็นภัยเหล่านั้นในที่ยังมีการใช้อยู่ เพื่อให้สะท้อนผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม โดยคำนึงอย่างเต็มที่ถึงความจำเป็นและเงื่อนไขที่เจาะจงของประเทศกำลังพัฒนาและลดผลกระทบ ทางลบที่อาจเกิดขึ้นที่จะมีต่อการพัฒนาของประเทศเหล่านั้นในลักษณะที่เป็นการคุ้มครองคนจนและชุมชนที่ ได้รับผลกระทบ

เป้าหมายที่ 13 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

13.1 เสริมภูมิคุ้มกันและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตราย และภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ

13.2 บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศใน นโยบาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ

13.3 พัฒนาการศึกษ การสร้างความตระหนักรู้และขีดความสามารถของมนุษย์และ ของสถาบันในเรื่องการลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การปรับตัว การลดผลกระทบและการ เตือนภัยล่วงหน้า

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) ดำเนินการให้เกิดผลตามพันธกรณีที่ผูกมัดต่อประเทศพัฒนาแล้วซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญา สหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่มีเป้าหมายร่วมกันระดมทุนจากทุกแหล่งให้ได้จำนวน 1 แสนล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ภายในปี 2563 เพื่อจะแก้ปัญหาความจำเป็นของประเทศกำลังพัฒนาในบริบทของ การดำเนินการด้านการลดก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญและมีความโปร่งใสในการดำเนินงาน และทำให้กองทุน Green Climate Fund ดำเนินงานอย่างเต็มที่โดยเร็วที่สุดผ่านการให้ทุน (capitalization)

2) ส่งเสริมกลไกที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการวางแผนและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และให้ความสำคัญต่อผู้หญิง เยาวชน และชุมชนท้องถิ่นและชายขอบ

เป้าหมายที่ 14 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและ ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

14.1 ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภท โดยเฉพาะจากกิจกรรมบน แผ่นดิน รวมถึงซากปรักหักพังทางทะเลและมลพิษของสารอาหาร (nutrient pollution) ภายในปี 2568

14.2 บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบที่มีนัยสำคัญ รวมถึงโดยการเสริมภูมิคุ้มกันและปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟู เพื่อบรรลุการมีมหาสมุทรที่มีสุขภาพดีและมีผลิตภาพ ภายในปี 2563

14.3 ลดและแก้ปัญหาผลกระทบของการเป็นกรดในมหาสมุทร โดยรวมถึงผ่านทางการเพิ่มพูนความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในทุกระดับ

14.4 ภายในปี 2563 ให้กำกับอย่างมีประสิทธิภาพในเรื่องการเก็บเกี่ยวและยุติการประมงเกินขีดจำกัดการประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และแนวปฏิบัติด้านการประมงที่เป็นไปในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นผลตามแผนการบริหารจัดการที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟูมวลปลา (fish stock) ในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้ อย่างน้อยที่สุดในระดับที่สามารถไปถึงจุดสูงสุดที่ให้ผลตอบแทนแบบยั่งยืน (maximum sustainable yield) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำเหล่านั้น

14.5 ภายในปี 2563 อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อยร้อยละ 10 ให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศและภายในประเทศ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

14.6 ภายในปี 2563 ยับยั้งรูปแบบการอุดหนุนการประมงบางอย่างที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการอุดหนุนที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุมและระงับการริเริ่มการอุดหนุนในลักษณะดังกล่าว ตระหนักว่าการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่เหมาะสมและมีประสิทธิผลสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดควรเป็นส่วนควบในการเจรจาการอุดหนุนการประมงขององค์การการค้าโลก

14.7 ภายในปี 2573 เพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจากการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน รวมถึงผ่านทางการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในเรื่องการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการท่องเที่ยว

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) เพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลโดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลของคณะกรรมการสมุทรศาสตร์ระหว่างรัฐบาล เพื่อจะพัฒนาคุณภาพของมหาสมุทรและเพิ่มพูนให้ความหลากหลายทางชีวภาพในทะเลมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนามากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งในรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

2) จัดให้มีการเข้าถึงทรัพยากรทางทะเลและตลาดสำหรับชาวประมงพื้นบ้านรายเล็ก

3) เพิ่มพูนการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน โดยการดำเนินการให้เกิดผลตามกฎหมายระหว่างประเทศตามที่สะท้อนใน UNCLOS ซึ่งเป็นกรอบทางกฎหมายสำหรับการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน ตามที่ระบุในย่อหน้า 158 ของเอกสาร The Future We Want

เป้าหมายที่ 15 ปกป้อง พืชพันธุ์ และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

15.1 สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและในน้ำจัดในแผ่นดินรวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน เฉพาะอย่างยิ่งป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและเขตแห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี 2563

15.2 ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่าฟื้นฟูพื้นที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลก ภายในปี 2563

15.3 ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย ฟื้นฟูแผ่นดินและดินที่เสื่อมโทรม รวมถึงแผ่นดินที่ได้รับผลกระทบจากการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ความแห้งแล้ง และอุทกภัย และพยายามที่จะบรรลุถึงโลกที่ไร้ความเสื่อมโทรมของที่ดิน ภายในปี 2573

15.4 สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศเหล่านั้น เพื่อจะเพิ่มพูนขีดความสามารถของระบบนิเวศเหล่านั้นที่จะให้ผลประโยชน์อันสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี 2573

15.5 ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของดินที่อยู่ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และภายในปี 2563 จะปกป้องและป้องกันการสูญพันธุ์ของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม

15.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม และส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรเหล่านั้นอย่างเหมาะสม

15.7 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อจะยุติการล่าและการขนย้ายชนิดพันธุ์พืชและสัตว์คุ้มครอง และแก้ปัญหาทั้งอุปสงค์และอุปทานต่อผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย

15.8 นำมาตรการมาใช้เพื่อป้องกันการนำเข้าและลดผลกระทบของชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานในระบบนิเวศบกและน้ำและควบคุมหรือขจัด priority species ภายในปี 2563

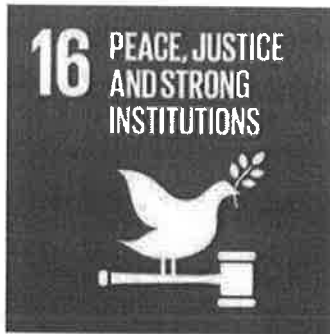
15.9 บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าไปสู่การวางแผนกระบวนการพัฒนายุทธศาสตร์การลดความยากจน และบัญชีทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ภายในปี 2563

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) ระดมและเพิ่มทรัพยากรทางการเงินจากทุกแหล่งเพื่อการอนุรักษ์และการใช้ความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

2) ระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งและทุกระดับเพื่อสนับสนุนเงินแก่การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนและจัดหาแรงจูงใจที่เหมาะสมสำหรับประเทศกำลังพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในการบริหารจัดการซึ่งรวมถึงการอนุรักษ์และการปลูกป่า

3) เพิ่มพูนการสนับสนุนในระดับโลกสำหรับความพยายามที่จะต่อสู้การล่าและการเคลื่อนย้ายชนิดพันธุ์คุ้มครอง รวมถึงโดยการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น

เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดรับชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

16.1 ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

16.2 ยุติการข่มเหง การใช้หาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก

16.3 ส่งเสริมนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมแก่ทุกคน

16.4 ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงิน เสริมความแข็งแกร่งของกระบวนการติดตามและการส่งคืนสินทรัพย์ที่ถูกขโมยไป และต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรทุกรูปแบบ ภายในปี 2573

16.5 ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ

16.6 พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ

16.7 สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการตัดสินใจ

16.8 ขยายและเสริมความแข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันโลกาภิบาล

16.9 จัดให้มีเอกลักษณ์ทางกฎหมายสำหรับทุกคน โดยรวมถึงการให้มีผู้ดัตร์ ภายในปี 2573

16.10 สร้างหลักประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยเป็นไปตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันระดับชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรวมถึงกระทำผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถในทุกระดับ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อจะป้องกันความรุนแรงและต่อสู้กับการก่อการร้ายและอาชญากรรม

2) ส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 17 เสริมความเข้มแข็งให้แก่งlobalization การดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน

การเงิน

17.1 เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศ โดยรวมถึงผ่านการสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา เพื่อพัฒนาขีดความสามารถภายในประเทศในการเก็บภาษีและรายได้ของอื่นๆของรัฐ

17.2 ประเทศพัฒนาแล้วจะดำเนินการให้เป็นผลตามพันธกรณีเรื่องการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการโดยเต็มที่ โดยรวมถึงพันธกรณีที่ให้ไว้โดยประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศที่จะบรรลุเป้าหมายการมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อย 0.7 สำหรับให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา และมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ 0.15 ถึง 0.20 สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยสนับสนุนให้ผู้ให้ ODA พิจารณาตั้งเป้าหมายที่จะให้มีสัดส่วน ODA/GNI ถึงอย่างน้อยร้อยละ 0.20 สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

17.3 ระดมทรัพยากรทางการเงินเพิ่มเติมจากแหล่งที่หลากหลายไปยังประเทศกำลังพัฒนา

17.4 ช่วยประเทศกำลังพัฒนาในการบรรลุความยั่งยืนของหนี้ระยะยาว โดยใช้นโยบายที่ประสานงานกันที่มุ่งส่งเสริมการจัดหาเงินทุนโดยการก่อหนี้ การบรรเทาหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้ตามความเหมาะสม และแก้ปัญหาหนี้ต่างประเทศของประเทศที่ยากจนและมีหนี้สินในระดับสูงเพื่อลดการประสบปัญหาหนี้

17.5 ใช้และดำเนินการให้เกิดผลตามระบอบการส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เทคโนโลยี

17.6 เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี และการเข้าถึงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และยกระดับการแบ่งปันความรู้ตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน โดยรวมถึงผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิมเฉพาะอย่างยิ่งในระดับของสหประชาชาติ และผ่านทางกลไกอำนวยการความสะดวกด้านเทคโนโลยีของโลก

17.7 ส่งเสริมการพัฒนา การถ่ายทอด และการเผยแพร่เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้กับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้เงื่อนไขที่อำนวยความสะดวกแก่ประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งตามเงื่อนไขสิทธิพิเศษตามที่ตกลงร่วมกัน

17.8 ให้นาการเทคโนโลยีและกลไกการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ทำงานได้อย่างเต็มที่ ภายในปี 2560 และเพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนที่สำคัญ (enabling technology) เฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

การเสริมสร้างขีดความสามารถ

17.9 เพิ่มพูนการสนับสนุนระหว่างประเทศสำหรับการดำเนินการด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถที่มีประสิทธิผลและมีการตั้งเป้าในประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสนับสนุนแผนระดับชาติที่จะดำเนินงานในทุกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงผ่านทางความร่วมมือแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี

การค้า

17.10 ส่งเสริมระบบการค้าพหุภาคีที่เป็นสากล มีกติกา เปิดกว้าง ไม่เลือกปฏิบัติ และเสมอภาค ภายใต้องค์การการค้าโลก โดยรวมถึงผ่านการสิ้นสุดการเจรจาภายใต้วาระการพัฒนารอบโดฮา

17.11 เพิ่มส่วนแบ่งการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาในการส่งออกทั่วโลกให้สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญ โดยเพิ่มส่วนแบ่งของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดให้สูงขึ้น 2 เท่าในปี 2563

17.12 ทำให้เกิดการดำเนินการในเวลาที่เหมาะสมในเรื่องการเข้าถึงตลาดปลอดภาษีและปลอดการจำกัดปริมาณในระยะยาวสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยให้สอดคล้องกับการตัดสินใจขององค์การการค้าโลกโดยรวมถึงการสร้างหลักประกันว่ากว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทาง

การค้าที่ใช้กับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจะมีความโปร่งใสและเรียบง่าย และมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาด

ประเด็นเชิงระบบ

ความสอดคล้องเชิงนโยบายและเชิงสถาบัน

17.13 เพิ่มพูนเสถียรภาพเศรษฐกิจมหภาคของโลก โดยรวมถึงผ่านทางการประสานงานนโยบายและความสอดคล้องเชิงนโยบาย

17.14 ยกระดับความสอดคล้องเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

17.15 เคารพพื้นที่ทางนโยบายและความเป็นผู้นำของแต่ละประเทศที่จะสร้างและดำเนินงานตามนโยบายเพื่อการจัดการความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

หุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลาย

17.16 ยกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยร่วมเติมเต็มโดยหุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลายซึ่งจะระดมและแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยี และทรัพยากรเงิน เพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

17.17 สนับสนุนและส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาครัฐ-ภาคเอกชน และประชาสังคม โดยสร้างบนประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วน

ข้อมูล การติดตาม และการตรวจสอบได้

17.18 ยกระดับการสนับสนุนด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถให้กับประเทศกำลังพัฒนารวมถึงประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ให้เพิ่มการมีอยู่ของข้อมูลที่มีคุณภาพ ทันเวลาและเชื่อถือได้ ที่จำแนกในเรื่องราวได้ เพศ อายุ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ สถานะการอพยพ ความบกพร่องทางร่างกายตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามบริบทของประเทศ ภายในปี 2563

17.19 ต่อยอดจากข้อริเริ่มที่มีอยู่แล้วในการพัฒนาการตรวจวัดความก้าวหน้าของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถด้านสถิติในประเทศกำลังพัฒนาภายในปี 2573

สำหรับประเทศไทยเองนั้น นอกจากการพัฒนาใน 3 มิติ คือ เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมตามแนวทางของ SDGs แล้ว ประเทศไทยยังให้ความสำคัญกับมิติทางด้านวัฒนธรรมอีกด้วย และการจะบรรลุความสำเร็จของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้นั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระมหากษัตริย์นักพัฒนาที่ทรงได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและระดับนานาชาติได้พระราชทานเข็มทิศการพัฒนาไว้ให้ทุกภาคส่วนน้อมนำไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม นั่นคือ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นแนวพระราชดำริที่ตั้งอยู่บนรากฐานของวัฒนธรรมไทย เป็นแนวทางการพัฒนาบนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท คำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวเอง ตลอดจนใช้ความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ซึ่งจะนำไปสู่ความสุขในการดำเนินชีวิตและสร้างสัมฤทธิ์ผลแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

3) แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

3.1 เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ.2566-2570)

(1) บทบาทของภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นฐานการผลิตการเกษตรทั้งข้าว อ้อย โรงงาน มันสำปะหลัง และเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิที่ดีที่สุดในประเทศ รวมทั้งมีทำเลที่ตั้งที่มีศักยภาพเหมาะสม กับการเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยที่มีความสามารถเฉพาะทางที่โดดเด่น แต่มีปัญหาพื้นฐานคือคนมีปัญหา ทั้งในด้านความยากจนและคุณภาพชีวิต ประสบทุกข์ภัยและภัยแล้งซ้ำซาก ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาลักษณะพื้นฐานโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในการเสริมสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ

(2) ทิศทางการพัฒนาภาคการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือกำหนดทิศทางการพัฒนาตามแนวคิดการเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeast Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา 3G ได้แก่ (1) การเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green) เน้นส่งเสริมเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ ขับเคลื่อนการพัฒนาด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว หรือ Bio Circular Green Economy) และการบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน (2) การเป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน (Gate) ใช้โอกาสจากการเชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ พัฒนาการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ และ (3) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน (Growth) ใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สนับสนุนการพัฒนาศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากท่องเที่ยวชุมชน และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย

ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. 2566-2570

เป็น "ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคสุโขทัย-อีสาน"
ตามแนวคิด การเป็นฐานการผลิตของประเทศเป็นมิตร
กับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน
เพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน
3G : Green-Gate-Growth

- ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์/เกษตรปลอดภัย
- ขับเคลื่อนด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bio Circular Green Economy)
- บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาภาค พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การแก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเข้มแข็งฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

โดยมีเป้าหมายรวม / ตัวชี้วัด ดังนี้

1. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น
2. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

แนวทางการพัฒนา

การกำหนดแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้พิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570) พร้อมทั้งพิจารณาโอกาส ศักยภาพ ปัญหา และข้อจำกัดของภาคเพื่อพัฒนาไปสู่การเป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง” โดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตอย่างเต็มศักยภาพ และการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทักษะ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยขับเคลื่อนการพัฒนา โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. พัฒนาภาคเกษตรด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่มุ่งสู่ฐานเศรษฐกิจชีวภาพที่มีมูลค่าสูง
2. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่รองรับการพัฒนาเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ
3. พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน
4. พัฒนาเมือง เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEc-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค
5. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน
6. ยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมชม การค้าชายแดน และสังคมเป็นสุข

3.2 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์)
ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์

- 1) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- 2) เป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ
- 3) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรม เชิงนิเวศน์ การกีฬาที่มีชื่อเสียง
- 4) เป็นประตูสู่อีสาน และเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 5 ปี

จากโครงสร้างเศรษฐกิจในภาพรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปี พ.ศ.2562 มีเศรษฐกิจที่สำคัญ 3 ลำดับแรก โดยมีภาคอุตสาหกรรม มีสัดส่วนร้อยละ 21 รองลงมาเป็นภาค เกษตรกรรม มีสัดส่วนร้อยละ 18 และภาคการค้าร้อยละ 14 มีพื้นที่การเกษตรร้อยละ 69 ของพื้นที่ของ กลุ่มจังหวัด ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในวัยแรงงานร้อยละ 65.82 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีศักยภาพทางการเกษตรที่โดดเด่น ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย โคเนื้อ ไก่ ไก่ เป็ด และ มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งท่องเที่ยวธรรมชาติ นิเวศ อารยธรรม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา และกีฬา มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมรดกโลก เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ และในขณะเดียวกันก็มีปัญหาในเรื่อง การขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ สัดส่วนคนยากจน ร้อยละ 9.5 รายได้เฉลี่ยครัวเรือน/ปี 244,716 บาท หนี้สินเฉลี่ยครัวเรือน/ปี 212,163.80 บาท มีความ ไม่เสมอภาคด้านรายได้(Gino coefficient) สูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ จึงกำหนด เป้าหมายการพัฒนาในการเป็นโดยมีแนวคิดการพัฒนา ดังนี้

1. การเพิ่มประสิทธิภาพภาคการผลิตให้เป็นมาตรฐานปลอดภัย และพัฒนาจนถึงขั้นมาตรฐานอินทรีย์ ในภาคการเกษตรทั้งพืชและสัตว์ โดยมีการนำนวัตกรรมในพื้นที่มาช่วยให้เกษตรกร โดยเฉพาะเกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer) ให้มีการสืบทอดภูมิปัญญาดั้งเดิมให้คงอยู่ด้วยการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นหลักในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก
2. พัฒนาการบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอ ทั้งนี้เพื่อการอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรให้เพียงพอตลอดปี โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำให้อยู่ในพื้นที่ หรือการขยายพื้นที่รับน้ำ การกระจายน้ำไปยังพื้นที่
3. ส่งเสริมการแปรรูปของสินค้าให้มากขึ้นในพื้นที่ สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแบบครบวงจรในพื้นที่ โดยพัฒนาช่วงกลางทางและปลายทางให้มากขึ้น ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ที่กำหนดให้กลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดนครราชสีมาให้เป็น ศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร
4. ส่งเสริมอาชีพ และเพิ่มทักษะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างโอกาสในการสร้างรายได้จากภาคการเกษตร และนอกภาคเกษตร โดยเชื่อมโยงสินค้าชุมชนกับการท่องเที่ยว

5. สร้างมูลค่าเพิ่มในสาขาการท่องเที่ยว โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ทั้งทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว การใช้ประโยชน์จากระบบ Logistic ที่รัฐบาลไว้วางรากฐานไว้ให้การสร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงการสร้างการตลาดให้เป็นที่ยอมรับในวงกว้างและเป็นที่ยอมรับเดินทางมายังกลุ่มจังหวัด

6. การพัฒนาสังคมให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะผู้สูงอายุให้ได้รับการดูแล มีศักยภาพ คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น หรือสามารถดำเนินกิจกรรมได้ตามศักยภาพ รวมทั้งการรักษาภูมิปัญญาของผู้สูงอายุเพื่อให้สืบทอดไปยังรุ่นลูกหลาน และการเพิ่มศักยภาพของเด็ก เพื่อให้สังคมมีคุณภาพและสามารถดูแลตนเองได้ในอนาคต

พันธกิจ (Mission)

- 1) การส่งเสริมการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่ม สินค้าเกษตร ที่ได้มาตรฐาน
- 2) ส่งเสริมการผลิตสินค้าปศุสัตว์ ให้มีมาตรฐาน แบบครบวงจร
- 3) ส่งเสริมการเรียนรู้สู่การปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 4) ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งน้ำและการบริหารจัดการน้ำ ที่มีความเหมาะสมสำหรับการทำการ

เกษตรกรรม

5) ส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างปลอดภัยและได้มาตรฐาน พัฒนาสินค้าและบริการ ให้ได้รับความนิยมและบริหารจัดการให้มีศักยภาพ

- 6) ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และค้าชายแดน
- 7) ส่งเสริมศักยภาพการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่
- 8) ส่งเสริมการพัฒนาด้านสังคมสู่ความเข้มแข็งและยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนา

- 1) การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร

วัตถุประสงค์

เป็นศูนย์การค้าเกษตรปลอดภัยและอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร

แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรับ

- 1.ยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
2. ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสม
3. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพิ่มมูลค่าทางการเกษตร

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรุก

1. ส่งเสริมเกษตรปลอดภัย (มาตรฐานปลอดภัยอินทรีย์) ส่งเสริมการเกษตรผสมผสานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

2. ส่งเสริมการทำตลาดและช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าเกษตร
3. ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมเพื่อการเกษตร ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
4. ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการใช้ประโยชน์ ในทางอาหาร

และสมุนไพร

5. เพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาสุขภาพสัตว์ เพื่อรองรับโรคอุบัติใหม่
6. ส่งเสริมการผลิตสินค้าปศุสัตว์ที่ได้มาตรฐานเพื่อการส่งออก
7. การส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ที่มีมาตรฐานและปลอดภัย
8. การส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงครบวงจร

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงแก้ไข

1. ส่งเสริมเกษตรปลอดภัย (มาตรฐานปลอดภัย อินทรีย์) ส่งเสริมการเกษตรผสมผสานตาม

แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงป้องกัน

1. การบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร
2. ยกระดับสินค้าเกษตรเข้าสู่ระบบมาตรฐาน
3. การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นป้องกันและรักษาโรคระบาดอุบัติใหม่
4. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโรคอุบัติใหม่ในพืชและสัตว์

2) การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การค้าชายแดน และผลิตภัณฑ์ใหม่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้การท่องเที่ยว สินค้าและบริการ มีคุณภาพ ความสะดวก ปลอดภัย และได้มาตรฐาน
2. เพื่อเพิ่มรายได้ให้ผู้ประกอบการและเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวและการค้าชายแดน
3. เพื่อให้กลุ่มผู้ผลิตและผู้ประกอบการใหม่มีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่เพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา ด้านท่องเที่ยว และด้านการค้า การลงทุน การค้าชายแดน

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรุก

1. ส่งเสริมการท่องเที่ยว สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการท่องเที่ยวในรูปแบบวิถีใหม่
2. ส่งเสริมวัฒนธรรมการท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ และการตลาด

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงแก้ไข

1. พัฒนาบุคลากรเครือข่ายด้านการท่องเที่ยว เชื่อมโยงบริการท่องเที่ยวโดยเทคโนโลยีและ

นวัตกรรม

2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก และการเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคม
3. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและได้รับมาตรฐาน

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงป้องกัน

พัฒนาองค์ความรู้การบริหารภาวะวิกฤติ และสร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้

นักท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรุก (การค้า)

ส่งเสริมและพัฒนาค้า การลงทุน และการค้าชายแดน

แนวทางการพัฒนา ด้านผลิตภัณฑ์ใหม่

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรุก

1. พัฒนาศักยภาพผู้ผลิตใหม่และผลิตภัณฑ์จากใหม่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
2. พัฒนาและส่งเสริมการผลิตใหม่แบบอุตสาหกรรม

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงแก้ไข

1. พัฒนานวัตกรรมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่แบบครบวงจร
2. ส่งเสริมการสืบสานภูมิปัญญาวัฒนธรรมใหม่
3. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่หัตถกรรมพื้นบ้านให้มีความร่วมสมัย มีคุณภาพและมาตรฐานรองรับ

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงป้องกัน

พัฒนารูปแบบการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ใหม่ผ่านสื่อบุคคล ทุกช่วงวัย

3) ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตคนทุกช่วงวัย

แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรุก

1. ส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัยโดยมีหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนสนับสนุนเพิ่มขึ้น
2. ส่งเสริมสนับสนุน กิจกรรมการพัฒนาด้านสังคม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงแก้ไข

1. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
2. ส่งเสริมและสร้างความร่วมมือในการพัฒนาครอบครัวสู่ชุมชนเข้มแข็ง
3. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรับ

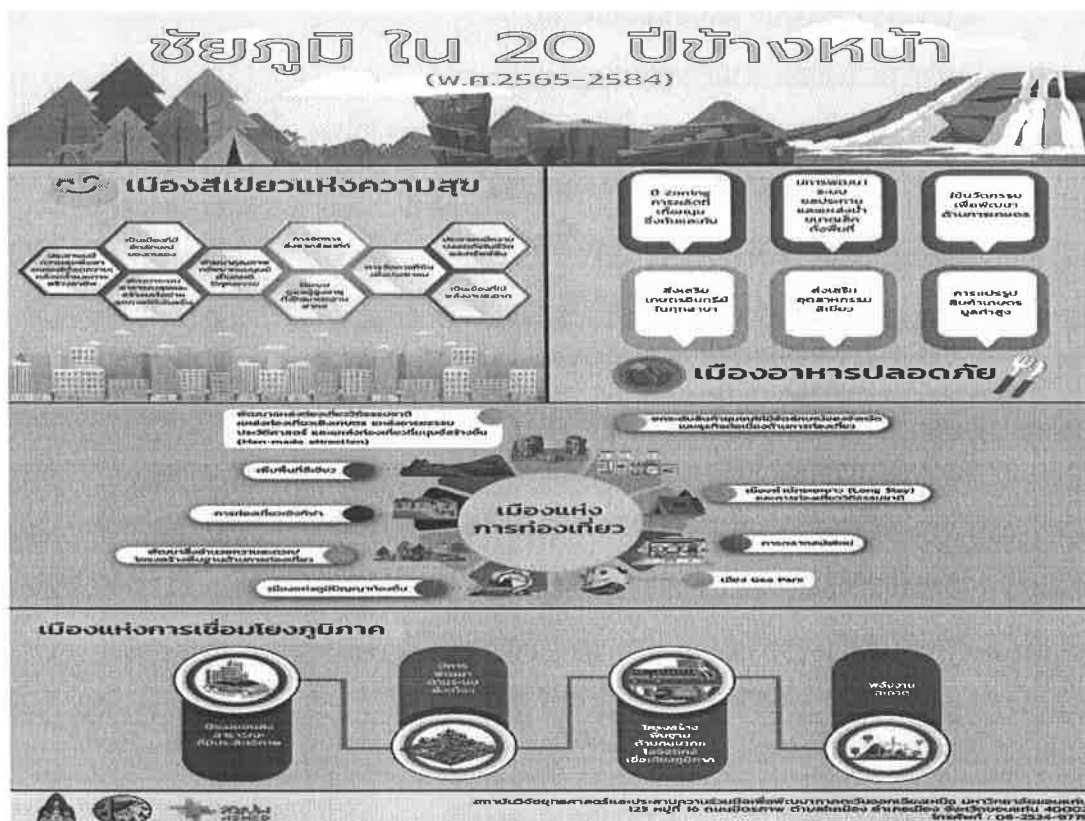
ส่งเสริมการพึ่งพา การดูแลสุขภาพด้วยตนเอง ตามแนวทางแพทย์แผนไทย

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงป้องกัน

สนับสนุนการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีและสื่อโซเชียล

3.3 แผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

จังหวัดชัยภูมิได้มีการพัฒนาเป็นลำดับอย่างต่อเนื่อง จากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในโลกยุคใหม่ จึงมีความจำเป็นจะต้องกำหนดวางแผน อนาคตของจังหวัดชัยภูมิเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับบริบทของการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ จากการประชุมหารือทุกภาคส่วนในจังหวัดชัยภูมิ ได้มีข้อคิดเห็นในการกำหนดประเด็นการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ 4 ด้าน ใน 20 ปีข้างหน้า (พ.ศ.2565-2584) ดังนี้

การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิพ.ศ. 2566-2570 ได้นำข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญ ซึ่งเป็นข้อมูลสภาพทั่วไปในหลายด้าน โดยมีข้อมูลลงชี้ที่สำคัญผลการพัฒนาช่วงครึ่งแผนพัฒนาที่ผ่านมาการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจสังคมและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาความต้องการของประชาชน ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์อาเซียนข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาในระดับจังหวัดของ สศช. และการประเมินสภาวะแวดล้อมที่มีผลต่อการพัฒนาโอกาสในการพัฒนาในอนาคตของจังหวัด การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด เมื่อนำข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวแล้วข้างต้นมาวิเคราะห์รวมแล้ว จึงได้มีการจัดประชุมหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคในจังหวัดชัยภูมิส่วนท้องถิ่นองค์กรภาคเอกชน ชุมชน เพื่อระดมความคิดเห็นในการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิและได้มีความคิดเห็นร่วมกันในการกำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์หลัก ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์แนวทางการพัฒนา ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 - 2570 ดังนี้

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

“เศรษฐกิจก้าวหน้า สังคมและสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพอย่างยั่งยืน”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

- (1) อัตราการขยายตัวของ GPP เพิ่มขึ้น
- (2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคการเกษตร
- (3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว

- (4) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
- (5) อัตราการเพิ่มของพื้นที่ป่าไม้
- (6) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- (7) ร้อยละที่ลดลงของการเกิดคดีอาชญากรรมในพื้นที่

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานรากและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและกระจายอย่างเหมาะสม

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวม
2. อัตราการขยายตัวของ GPP ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น
3. รายได้ของครัวเรือนที่ผ่านเกณฑ์ จปฐ. เพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

1. การส่งเสริมอาชีพและรายได้แก่ประชาชน
2. การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและบริการ
3. การส่งเสริมการตลาดสินค้าเกษตรและบริการ
4. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการผลิตและบริการ

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การบริหารจัดการการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์

1. สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
2. สถานที่ท่องเที่ยวมีความสมบูรณ์และมีมาตรฐาน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากสินค้าและบริการการท่องเที่ยว
3. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน
4. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ
2. พัฒนาและยกระดับบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
3. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม

วัตถุประสงค์

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความอุดมสมบูรณ์และสมดุลกับการพัฒนา

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้นอย่างยั่งยืน
2. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม
3. ระดับความสำเร็จในการผลิตและการบริหารจัดการพลังงานทดแทนเพิ่มขึ้นอย่างมีส่วนร่วม
4. ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการภัยพิบัติที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ

แนวทางการพัฒนา

1. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนและมีส่วนร่วม
3. การรับมือสาธารณภัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตให้มั่นคง

วัตถุประสงค์

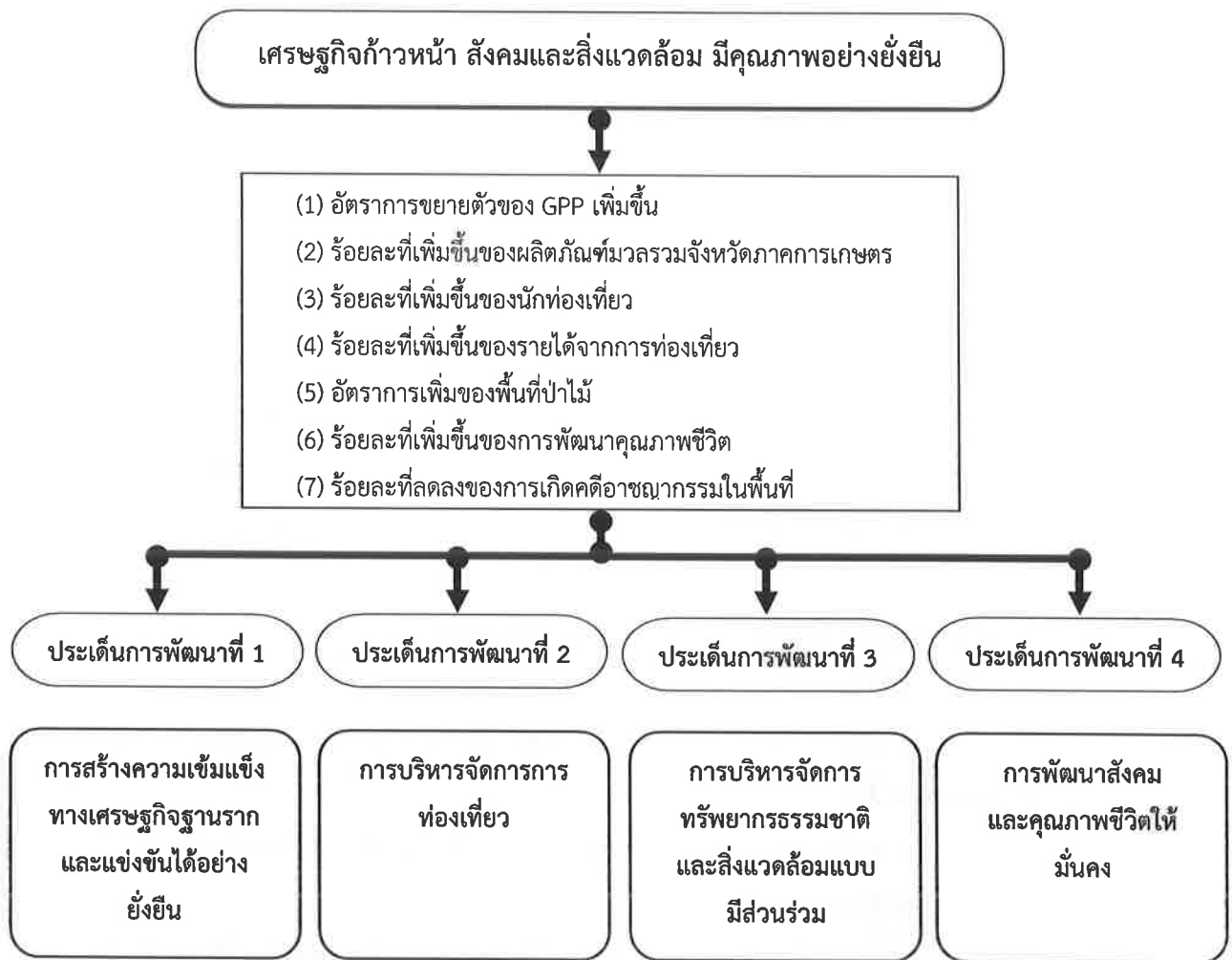
ประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ มั่นคง และปลอดภัย

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้
2. ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทุกระดับเพิ่มขึ้น
3. ร้อยละของนักเรียนนักศึกษาที่มีงานทำหลังจบการศึกษา
4. สัดส่วนคนจนด้านรายจ่าย
5. ร้อยละที่ลดลงของการเกิดคดีอาชญากรรมในพื้นที่
6. ร้อยละของจำนวนประชาชนที่ได้รับภูมิคุ้มกันทางด้านสาธารณสุข
7. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสถานบริการด้านสาธารณสุขที่ได้รับการพัฒนา

แนวทางการพัฒนา

1. การพัฒนาคุณภาพชีวิต
2. การสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม
3. การพัฒนาความมั่นคงและความปลอดภัยของสังคม
4. การป้องกัน แก้ไข ฟื้นฟูเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากโรคระบาด

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ พ.ศ. 2566-2570

วิสัยทัศน์

“เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรม แหล่งผลิตอาหาร พลังงานทดแทนสำคัญ และเป็นสังคมที่มีคุณภาพ”

พันธกิจ

1. ส่งเสริมการพัฒนาการศึกษา การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน
3. พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถภาคการเกษตรและปศุสัตว์
4. พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว
5. ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
6. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและรองรับการเจริญเติบโตของจังหวัด
7. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์หลัก

1. เด็ก เยาวชน และประชาชนของจังหวัดชัยภูมิได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ
2. ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานคุณค่า
3. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง
4. เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น
5. การท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิได้รับความนิยมเพิ่มสูงขึ้น
6. เป็นแหล่งสร้างพลังงานทดแทนที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
7. ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
8. มีระบบโลจิสติกส์ที่รองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและเชื่อมโยงประเทศสู่ประชาคมอาเซียน
9. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู
10. มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. เด็ก เยาวชน และประชาชนสามารถเข้าถึงและได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ และพัฒนาการศึกษาไปสู่ระดับอาชีพ

2. ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานคุณค่า
มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 1.1 สร้างเสริมความเป็นเลิศทางการศึกษาที่เทียบเคียงระดับประเทศ

แนวทาง

1.1.1 ส่งเสริมให้สถานศึกษามีขีดความสามารถสูงในทุกด้าน เปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีความโดดเด่นและเป็นเลิศเข้ามาร่วมดำเนินการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าประสงค์

1.1.2 ส่งเสริมการศึกษาให้เป็นโรงเรียนต้นแบบความเป็นเลิศให้กับสถานศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ

1.1.3 สนับสนุนการแข่งขันทางวิชาการในระดับชาติและนานาชาติ

1.1.4 จัดสรรทุนการศึกษาให้แก่นักเรียนและนักศึกษาที่มีความสามารถสูงได้มีโอกาสศึกษาต่อและกลับมาร่วมพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

1.1.5 สนับสนุนสถานศึกษาให้เป็นศูนย์เรียนรู้ในเชิงนวัตกรรมทุกสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของชนบท พร้อมตั้งกองทุนการศึกษาเด็กและเยาวชน

มาตรการที่ 1.2 สร้างแรงจูงใจให้ครูดี ครูเก่ง มาร่วมจัดการเรียนการสอนที่จังหวัดชัยภูมิมากขึ้นและส่งเสริมขีดความสามารถของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบัน

แนวทาง

1.2.1 สนับสนุนการจัดสวัสดิการให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาเพิ่มขึ้นเพื่อสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรที่มีความโดดเด่นให้มาปฏิบัติงานด้านการศึกษาที่จังหวัดชัยภูมิ

1.2.2 ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยให้สามารถพัฒนาตนเองด้านการศึกษา

1.2.3 สนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เปิดโลกทัศน์อาเซียนเพื่อนำมาถ่ายทอดให้แก่เยาวชนจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการที่ 1.3 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ (ICT) ในการเชื่อมโยงการจัดการด้านการศึกษ คุณภาพชีวิต และทุก ๆ ด้านของประชาชนในจังหวัด

แนวทาง

1.3.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศให้สามารถรองรับการจัดการการเรียนรู้ในทุกพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถเชื่อมโยงครูที่มีศักยภาพในการสอนสู่ผู้เรียนและผู้ปกครองอย่างเป็นระบบผ่านโครงการ Asean School On-line โดยจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงทางสังคมเพื่อก้าวสู่อาเซียนและมีโอกาสเข้าถึงทุกช่วงชั้นเรียน

1.3.2 ส่งเสริมการนำอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และระบบ WIFI มาใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานในหน่วยงานและสถานศึกษา

1.3.3 จัดหาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับสถานศึกษา เพื่อสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีขีดความสามารถแตกต่างกัน

1.3.4 พัฒนาครูและผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอน

1.3.5 สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาที่มีความพร้อมทั้งด้านเครื่องมือและบุคลากรรองรับการผลิตสื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งในระบบห้องเรียนและการเรียนรู้ตามอัธยาศัยของจังหวัดชัยภูมิ

1.3.6 พัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน โดยการนำระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศมาประยุกต์ใช้

1.3.7 ส่งเสริมและสนับสนุนนวัตกรรมและเทคโนโลยีจากเมืองต้นแบบ มาประยุกต์ใช้ในจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งจะยกระดับ เพิ่มประสิทธิภาพ เปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการหน่วยงาน โดยเฉพาะด้านการศึกษา คุณภาพชีวิต และในทุกๆ ด้าน ของประชาชนในจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการที่ 1.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

แนวทาง

1.4.1 ปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนโดยให้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.4.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษานำความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้างองค์ความรู้เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียน

1.4.3 สร้างเวทีวิชาการเพื่อการพัฒนาขีดความสามารถและการแข่งขันให้กับนักเรียนและเยาวชนในพื้นที่ทุกระดับ

1.4.4 ส่งเสริมให้นักเรียนผลิตและสร้างผลงานจากการเรียน พัฒนาหลักสูตรที่บูรณาการเรียนการสอนในชั้นเรียนกับปฏิบัติจริง เพื่อให้นักเรียนผลิตและสร้างผลงานจากการเรียน

1.4.5 จัดให้มีพื้นที่ภายในสถานศึกษาที่เน้นการใช้ภาษาต่างประเทศ และการเรียนรู้วัฒนธรรม

1.4.6 พัฒนารูปแบบและกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรการที่ 1.5 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นและประชาชนชาวบ้านในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทาง

1.5.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการยกระดับศิลปวัฒนธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของ “วิถีชุมชนชาวยุทธ” โดยบูรณาการกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

1.5.2 การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมการนำศิลปวัฒนธรรมของชาวยุทธมาบูรณาการ

1.5.3 ส่งเสริมผู้นำชุมชนในการเป็นแกนนำในการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในวาระและโอกาสต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

1.5.4 สร้างและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ทางศิลปะและวัฒนธรรมที่ทันสมัยและสอดคล้องกับวิถีการเรียนรู้ของประชาชน

มาตรการที่ 1.6 ส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถของเยาวชนและแรงงานฝีมือในท้องถิ่น

แนวทาง

1.6.1 ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษาในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

1.6.2 พัฒนาแรงงานฝีมือให้มีคุณภาพ มีศักยภาพ และมีความพร้อมในการแข่งขันในตลาดแรงงานในระดับประเทศและต่างประเทศ

1.6.3 พัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อผลิตช่างฝีมือแรงงานมือ โดยใช้นวัตกรรมที่เข้าถึงระบบเครื่องจักรกลสมัยใหม่

มาตรการที่ 1.7 ส่งเสริมกิจกรรมที่ทำนุบำรุงสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

แนวทาง

1.7.1 เสริมสร้างความสามัคคีปรองดองเพื่อความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

1.7.2 ส่งเสริมและจัดกิจกรรมที่ทำนุบำรุงสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. ปัญหาการเจ็บป่วยด้วยโรคพื้นฐานทั่วไปของประชาชนในจังหวัดลดลง
2. รายได้ต่อครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น
3. ปัญหาด้านยาเสพติดและอาชญากรรมลดลง

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 2.1 ส่งเสริมการแก้ปัญหาสำคัญด้านสาธารณสุขพื้นฐานของจังหวัดชัยภูมิ

แนวทาง

- 2.1.1 สนับสนุนให้มีการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรค รวมทั้งการดูแลสุขภาพของคน ในชุมชนและท้องถิ่น
- 2.1.2 พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรอาสาสมัครสาธารณสุขในชุมชนและท้องถิ่น รวมถึงสร้างกองทุนส่งเสริมสนับสนุนการทำงานในพื้นที่ชุมชน ของ อสม. ครอบคลุมทุกพื้นที่
- 2.1.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณสุขแก่ชุมชน ให้มีประสิทธิภาพ
- 2.1.4 ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสาธารณสุขในชุมชนและท้องถิ่น
- 2.1.5 ส่งเสริมสุขภาพและยกระดับการให้บริการด้านสาธารณสุข ตลอดจนสร้างกลไก เพื่อจัดการสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพในระดับจังหวัด

มาตรการที่ 2.2 ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

แนวทาง

- 2.2.1 ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนที่มีความพร้อมในการพัฒนาศักยภาพทางการตลาด โดยใช้แนวคิด “การตลาดนำการผลิต”
- 2.2.2 สร้างภาพลักษณ์และแบรนด์ผลิตภัณฑ์ของจังหวัดชัยภูมิ เช่น ข้าวหอมดง ผ้าจาก ไยสับปะรด บรรจุกัญหามาก ผ้าไหม สับปะรด มะม่วง มะขามหวาน หม่า เป็นต้น ให้เป็นผลิตภัณฑ์ของฝาก ที่โดดเด่นของ จังหวัดชัยภูมิ
- 2.2.3 สนับสนุนชุมชนในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ให้มีคุณค่าและมีมูลค่าเพิ่ม โดยพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ของชุมชนหรือต่อยอดจากผลิตภัณฑ์ชุมชนเดิมให้ดีขึ้น ทั้งนี้ เน้นการสร้าง ความแตกต่าง ความแปลกใหม่ และตรงตามความต้องการของผู้บริโภค พัฒนาบรรจุกัญหามีความน่าสนใจ
- 2.2.4 สนับสนุนการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชน การสร้างเอกลักษณ์ ในการผลิตสินค้าของชุมชนและท้องถิ่น เพิ่มการประชาสัมพันธ์สินค้าให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น
- 2.2.5 สนับสนุนให้ชุมชน วิสาหกิจชุมชนใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นผนวกกับการนำองค์ความรู้สมัยใหม่มาใช้อยกระดับมาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน
- 2.2.6 พัฒนาระบบการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดโดยเน้นการลดต้นทุนการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์สินค้าด้านการเกษตรของจังหวัดโดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 2.2.7 สร้างเครือข่ายการรวมกลุ่มเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนในเชิงการสร้างสรรค์
- 2.2.8 พัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ทุกระดับตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้ประกอบการแปรรูป และผู้จำหน่าย
- 2.2.9 ส่งเสริมการเพิ่มช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชนแหล่งใหม่ๆ โดยเน้นการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวของจังหวัด
- 2.2.10 เสริมสร้างวิสาหกิจชุมชน (SMEs) ให้มีความเข้มแข็งสามารถแข่งขันได้ในระดับประเทศ
- 2.2.11 เชื่อมโยงกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีเพื่อเป็นแหล่งทุนในการพัฒนาอาชีพของชุมชน

มาตรการที่ 2.3 สร้างชุมชนเข้มแข็ง มีเอกภาพ และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา อาชญากรรมและยาเสพติดในพื้นที่

แนวทาง

- 2.3.1 ส่งเสริมการดำเนินชีวิตของประชาชนให้เป็นไปตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.3.2 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครอบครัวของประชาชน ในชุมชน
- 2.3.3 ปรับปรุงและสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับการอยู่อาศัยในชุมชนให้มีคุณภาพ
- 2.3.4 สร้างความตระหนักในความสัมพันธ์กับผู้สูงอายุในครอบครัวเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์อันเป็นรากฐานของความอบอุ่นของครอบครัว
- 2.3.5 ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐและผู้นำชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 2.3.6 ส่งเสริมการสร้างสื่อที่เน้นการสร้างสรรค์สังคมและท้องถิ่นในการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องในท้องถิ่น
- 2.3.7 พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือจากภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดให้เข้มแข็ง
- 2.3.8 จัดกิจกรรมเพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองในการดูแลเด็กและเยาวชนเพื่อป้องกันไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และการมีส่วนร่วมเพื่อการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในท้องถิ่น
- 2.3.9 จัดทำสื่อและจัดกิจกรรมรณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด
- 2.3.10 จัดกิจกรรมหรือจัดอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด
- 2.3.11 จัดกิจกรรมในการบำบัด รักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ ติดตาม ดูแลผู้เสพยาเสพติด ผู้ติดยาเสพติด รวมถึงจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพให้ผู้ผ่านการบำบัด รักษาฟื้นฟู ผู้เสพยาเสพติด ผู้ติดยาเสพติด
- 2.3.12 จัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาของจังหวัดให้เพียงพอ โดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สนามกีฬา วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย เพื่อการออกกำลังกายของคนในชุมชน และท้องถิ่น เพิ่มกีฬาที่สามารถทำรวมกันได้ เช่น การจัดกิจกรรมแข่งขัน E-Sport ในกลุ่มของเยาวชนที่มีความสนใจและบุคคลทั่วไป
- 2.3.13 พัฒนาและจัดให้มีผู้ฝึกสอนและอาสาสมัครการกีฬาที่มีความรู้ประจำศูนย์และสนามกีฬาอย่างเหมาะสม

มาตรการที่ 2.4 ให้ความช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ส่งเสริมสิทธิสตรีให้มีความเสมอภาค

แนวทาง

- 2.4.1 จัดตั้งกองทุนเพื่อดูแลเด็ก เยาวชน คนชรา และคนพิการที่ถูกทอดทิ้ง ขัดสนโอกาสที่จะเข้าถึงทรัพยากรในด้านต่าง ๆ ให้ได้รับโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา และการไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบจากขบวนการค้ายาเสพติด และความเหลื่อมล้ำทางสังคม
- 2.4.2 ส่งเสริมสนับสนุนให้มีกองทุนในการส่งเสริมอาชีพและส่งเสริมสิทธิสตรี สนับสนุนการสร้างงานและนวัตกรรมใหม่ ๆ และภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่ภาคประชาสังคมได้คิดค้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตรและปศุสัตว์

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. สินค้าการเกษตรหลักมีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น
2. สินค้าการเกษตรที่เป็นความหวังในอนาคตมีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น
3. รายได้ภาคเกษตรต่อครัวเรือนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มมากขึ้น
4. เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร/ปศุสัตว์
5. สินค้าแปรรูปทางการเกษตร/ปศุสัตว์ มีมูลค่าเพิ่มขึ้น
6. ส่งเสริมสินค้าการเกษตรที่ปลอดภัย มีคุณภาพปลอดภัย

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 3.1 ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ในพืชหลัก ได้แก่ ข้าว อ้อย และ มันสำปะหลัง มะพร้าว หมากรูด มะม่วง

แนวทาง

3.1.1 ส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพผลผลิตต่อไร่ของพืชหลักของจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง มะพร้าว หมากรูด และมะม่วง

3.1.2 ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพปัจจัยการผลิตเพื่อการเพิ่มผลผลิต

3.1.3 เร่งรัดการปรับความเชื่อและทัศนคติของเกษตรกรเกี่ยวกับวิธีการเกษตรดั้งเดิม เพื่อให้เกิดการยอมรับในวิธีการทางการเกษตรแบบใหม่ที่ได้ผลมากขึ้น

3.1.4 สรรหาและเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐในกลุ่มเจ้าหน้าที่ด้านส่งเสริมการเกษตร เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีแก่เกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรการที่ 3.2 ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจที่เป็นความหวังในอนาคต ได้แก่ พริก ยางพารา โค เนื้อโคราชวากิว และไก่บ้านโคราช

แนวทาง

3.2.1 ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ ได้แก่ โคเนื้อโคราชวากิว และไก่บ้านโคราช ในชุมชนและพื้นที่ที่มีศักยภาพ โดยดำเนินการในรูปแบบสหกรณ์

3.2.2 ประสานให้เกิดความเชื่อมโยงกับโรงชำแหละโคเนื้อโคราชวากิว ที่มีอยู่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรินทร์

3.2.3 เพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐ โดยเฉพาะกลุ่มเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร เพื่อให้การแนะนำเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2.4 กำหนดพื้นที่ส่งเสริมการปลูกยางพาราให้เหมาะสมและเอื้อต่อการบริหารจัดการเพื่อการเพิ่มมูลค่า

3.2.5 ส่งเสริมการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการผลิตพืชมาส่งเสริมการผลิตลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้กับพืชอนาคตของจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ พริก และยางพารา

มาตรการที่ 3.3 สร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัย

แนวทาง

3.3.1 สนับสนุนการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (อาหารปลอดภัย) ที่ตรงกับความต้องการของตลาด โดยเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมและสถาบันการศึกษาในรูปแบบโครงการ Northeastern Food Valley ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.3.2 สร้างช่องทางการตลาดที่เชื่อมโยงไปสู่ผู้ประกอบการด้านการส่งออกอาหารปลอดภัย

3.3.3 ส่งเสริมการตรวจสอบคุณภาพอาหารปลอดภัยให้ได้ในระดับมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ

3.3.4 ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกให้ตลาดเกิดการยอมรับในคุณภาพอาหารปลอดภัยของจังหวัดชัยภูมิ

3.3.5 สร้างตลาดกลางพืชผลทางการเกษตร ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาสู่จังหวัดชัยภูมิมากขึ้น
2. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น
3. ยกระดับการบริการเพื่อรองรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 4.1 ส่งเสริมและเร่งรัดการประชาสัมพันธ์เชิงรุกด้านการท่องเที่ยว

จังหวัดชัยภูมิให้เป็นรูปธรรม

แนวทาง

4.1.1 ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพ และแข่งขันได้ในระดับประเทศ และระดับประชาคมอาเซียนมากขึ้น

4.1.2 สร้างกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เชิงรุกแบบก้าวกระโดด เช่น การประชาสัมพันธ์อัตลักษณ์ที่โดดเด่นของจังหวัดชัยภูมิ รวมทั้งสนับสนุนการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อระดับชาติและนานาชาติ

4.1.3 สร้างเวทีเพื่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของท้องถิ่นให้บ่อยครั้งโดยความร่วมมือของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ และเอกชน เช่น จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ใน 9 เทศกาลสำคัญของจังหวัดชัยภูมิ เป็นต้น

4.1.4 สนับสนุนการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาเป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์และบริหารจัดการการท่องเที่ยว

มาตรการที่ 4.2 ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย และมีภูมิทัศน์ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์

แนวทาง

4.2.1 สนับสนุนปัจจัยพื้นฐานสำคัญในแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้ผู้ประกอบการ เข้ามาลงทุนด้านการท่องเที่ยว เช่น การพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคในแหล่งท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมรองรับนักท่องเที่ยว เป็นต้น

4.2.2 สร้างกลยุทธ์ในการบริการด้านที่พักอาศัยในพื้นที่ท่องเที่ยวของจังหวัดให้เอื้อต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งให้ความสำคัญกับการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในทุกพื้นที่

4.2.3 ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการการท่องเที่ยวในท้องถิ่น และส่วนราชการ ในการอนุรักษ์และดูแลสิ่งแวดล้อมภายในแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสมบูรณ์

4.2.4 ร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในพื้นที่ในการปรับปรุงเส้นทางและพัฒนาภูมิทัศน์ตลอดเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ให้สวยงามและโดดเด่น เพื่อเพิ่มจุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว เชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง

4.2.5 จัดทำแผนปรับปรุงภูมิทัศน์ตามเส้นทางเข้าสู่แหล่งน้ำใหญ่ที่กำลังจะพัฒนาขึ้น เพื่อให้เป็นถนนสายท่องเที่ยวที่สวยงาม พร้อมมีจุดแวะพักและจุดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนและของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว

4.2.6 เร่งรัดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแหล่งใหม่ เช่น พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำบึงละหาน บึงชีกวิ๊ก ป่าปรังพันปี ฯลฯ โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ อาทิ พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำดำบรรพ์และโลกล้านปี อุทยานผักพื้นบ้าน ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง สวนเฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น

4.2.7 บูรณาการความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชนและหน่วยงาน ที่ดูแลป่าไม้ในจังหวัดชัยภูมิในการวางแผนการท่องเที่ยวในวาระต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

4.2.8 ปรับปรุงพื้นที่สวนสาธารณะขนาดใหญ่เพื่อให้บริการประชาชนในการออกมาเล่นออกกำลังกาย และสถานที่ท่องเที่ยว

มาตรการที่ 4.3 ปรับปรุงและพัฒนาชัยภูมิให้น่าอยู่ เกิดอัตลักษณ์ที่โดดเด่น และยังคงความเป็นแหล่งภูมิปัญญาดั้งเดิมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

แนวทาง

4.3.1 ปรับปรุงและก่อสร้างสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ในพื้นที่ซึ่งบ่งบอกถึงถิ่นกำเนิดรากฐาน และสื่อความหมายถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิให้มีความโดดเด่นยิ่งขึ้น

4.3.2 พัฒนาจังหวัดชัยภูมิให้โดดเด่นเป็นอัตลักษณ์ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เป็นรูปธรรม

4.3.3 จัดให้มีแหล่งท่องเที่ยวในลักษณะของสถานที่จำหน่ายสินค้าพื้นเมืองสินค้าทางวัฒนธรรม และสินค้าอื่น ๆ ที่โดดเด่นของจังหวัด ในรูปแบบที่เป็นถนนคนเดินของจังหวัดชัยภูมิที่มีอัตลักษณ์เฉพาะ

4.3.4 พัฒนามาตรฐานการบริการนักท่องเที่ยวสู่ระดับสากล มีอาสาสมัครท่องเที่ยวที่ให้บริการข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ บุคลากร ทั้งของภาครัฐ ภาคเอกชน และบุคคลในพื้นที่ที่มีความรู้ความสามารถ

มาตรการที่ 4.4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเคารพ และศรัทธาต่อเจ้าพ่อพระยาแล

แนวทาง

4.4.1 เสริมสร้างการเชื่อมโยงและสร้างสื่อแสดงถึงเรื่องราวในเอกลักษณ์อันโดดเด่น ของจังหวัดชัยภูมิในแต่ละพื้นที่ และเผยแพร่ให้เป็นที่ยอมรับและปรากฏแก่สายตาของประชาชนในประเทศและประชาคมโลก

4.4.2 ส่งเสริมการนำวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนขนบธรรมเนียมและประเพณีที่ดีงาม ของท้องถิ่น มาพัฒนาและเสริมสร้างความโดดเด่นในเชิงประจักษ์ เพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวในเชิงจิตใจ โดยจัดทำเส้นทางประวัติศาสตร์เจ้าพ่อพระยาแล เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสสัมผัสกับสถานที่จริง ตามประวัติศาสตร์ของเจ้าพ่อพระยาแล

4.4.3 ส่งเสริมให้มีหมู่บ้านวิถีชีวิต “ชัยภูมิโบราณ” ที่คงเอกลักษณ์และบรรยากาศ ของชาวชัยภูมิในอดีตที่นักท่องเที่ยวสามารถชื่นชมและสัมผัสได้

4.4.4 ส่งเสริมความโดดเด่นในเรื่องราวตามรอยวิถีเส้นทางเจ้าพ่อพระยาแล เน้นการนำเสนอในเชิงประจักษ์และสามารถสัมผัสได้ในเชิงจิตใจ

มาตรการที่ 4.5 พัฒนาจังหวัดชัยภูมิให้เป็นแหล่งปลูกไม้ดอกไม้ประดับสำคัญของประเทศ

แนวทาง

4.5.1 ศึกษาศักยภาพด้านการผลิตไม้ดอกไม้ประดับของจังหวัดชัยภูมิที่เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศ และภูมิอากาศในแต่ละพื้นที่

4.5.2 ส่งเสริมการปลูกไม้ดอกไม้ประดับเป็นอาชีพเสริมของจังหวัดชัยภูมิสู่ตลาดไม้ดอกไม้ประดับระดับประเทศ

4.5.3 ส่งเสริมการสร้างตลาดกลางไม้ดอกไม้ประดับ เพื่อสนับสนุนการนำมาเสริมสร้างภูมิทัศน์ที่สวยงามให้กับจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดชัยภูมิ รวมถึงเพื่อส่งออกจำหน่ายทั่วประเทศ

4.5.4 ส่งเสริมการตลาดจังหวัดชัยภูมิให้เป็น “เมืองมนต์เสน่ห์ดอกไม้” ของประเทศ

มาตรการที่ 4.6 ส่งเสริมขีดความสามารถของบุคลากร ด้านการท่องเที่ยวภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทาง

4.6.1 วิเคราะห์และปรับปรุงโครงสร้างอัตราค่าส่งเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอและเหมาะสมกับภารกิจความรับผิดชอบ เพื่อให้เป็นกลไกสำคัญในการผลักดันยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่

4.6.2 การพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรด้านการบริหารจัดการและการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิ ทั้งบุคลากรของภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และประชาชนในพื้นที่ท่องเที่ยว อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

4.6.3 ส่งเสริมความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายในการพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และประชาชนในพื้นที่ให้มีความเข้มแข็ง และมีขีดความสามารถสูงขึ้น

4.6.4 ส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับบุคลากรภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ ประชาชนในพื้นที่ท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว

4.6.5 จัดให้มีระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ของจังหวัด เพื่อการพัฒนาขีดความสามารถอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. ชุมชนพึ่งพาตนเองด้านพลังงานทดแทนของชุมชนได้มากขึ้น
2. ท้องถิ่นมีรายได้จากการผลิตและจำหน่ายพลังงานทดแทน
3. ชุมชนให้ความตระหนักและร่วมมือกันใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีคุณค่า
4. การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในการเกษตร
5. การนำขยะมาแปรสภาพเป็นพลังงาน
6. การนำรถ EV มาใช้
7. การนำเศษวัสดุจากการเกษตรมาแปรสภาพเป็นพลังงาน
8. การส่งเสริมการปลูกพืชพลังงานเพื่อส่งโรงงานไฟฟ้าชุมชน

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 5.1 ส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนสร้างพลังงานเพื่อเศรษฐกิจชุมชน

แนวทาง

- 5.1.1 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตพลังงานทดแทน และพลังงานทางเลือกในท้องถิ่นและชุมชน
- 5.1.2 ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้าชุมชน “โรงไฟฟ้าชีวมวล” มาใช้ในชุมชนที่มีความพร้อมเพื่อการพึ่งพาตนเองด้านพลังงาน และการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านพลังงานในเชิงพาณิชย์
- 5.1.3 ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีการผลิตพลังงานจากแสงอาทิตย์ ไปใช้ประโยชน์ในด้านการเกษตร เช่น การใช้พลังงานไฟฟ้าในการสนับสนุนการทำงานของระบบการให้น้ำพืชแบบน้ำหยด เป็นต้น
- 5.1.4 ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนด้านการจัดการพลังงานและร่วมมือกับสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนต่อเนื่องจนถึงระดับปริญญาตรี เพื่อผลิตบุคลากร ด้านพลังงาน มาสนับสนุนการก้าวสู่การเป็นแหล่งพลังงานทดแทนที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ

มาตรการที่ 5.2 พัฒนาการบริหารจัดการพืชพลังงานอย่างครบวงจร

แนวทาง

- 5.2.1 วางแผนและกำหนดพื้นที่สำหรับการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงานอย่างชัดเจน
- 5.2.2 สร้างระบบเชื่อมโยงการนำผลผลิตจากพืชพลังงานจากภาคการผลิตด้านเกษตรไปสู่ ภาคการผลิตด้านอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน
- 5.2.3 ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตพืชพลังงานทดแทนเพื่อให้สามารถวางแผนการพัฒนาการผลิตพืชพลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและครบวงจร
- 5.2.4 ส่งเสริมและให้ความรู้กับชุมชนเกี่ยวกับการนำผลผลิตจากพืชมาใช้เป็นพลังงานทดแทน เพื่อลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคครัวเรือน

มาตรการที่ 5.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการร่วมลงทุนกับภาคเอกชนในการผลิตพลังงานทดแทน

แนวทาง

5.3.1 ส่งเสริมการร่วมลงทุนระหว่างกลุ่มวิสาหกิจชุมชน แหล่งทุน ภาครัฐและภาคเอกชน ในการผลิตพลังงานทดแทน เช่น การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานชีวมวล เป็นต้น

5.3.2 สร้างความรู้และความเข้าใจแก่ชุมชนเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการผลิตไฟฟ้าของชุมชน เช่น กฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์กฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานลม และกฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานชีวมวล เป็นต้น

มาตรการที่ 5.4 ส่งเสริมการสร้างตระหนักรู้ในการใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

แนวทาง

5.4.1 รณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของพลังงานในการพัฒนาท้องถิ่น และการใช้พลังงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงสู่ประเทศในประชาคมอาเซียน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. มีมูลค่าการค้าสูงในเขตการพัฒนาพิเศษของจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 6.1 ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและโลจิสติกส์ในภูมิภาค

แนวทาง

6.1.1 พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน

6.1.2 สนับสนุนการสร้างตลาดศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนและกระจายสินค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศในประชาคมอาเซียน

6.1.3 เร่งรัดการสรรหาและพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ให้มีความสามารถสูงในการเข้ามาบริหารจัดการ

6.1.4 จัดระบบบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์ และการค้าในเขตการพัฒนาพิเศษให้มีประสิทธิภาพสูง

6.1.5 จัดระดมเครื่องจักรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิทุกประเภทเข้าไปฟื้นฟูและซ่อมแซมถนนเส้นทางในความรับผิดชอบ พร้อมจัดสรรเครื่องจักรกลหนัก

6.1.6 พัฒนาระบบบริหารจัดการในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับงานโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรการที่ 6.2 สนับสนุนการพัฒนาความเชื่อมโยงของระบบการขนส่งภายในท้องถิ่น ให้เชื่อมต่อกับส่วนกลาง

แนวทาง

6.2.1 สนับสนุนการพัฒนาถนนภายในชุมชนให้เชื่อมโยงการคมนาคมส่วนกลางเพื่อการขนถ่ายสินค้าเกษตรสู่ตลาดกระจายสินค้าส่วนกลาง

6.2.2 สนับสนุนงบประมาณเพื่อซ่อมแซมเส้นทางในแต่ละปีงบประมาณ เพื่อแก้ไขความเดือดร้อนของประชาชน

6.2.3 เร่งรัดการสำรวจและตรวจเส้นทาง ตลอดจนจัดลำดับความเสียหาย และแผนการซ่อมบำรุงรักษาเส้นทางอย่างเป็นระบบเพื่อประกอบการประเมินการซ่อมแซม

6.2.4 เตรียมความพร้อมด้านงบประมาณเพื่อให้เพียงพอในการซ่อมแซม โครงสร้างพื้นฐาน ในท้องถิ่น

6.2.5 ของบประมาณจากส่วนกลางเพื่อมาแก้ไขปัญหาระยะสั้นอย่างเร่งด่วน โดยให้ได้เงินเพียงพอต่อความต้องการในท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. มีพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น
2. ปริมาณน้ำเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น
3. ปัญหาปริมาณขยะชุมชนลดลง

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 7.1 การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น

แนวทาง

7.1.1 กำหนดขอบเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่ชัดเจนเพื่อสนับสนุนการวางแผนในการอนุรักษ์ และฟื้นฟู

7.1.2 ส่งเสริมให้ชุมชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าไม้ของชุมชนในรูปแบบ ของการรวมกลุ่มเป็น “ชุมชนรุ่นใหม่รักและหวงแหนป่า”

7.1.3 สร้างเครือข่ายความร่วมมือในชุมชนในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการดูแลทรัพยากรป่าไม้ อย่างมีคุณภาพ ด้วยความสมดุลและยั่งยืน

7.1.4 ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้ อย่างมีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

7.1.5 จัดกิจกรรมเพื่อการรณรงค์สร้างจิตสำนึกให้กับชุมชนตระหนักในความสำคัญของป่าไม้ กับผลกระทบจากการทำลายป่าอย่างต่อเนื่อง

7.1.6 สนับสนุนการปลูกป่าในชุมชนอย่างต่อเนื่อง

7.1.7 องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงการทำงานทุกภาคส่วน ส่วนภูมิภาค ส่วนกลาง NGO ภาคประชาชน ประชาสังคม และชมรมอนุรักษ์ต่างๆ โดยยึดประชาชน เป็นศูนย์กลาง

7.1.8 สร้างองค์ความรู้ หาแนวทางปฏิบัติร่วมกันที่ถูกต้องไม่ขัดต่อกฎหมาย (ภายใต้ข้อยกเว้น)

มาตรการที่ 7.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน และท้องถิ่นในการจัดให้มี แหล่งน้ำขนาดใหญ่และแหล่งน้ำชุมชน เพื่อเพิ่มปริมาณและรองรับการใช้ในภาคการเกษตร

แนวทาง

7.2.1 เสริมสร้างความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิให้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่ในพื้นที่

7.2.2 สร้างความร่วมมือกับภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชนเพื่อสะท้อนความต้องการที่เป็นเอกภาพของชาวชัยภูมิ ในความจำเป็นต้องมีการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่ของจังหวัด

7.2.3 จัดหาและระดมทุนเพื่อใช้เป็นงบประมาณสนับสนุนการก่อสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่และแหล่งน้ำของชุมชนทั้งจากรัฐบาล หน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคเอกชนภายในจังหวัด

7.2.4 ผลักดันโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งอ่างเก็บน้ำ” เพื่อให้แต่ละพื้นที่มีแหล่งน้ำสำรองเพื่อรองรับในช่วงฤดูที่มีปริมาณน้ำมากและไว้ในช่วงขาดแคลนน้ำ

7.2.5 วางแผนพัฒนาพื้นที่แหล่งน้ำขนาดใหญ่และเส้นทางเข้าถึงให้สวยงาม มีจุดเด่นมีจุดแวะพักผ่อนระหว่างทาง เพื่อเอื้อต่อการเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนแห่งใหม่ของจังหวัดชัยภูมิ

7.2.6 บริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ เพื่อเพิ่มพื้นที่ชลประทานตลอดจนจัดวางระบบชลประทานสำหรับภาคการเกษตรและเพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำสู่ภาคการเกษตร

7.2.7 พัฒนาแหล่งน้ำเดิม แหล่งน้ำธรรมชาติ และพัฒนาแหล่งน้ำใหม่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่

7.2.8 พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำเพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรม

7.2.9 ผลักดันให้มีสมาคมน้ำและกลุ่มผู้ใช้น้ำภาคประชาชนเพื่อเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรน้ำ

มาตรการที่ 7.3 การนำเทคโนโลยีสนับสนุนการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น / เพิ่มเติมแนวทางในการควบคุมเรื่องอากาศ (ไฟป่า , มลพิษ , ฝุ่น)

แนวทาง

7.3.1 ส่งเสริมการนำนวัตกรรมที่ได้จากการพัฒนาเทคโนโลยี “เตาเผาขยะชุมชน” มาใช้ในการกำจัดขยะชุมชน และก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในชุมชน

7.3.2 เร่งรัดการพัฒนาศักยภาพและพัฒนาความรู้ของชุมชนในการจัดการมลพิษและของเสีย

7.3.3 เสริมสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการขยะและมลพิษสิ่งแวดล้อมในชุมชน

7.3.4 สร้างความพร้อมเพื่อรองรับภัยพิบัติจากธรรมชาติโดยเฉพาะเรื่องของภัยแล้งและน้ำท่วม

7.3.5 รมรณรงค์สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนเห็นถึงความสำคัญและวางแผนทรัพยากรธรรมชาติ

7.3.6 จัดทำข้อตกลงเงื่อนไขที่ชัดเจนให้ผู้ประกอบการ เพื่อให้เป็นข้อบังคับและมีบทลงโทษ

7.3.7 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมรับผิดชอบ (สร้างกระบวนการตรวจสอบเสนอแนะ แก้ไขปัญหา) รายงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลงานการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขีดความสามารถสูงในการให้บริการ
3. ภาคประชาชนมีส่วนร่วมสูงในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. หน่วยงานของภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน มีการบูรณาการร่วมกันในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 8.1 เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาระบบคุณภาพของการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

แนวทาง

8.1.1 ปรับปรุงและพัฒนาระเบียบ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในการบริหารจัดการให้เอื้อต่อระบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

8.1.2 ทบทวนและปรับปรุงกระบวนการสนับสนุนการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

8.1.3 ปรับปรุงระบบการให้บริการในลักษณะการลดขั้นตอนการทำงาน และการพัฒนาให้มีลักษณะการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

8.1.4 พัฒนาระบบการติดตามประเมินผล ตลอดจนการรับฟังความคิดเห็นจากภาคประชาชน เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานขององค์กร

8.1.5 นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาสนับสนุนการตัดสินใจด้านการบริหารและการให้บริการ

8.1.6 พัฒนาระบบชี้วัดการให้บริการ (KPI) ในระดับองค์กร ระดับหน่วยงานและระดับบุคคล

8.1.7 ส่งเสริมให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและภาคประชาชนในการบริหารท้องถิ่น

8.1.8 มีหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับเรื่องราวร้องทุกข์ ตลอดจนให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย

มาตรการที่ 8.2 ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อสนับสนุนภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทาง

8.2.1 เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสื่อสารสาระให้กับประชาชนในพื้นที่อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

8.2.2 สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสื่อมวลชนทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่เพื่อการเผยแพร่ข่าวสารให้กับประชาชน

8.2.3 จัดกิจกรรมเพื่อการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานขององค์กรในรูปแบบต่าง ๆ

8.2.4 จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ

มาตรการที่ 8.3 ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

แนวทาง

8.3.1 วิเคราะห์โครงสร้างอัตรากำลังบุคลากรโดยเฉพาะสาขาเฉพาะด้านให้สอดคล้องและเอื้อต่อการปฏิบัติงานเพื่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ

8.3.2 สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพและมีความเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบ

8.3.3 พัฒนาบุคลากรในหน่วยงานให้มีขีดความสามารถ ด้านภาษาองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

8.3.4 จัดหาและพัฒนาบุคลากรด้านการประชาสัมพันธ์เชิงรุก

มาตรการที่ 8.4 สร้างความตระหนักและจิตสำนึกในการให้บริการแก่บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทาง

8.4.1 ส่งเสริมการสร้างทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติงานและความรักดีต่อองค์กรให้กับบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

8.4.2 ส่งเสริมคุณธรรม และจริยธรรมในการปฏิบัติงานให้กับบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรการที่ 8.5 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทาง

8.5.1 ผลักดันให้มีการจัดตั้งสภาที่ปรึกษาด้านต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

8.5.2 สนับสนุนให้งบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในเขตรับผิดชอบ โดยการสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกสภาท้องถิ่น

5) นโยบายผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก

โดย นายสมพงษ์ ผิวรักษา ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก แลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก วันที่ 7 เดือน มกราคม พ.ศ.2565 ดังนี้

ตามที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอกได้ครบวาระเมื่อวันที่ 30 เดือนกันยายน พ.ศ.2564 และได้มีการประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชัยภูมิให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ตามมติคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นสมควรให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีการประกาศกำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2564 และผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชัยภูมิได้เห็นชอบให้ผู้อำนวยความสะดวกประจำองค์การบริหารส่วนตำบลประกาศให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในวันที่ 28 พฤศจิกายน 2564 นั้น

เห็นชอบให้ประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นพร้อมรับรองผลการเลือกตั้ง โดยข้าพเจ้านายสมพงษ์ ผิวรักษา ได้รับเลือกให้เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอกและมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 16 คน

กระผมได้กำหนดนโยบายการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอกโดยยึดมั่นในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมในระบบสภา อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขและครอบคลุมถึงแนวนโยบายพื้นฐานตามบทบัญญัติในส่วนที่ 3 มาตรา 66, 67, และ 68 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2562 หมวด 2 มาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2549 และขอนำเรียนท่านประธานสภาฯ สมาชิกสภาฯและประชาชน

ในตำบลบ้านกอกได้รับทราบถึงเจตนารมณ์ วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ และนโยบายของผู้บริหารที่จะมุ่งมั่นสร้างเสถียรภาพ และความมั่นคงในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนตำบลบ้านกอก

ประกอบกับที่ผมได้ทำการสำรวจ ศึกษา เก็บข้อมูล ทั้งจากการสอบถามพี่น้องชาวตำบลบ้านกอก จากข้อมูลในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ตลอดจนประสบการณ์ของผมที่เคยดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านบ้านสระสี่เหลี่ยมและดำรงตำแหน่งกำนันตำบลบ้านกอก มาก่อน 2 สมัย ทำให้กระผมสามารถที่จะวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการในภาพรวมของตำบลบ้านกอกได้ว่า ปัจจุบันนั้นยังมีปัญหาที่ยังรอการแก้ไขเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนและสิ่งที่กระผมต้องการอยากจะมีให้เป็นภายใต้วิสัยทัศน์ ดังนี้

วิสัยทัศน์

ท้องถิ่น ท้องที่ ร่วมกันสร้างสรรค์ พัฒนา ให้ประชาามีสุข

บัดนี้ข้าพเจ้าพร้อมแล้ว จึงขอแถลงนโยบายการบริหารงานของข้าพเจ้าต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก 9 ด้าน ในการบริหารจัดการดังต่อไปนี้

1. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน แบ่งออกเป็น

1.1 ถนนภายในตำบลจะได้รับการก่อสร้าง การพัฒนา การปรับปรุงให้ประชาชนสามารถใช้สัญจรไปมาได้อย่างสะดวกปลอดภัย ปรับปรุงและพัฒนาระบบฝายน้ำล้น ปรับปรุงคูคลองให้สามารถสัญจรไป-มาได้ โดยจัดลำดับความสำคัญของการแก้ปัญหาไว้ในแผนปฏิบัติการตามความต้องการของประชาคมและภายใต้งบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก พร้อมกันนั้นจะประสานความร่วมมือกับหน่วยราชการจากหน่วยอื่นเพื่อขอรับการสนับสนุนในโครงการที่เกินขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนตำบล

1.2 ไฟฟ้า บริการเรื่องกระแสไฟฟ้าแก่ผู้ไม่มีไฟฟ้าใช้ และขอขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะเพิ่มเติม ให้ได้อย่างทั่วถึงตามถนนสาธารณะโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของประชาชนในการสัญจรไป-มาในเวลากลางคืน

1.3 แหล่งน้ำ จัดหาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตรและเพื่อการอุปโภค บริโภค โดยเฉพาะการบริหารกิจการประปาจะบริหารจัดการให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพทั้งที่ดำเนินการเองและประสานขอสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

2. นโยบายด้านการศึกษา

2.1 ให้การสนับสนุนการศึกษาระดับก่อนปฐมวัย และระดับปฐมวัย ทั้งในด้านอาหารกลางวันอาหารเสริม(นม) รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนการสอนพร้อมบุคลากรผู้สอนแก่เด็กปฐมวัยเพื่อเป็นพื้นฐานนำไปสู่การพัฒนาทางการศึกษาในระดับสูงต่อไป

2.2 สนับสนุนการเรียนการสอนนอกสถานที่ นอกหลักสูตรทุกรูปแบบ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของนักเรียน

2.3 ส่งเสริมด้านความรู้กลุ่มต่างๆที่จัดตั้งไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ด้านวิชาการด้านทักษะของกลุ่มต่างๆ

2.4 จัดทุนการศึกษาให้กับผู้ที่อยู่ในวัยเรียนในตำบลบ้านกอก โดยให้กระจายตามหมู่บ้านตามความเหมาะสม

3. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

3.1 เน้นการทำงานแบบมีส่วนร่วมทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับท้องถื่น ระดับประชาชนโดยทั่วไป โดยผ่านความเห็นชอบจากประชาคมหมู่บ้านหรือระดับตำบลแล้วแต่กรณี

3.2 ส่งเสริมประชาชนเข้มแข็งโดยการสนับสนุนในการทำกิจกรรมของประชาคมส่งเสริมการประชุมในการแก้ปัญหาพื้นฐานของประชาชน

3.3 ส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะทำงานอย่างบูรณาการทั้งทางฝ่ายปกครอง ผู้นำชุมชน ผู้นำหมู่บ้าน และผู้นำกลุ่มต่าง ๆ

3.4 ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ทางการเมือง การปกครอง การบริหารงานแก่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำชุมชน และประชาชนทั่วไปตามโอกาสอันสมควร

4. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

4.1 สนับสนุนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ภายในตำบล

4.2 จัดการศึกษาดูงาน จัดกิจกรรมความรู้แก่กลุ่มอาชีพเสริมทักษะในการทำงานให้เข้มแข็ง

4.3 ประสานงานกับหน่วยงานอื่นในการเสริมสร้างความรู้ให้ความช่วยเหลือกลุ่มอาชีพต่าง ๆ

4.4 จัดโครงการกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างรายได้ให้กับครอบครัวที่ตกเกณฑ์ จปฐ. เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้และแก้ปัญหาค่าความยากจนในระดับหนึ่ง

4.5 สสำรวจผู้ว่างงาน ผู้มีรายได้น้อย เพื่อขึ้นทะเบียนไว้และส่งให้กับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดหางานให้ตรงตามความต้องการของผู้ว่างงานต่อไป

5. นโยบายด้านสาธารณสุข

5.1 ร่วมมือกับสาธารณสุขประจำตำบล อสม. แต่ละหมู่บ้าน จัดทำโครงการส่งเสริมสุขภาพแก่ประชาชนทุกระดับและส่งเสริมให้มีการตรวจสุขภาพประจำปีทุกคนตามแนวนโยบายของกระทรวงสาธารณสุข

5.2 ฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาพร้อมป้องกันโรคต่าง ๆ ตามประกาศของทางราชการอย่างสม่ำเสมอและรวดเร็ว

5.3 สนับสนุนงบประมาณตามโครงการด้านสาธารณสุข

5.4 สนับสนุนการแก้ไขปัญหาด้านยาเสพติดทุกรูปแบบ

5.5 ส่งเสริมสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) หมู่บ้านอย่างทั่วถึง

6. นโยบายการศึกษา การศาสนา และวัฒนธรรมประเพณี

6.1 จัดการแข่งขันกีฬาระหว่างหมู่บ้านทุกปี พร้อมทั้งสนับสนุนการกีฬาของตำบลบ้านกอก ให้พัฒนาขึ้นในระดับหมู่บ้าน ระดับตำบลและระดับอำเภอ รวมถึงระดับประเทศ ทั้งอุปกรณ์การกีฬาและกิจกรรมอื่น ๆ ในด้านของกีฬา

6.2 ส่งเสริมการออกกำลังกายของเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ โดยจัดอุปกรณ์การกีฬาตามความต้องการของสภาพผู้เล่นและสภาพพื้นที่ของหมู่บ้าน

6.3 ร่วมกับประชาชน ผู้นำหมู่บ้านจัดงานประเพณีต่าง ๆ หรือสนับสนุนงบประมาณอย่างต่อเนื่อง

6.4 ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนาในพื้นที่ตำบล โดยเน้นให้เยาวชนมีส่วนร่วมมากขึ้น

6.5 ส่งเสริมกิจกรรมสำคัญ วันสำคัญทางศาสนาและกิจกรรมวันสำคัญทางราชการอย่างสม่ำเสมอ

6.6 สนับสนุนงบประมาณในการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

7. นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

7.1 บำรุงรักษาแหล่งน้ำอย่างต่อเนื่อง

7.2 รณรงค์กำจัดขยะและการบริหารจัดการจัดเก็บ การทิ้ง โดยร่วมกับประชาคมหมู่บ้านและสาธารณสุขประจำตำบล

- 7.3 สนับสนุนการรักษาความสะอาดถนน ทางเดินภายในหมู่บ้าน
- 7.4 สนับสนุนการปลูกต้นไม้ทุกหมู่บ้านเพื่อเพิ่มอากาศบริสุทธิ์ให้กับประชาชนโดยทั่วไป
- 7.5 คุ่มครอง ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 7.6 ส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำแผนพลังงานระดับชุมชนและระดับครัวเรือน การรู้จักใช้พลังงานอย่างคุ้มค่า และการใช้พลังงานทางเลือก
- 7.7 ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการลดภาวะโลกร้อน รวมทั้งกิจกรรมทางด้านบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมระดับชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของพี่น้องประชาชน

8. นโยบายด้านสวัสดิการสังคมสงเคราะห์

- 8.1 สำรวจจำนวนผู้สูงอายุจัดทำบัญชี เพื่อจัดทำงบประมาณในการช่วยเหลือ
- 8.2 สำรวจคนพิการ ผู้ด้อยโอกาสเพื่อหางบประมาณเพื่อช่วยเหลือ
- 8.3 จัดงบประมาณช่วยเหลือในกรณีเกิดอุทกภัย วาตภัย อัคคีภัย
- 8.4 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และ คนพิการ

9. นโยบายเรื่องอื่น ๆ

- 9.1 จัดกิจกรรมต่าง ๆ โครงการต่าง ๆ ที่อาจจัดขึ้นตามความประสงค์ของประชาคมโดยมุ่งเน้นให้ยึดผลที่ได้ให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมเป็นหลัก
- 9.2 จัดทำโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามนโยบายของรัฐบาล เพื่อประโยชน์ของประชาชนในตำบล
- 9.3 จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อบูรณาการกับหน่วยงานอื่น ๆ
- 9.4 พัฒนาศักยภาพการทำงานของบุคลากร โดยเน้นการให้บริการ ความรวดเร็วถูกต้อง และโปร่งใส ตรวจสอบได้
- 9.6 ปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ สถานที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอกให้ร่มรื่น สะอาด สวยงาม
- 9.7 การกำหนดยุทธศาสตร์และนโยบายที่กล่าวมา ได้วางอยู่บนพื้นฐานความเป็นจริงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา และสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้การดำเนินการบรรลุเป้าหมายตามกรอบนโยบายที่กำหนด และอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

จากการวางรากฐานของการเป็นผู้นำท้องที่ ก้าวสู่อีกสปีเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยไม่ต้องเริ่มจากศูนย์ โดย มีท้องถิ่น ท้องที่ ร่วมกันสร้างสรรค์ พัฒนาให้ประชามิสุข ดังวิสัยทัศน์ที่ได้กำหนดไว้ ตลอดจนนโยบายการบริหารขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอกจะดำเนินการไปได้ต้องได้รับความร่วมมือกับประชาชนในตำบลและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ข้าราชการ พนักงานจ้างในองค์กรและผู้นำในชุมชนจะดำเนินการในรูปแบบคณะกรรมการ ยึดพี่น้องประชาชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านเป็นศูนย์กลางการพัฒนา เข้าใจ เข้าถึง เป็นที่พึ่งของประชาชนต่อไป

ท่านประธานสภาฯ ท่านรองประธานสภา และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ผู้ทรงเกียรติ การกำหนดวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ หรือนโยบายในการพัฒนาและแนวทางนโยบายต่างๆที่กล่าวแล้วนั้นอยู่บนพื้นฐานความเป็นจริงภายใต้กรอบอำนาจหน้าที่ ที่กฎหมายกำหนดไว้ว่าเป็นภารกิจและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลและสอดคล้องกับนโยบายแห่งรัฐ เช่น แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนแม่บท แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อสภา แผนปฏิบัติราชการ 5 ปี แผนพัฒนาจังหวัด/อำเภอ แผนพัฒนาท้องถิ่น แผนพัฒนาตำบล/ชุมชน/หมู่บ้าน

นโยบายไทยแลนด์ 4.0 กลไกประชารัฐ ภายใต้วิสัยทัศน์ของประเทศที่ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ตลอดจนยุทธศาสตร์ของกระทรวงมหาดไทย ยุทธศาสตร์ของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ของจังหวัดชัยภูมิและยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก

ทั้งนี้ภายใต้วิสัยทัศน์ “ท้องถิ่น ท้องที่ ร่วมกันสร้างสรรค์ พัฒนาให้ประชาามีสุข ดังกล่าว จะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชนตำบลบ้านกอก เพื่อให้การพัฒนาตำบลดำเนินไปในแนวทางเดียวกันการดำเนินการดังกล่าว กระทบจะประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ กับหน่วยงานภาครัฐราชการ หน่วยงานต่าง ๆ ตลอดจนภาคเอกชน เพื่อให้การบริหารงานเป็นไปตามนโยบายบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

สุดท้ายนี้จากข้อความที่กระทบได้แถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก กระทบได้จัดทำแนวนโยบายเป็นลายลักษณ์อักษร แจกให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอกทุกท่านและประชาชนในตำบลบ้านกอก ที่สนใจรับทราบข้อมูลนโยบายการบริหารงานของกระทบตลอดระยะเวลา 4 ปี กระทบจะจัดทำรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอกเป็นประจำทุกปี

(2) ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก

1) วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไป ปัญหาและความต้องการของประชาชน ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตลอดจนการประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนา ในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ร่วมกันวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค จากผลการประเมินศักยภาพการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ จึงกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ดังนี้

**ประชาชนอยู่ดีมีสุข เกษตรกรรมก้าวหน้า การศึกษาได้มาตรฐาน สืบสานประเพณี
พัฒนาตำบลน่าอยู่อย่างยั่งยืน**

2) ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก

เพื่อให้วิสัยทัศน์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ที่วางไว้บรรลุตามเป้าประสงค์การพัฒนา จึงได้ทำการวิเคราะห์วิสัยทัศน์และประเมินศักยภาพการพัฒนา ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์พัฒนาและแนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ตามลำดับความสำคัญของท้องถิ่นไว้ 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม ครอบครัวอยู่ดีมีสุข

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและพัฒนาศักยภาพการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านส่งเสริมการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาด้านอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์การที่ดี มีประสิทธิภาพ

3) เป้าประสงค์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก

1. เพื่อให้การคมนาคมสะดวกรวดเร็ว ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการได้มาตรฐาน

2. เพื่อสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ส่งเสริมด้านการกีฬา ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน

ฝึกอบรมอาชีพให้กับประชาชน ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณสุขและสังคมสงเคราะห์อย่างทั่วถึงมีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

3. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และประชาชนมีความปลอดภัยจากสารเคมี

4. เพื่อส่งเสริมและยกระดับการศึกษา และเทคโนโลยีที่ทันสมัยให้แก่ประชาชนและบำรุงรักษาศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาอันดีงามของท้องถิ่น

5. เพื่อพัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

6. เพื่อสร้างระบบบริหารจัดการที่ดี และพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพการให้บริการแก่ประชาชน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนและพัฒนาท้องถิ่น

4) ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ได้รวบรวมข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลที่สำคัญ จึงได้ทำการวิเคราะห์วิสัยทัศน์และประเมินศักยภาพการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก เพื่อบรรลุตามเป้าประสงค์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอกที่ได้วางไว้ จึงได้กำหนด ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมายขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ดังนี้

1) มีเส้นทางที่เป็นมาตรฐาน และมีการปรับปรุงและบำรุงรักษาเส้นทางเพิ่มขึ้น

2) มีการพัฒนา ปรับปรุง บำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการเพิ่มขึ้น

3) กิจกรรมส่งเสริมให้สถาบันครอบครัวมีกิจกรรมร่วมกันเพิ่มขึ้น

4) คดียาเสพติดและอาชญากรรมในพื้นที่ลดลง

5) ประชาชนร่วมกิจกรรมด้านกีฬา เพื่อส่งเสริมสุขภาพอนามัยที่ดีขึ้นใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ลดปัญหาเสพติด และมีความสามัคคีในชุมชน

6) ประชาชนที่ได้รับบริการด้านสาธารณสุขครบถ้วนและทั่วถึง

7) กิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนสุขภาพและการป้องกันโรคต่างๆ เพิ่มขึ้น

8) เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ติดเชื้อเอดส์ ผู้ยากไร้ด้อยโอกาสและประชาชน

9) ภายในตำบล ได้รับการช่วยเหลือและดูแลเพิ่มขึ้นอย่างทั่วถึง

10) กลุ่มอาชีพที่มีการส่งเสริมและสนับสนุน สมาชิกกลุ่มมีรายได้เพิ่มขึ้น

- 11) รายได้ของครัวเรือนที่ได้ส่งเสริมฝึกอบรมอาชีพมีรายได้เพิ่มขึ้น
- 12) ร้อยละเกษตรกรต้นทุนการผลิตต่ำลง และมีรายได้เพิ่มขึ้น หนี้สินลดลง
- 13) ร้อยละเกษตรกรใช้สารเคมีในการทำการเกษตรกรรมลดลง
- 14) ประชาชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานครบถ้วน และเพิ่มขึ้น
- 15) สถาบันการศึกษาได้รับการส่งเสริมเกี่ยวกับการพัฒนาทางการศึกษาเพิ่มขึ้น
- 16) ประเพณีและวัฒนธรรมได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้สืบสานประเพณีอันดีงามต่อไป และภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง
- 17) ร้อยละประชาชนที่มีความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น
- 18) มีพื้นที่ป่าชุมชนมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- 19) ประชาชนได้รับความรู้และข้อมูลข่าวสารได้อย่างทั่วถึงเพิ่มขึ้น
- 20) ความพึงพอใจประสิทธิภาพในการบริหารงานและให้บริการประชาชนเพิ่มขึ้น
- 21) ประชาชนให้ความสำคัญและเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นในการบริหารงานของท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

5) กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมการพัฒนาและปรับปรุงด้านโครงสร้างพื้นฐาน ให้ได้มาตรฐานและพอเพียงต่อความต้องการของประชาชน
- 2) ส่งเสริมความเข้มแข็งของครอบครัว พัฒนาคุณภาพชีวิต ส่งเสริมการสงเคราะห์ที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น พัฒนาลิขสิทธิ์ชุมชน ส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ส่งเสริมด้านการกีฬา ด้านสาธารณสุข สุขภาพอนามัย และป้องกันโรคติดต่อ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- 3) ส่งเสริมการเกษตรกรรมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและปลอดภัยจากสารเคมี และพัฒนานวัตกรรม
- 4) ส่งเสริมการศึกษา และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัย และบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน (AEC)
- 5) ส่งเสริมการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- 6) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภายในองค์กรบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีและการบริการประชาชน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

6) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

1. เป็นตำบลสถาบันครอบครัวเข้มแข็งและประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
2. เป็นตำบลเกษตรกรรมก้าวหน้าและยั่งยืน ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
3. เป็นตำบลมีระบบการศึกษาที่มีมาตรฐาน

7) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์ : เพื่อให้การคมนาคมสะดวกรวดเร็ว ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการได้มาตรฐาน
ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

1. มีเส้นทางที่เป็นมาตรฐาน และมีการปรับปรุงและบำรุงรักษาเส้นทางเพิ่มขึ้น
2. มีการพัฒนา ปรับปรุง บำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. พัฒนาและปรับปรุงด้านโครงสร้างพื้นฐาน ให้ได้มาตรฐาน	- ร้อยละของถนน ทางเข้า ระบบระบายน้ำได้มาตรฐาน
2. พัฒนาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ	- ร้อยละของถนน ทางเข้า ระบบระบายน้ำเพิ่มขึ้น

หน่วยงานรับผิดชอบ กองช่าง

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานรากและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงสู่ประเทศในประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม ครอบครัวยุติมีสุข

เป้าประสงค์ : เพื่อสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ส่งเสริมด้านการกีฬา ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ฝึกอบรมอาชีพให้กับประชาชน ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณสุขและสังคมสงเคราะห์อย่างทั่วถึงมีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

1. กิจกรรมส่งเสริมให้สถาบันครอบครัวมีกิจกรรมร่วมกันเพิ่มขึ้น
2. คติยาเสพติดและอาชญากรรมในพื้นที่ลดลง
3. ประชาชนร่วมกิจกรรมด้านกีฬา เพื่อส่งเสริมสุขภาพอนามัยที่ดีขึ้นใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ลดปัญหายาเสพติด และมีความสามัคคีในชุมชน
4. ประชาชนที่ได้รับบริการด้านสาธารณสุขครบถ้วนและทั่วถึง
5. กิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนสุขภาพและการป้องกันโรคต่างๆ เพิ่มขึ้น
6. เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ติดเชื้อเอดส์ ผู้ยากไร้ด้อยโอกาสและประชาชน
7. ภายในตำบล ได้รับการช่วยเหลือและดูแลเพิ่มขึ้นอย่างทั่วถึง
8. กลุ่มอาชีพที่มีการส่งเสริมและสนับสนุน สมาชิกกลุ่มมีรายได้เพิ่มขึ้น
9. รายได้ของครัวเรือนที่ได้ส่งเสริมฝึกอบรมอาชีพมีรายได้เพิ่มขึ้น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. ส่งเสริมความเข้มแข็งของครอบครัว พัฒนาคุณภาพชีวิต	- ร้อยละปัญหาครอบครัวลดลง
2. ส่งเสริมการสงเคราะห์ให้ความช่วยเหลือประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	- ร้อยละประชาชนที่ได้รับความช่วยเหลือเพิ่มขึ้น
3. พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชน	- ร้อยละประชาชนว่างงาน ลดลง
4. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	- สถิติการเกิดเหตุร้ายในเขต อบต. ลดลง
5. ส่งเสริมด้านการกีฬา ด้านสาธารณสุข สุขภาพอนามัย	- จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มขึ้น
6. สนับสนุนป้องกันโรคติดต่อ	- อัตราการแพร่ระบาดของโรคลดลง
7. การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	- ร้อยละของผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดลดลง

หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักปลัด อบต. กองสวัสดิการสังคม กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตให้มั่นคง

ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 2
การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและพัฒนาศักยภาพการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์ : เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และประชาชนมีความปลอดภัยจากสารเคมี

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

1. ร้อยละเกษตรกรต้นทุนการผลิตต่ำลง และมีรายได้เพิ่มขึ้น หนี้สินลดลง
2. ร้อยละเกษตรกรใช้สารเคมีในการทำการเกษตรกรรมลดลง

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. ส่งเสริมการเกษตรกรรมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและปลอดภัยจากสารเคมี	- ร้อยละผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มขึ้น
2. พัฒนานวัตกรรมทางการเกษตร	- จำนวนกิจกรรมที่พัฒนา นวัตกรรมทางการเกษตร

หน่วยงานรับผิดชอบ กองส่งเสริมการเกษตร กองช่าง

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานรากและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การบริหารจัดการการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 3

การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตรและปศุสัตว์ / ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนา
ศักยภาพการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านส่งเสริมการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์ : เพื่อส่งเสริมและยกระดับการศึกษาและเทคโนโลยีที่ทันสมัยให้แก่ประชาชนและ
บำรุงรักษาศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาอันดีงามของท้องถิ่น

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

1. ประชาชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานครบถ้วน และเพิ่มขึ้น
2. สถาบันการศึกษาได้รับการส่งเสริมเกี่ยวกับการพัฒนาทางการศึกษาเพิ่มขึ้น
3. ประเพณีและวัฒนธรรมได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้สืบสานประเพณีอันดีงามต่อไป
และภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. ส่งเสริมการศึกษา และเทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสารที่ทันสมัย	- ร้อยละประชาชนได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้น
2. บำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคม อาเซียน (AEC)	- จำนวนกิจกรรมวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญา ท้องถิ่น

หน่วยงานรับผิดชอบ กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตให้มั่นคง

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1

การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาด้านอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ : เพื่อพัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

1. ร้อยละประชาชนที่มีความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น
2. มีพื้นที่ป่าชุมชนมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. ส่งเสริมการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	- จำนวนพื้นที่สีเขียวที่เพิ่มขึ้น - ร้อยละปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมลดลง

หน่วยงานรับผิดชอบ กองส่งเสริมการเกษตร กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
แบบมีส่วนร่วม

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 7
การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กรที่ดี มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์ : เพื่อสร้างระบบบริหารจัดการที่ดี และพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพการให้บริการแก่
ประชาชน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนและพัฒนาท้องถิ่น

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

- ประชาชนได้รับความรู้และข้อมูลข่าวสารได้อย่างทั่วถึงเพิ่มขึ้น
- ความพึงพอใจประสิทธิภาพในการบริหารงานและให้บริการประชาชนเพิ่มขึ้น
- ประชาชนให้ความสำคัญและเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นในการบริหารงาน
ของท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. พัฒนาระบบการบริหารจัดการภายในองค์กรบริหาร จัดการบ้านเมืองที่ดี	- ร้อยละความพึงพอใจของบุคลากร เพิ่มขึ้น
2. พัฒนาการให้บริการประชาชน	- ร้อยละความพึงพอใจในการให้บริการประชาชน
3. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น	- ร้อยละผู้เข้าร่วมกิจกรรมของ อบต. เพิ่มขึ้น

หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักปลัด อบต.

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตให้มั่นคง

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 8
การบริหารจัดการบ้านเมือง ที่ดีมีประสิทธิภาพ

(3) การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ปัญหา	ขอบข่ายและปริมาณปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	เส้นทางคมนาคมไม่สะดวกในการสัญจร	ทุกหมู่บ้าน	การคมนาคมมีความสะดวก มีการพัฒนาเส้นทางเพราะองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มี ความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด

ปัญหา	ขอขยายและปริมาณปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
	ระบบไฟฟ้ายังไม่ทั่วถึงโดยเฉพาะครัวเรือนที่ตั้งอยู่ห่างไกลหมู่บ้านการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างตามแหล่งชุมชนต่างๆ	ทุกหมู่บ้าน	การขยายระบบไฟฟ้าให้มีไฟฟ้าใช้อย่างเพียงพอและทั่วถึง เพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
	ระบบจราจร การติดตั้งป้ายสัญญาณการจราจรต่างๆ ยังมีจุดที่จำเป็นต้องติดตั้ง	ทุกหมู่บ้าน	ปัญหาอุบัติเหตุบนท้องถนน การติดตั้งป้ายจราจรต่างๆ จะสามารถลดปัญหาได้ในระดับหนึ่ง
	ขาดแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค ที่เพียงพอโดยเฉพาะฤดูแล้งและต้นเขิน	ทุกหมู่บ้าน	น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิตที่ท้องถิ่นต้องดูแลจัดหาให้เพียงพอ
	การปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อป้องกันน้ำท่วมขังในฤดูฝน	ทุกหมู่บ้าน	ระบบการจัดการแหล่งน้ำที่มีประสิทธิภาพ
ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา ศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม	การศึกษาในระดับก่อนวัยเรียน ยังขาดสื่อและอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย และเหมาะสมกับการพัฒนาการของนักเรียน	ทุกหมู่บ้าน	จัดให้มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย และเหมาะสมกับการพัฒนาการตามวัยในการศึกษาทุกระดับ
	การส่งเสริมกิจกรรมประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความสามัคคี ร่วมกันทำกิจกรรมภายในตำบลและสืบทอดอย่างยั่งยืน	ทุกหมู่บ้าน	ปัจจุบันความสามัคคีในหมู่บ้านเป็นเรื่องสำคัญการร่วมกิจกรรมงานประเพณีต่างๆ จะช่วยได้ พร้อมทั้งได้อนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่ยั่งยืนตลอดไป
	ไม่มีเงินทุนการศึกษาส่งบุตรหลานเรียนนอกระดับภาคบังคับ	ทุกหมู่บ้าน	ปัจจุบันบุตรหลานที่ให้ความสำคัญกับการศึกษาต่อมีน้อย จึงจำเป็นต้องสนับสนุนและมีสถานศึกษาทางเลือกที่เข้าศึกษาได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย หรือสนับสนุนทุนการศึกษาให้กับเด็กเรียนที่มีฐานะยากจน
ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว	สถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลบ้านกอก ได้พัฒนา บึงสะพาน เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งยังขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	ทุกหมู่บ้าน	การท่องเที่ยวในจังหวัดชัยภูมิ มีหลากหลายและจะทำให้ บึงสะพาน เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น มีการพัฒนาหรือดึงดูดศักยภาพที่ตำบลมีอยู่ นำมาใช้ให้เกิด

			ประโยชน์มากที่สุด
ปัญหา	ขอบข่ายและปริมาณปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
ด้านสังคม	ปัญหาจากภัยธรรมชาติที่สร้างความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สิน การเตรียมความพร้อมอยู่เสมอ จะลดความสูญเสียได้ในระดับหนึ่ง	ทุกหมู่บ้าน	สามารถป้องกันภัยจากธรรมชาติได้ทันทีที่ ลดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน
	เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง	เจ้าหน้าที่ของ อบต.	พัฒนาเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง
	การแพร่ระบาดของยาเสพติด ยังคงมีอยู่ในหมู่บ้าน เนื่องจากขาดความต่อเนื่องในการปราบปรามและป้องกันปัญหายาเสพติด	ทุกหมู่บ้าน	ปัญหายาเสพติดจะต้องดำเนินการแก้ไขปราบปรามและป้องกัน เพื่อให้มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง
	ผู้สูงอายุถูกทอดทิ้ง ให้อยู่กับหลาน และต้องเลี้ยงดูบุตรหลานเพียงลำพัง	ทุกหมู่บ้าน	จำนวนผู้สูงอายุปัจจุบันมีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งดูแลได้เฉพาะการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ แต่การดูแลผู้สูงอายุในด้านอื่นๆ ยังไม่ทั่วถึง ดำเนินการช่วยเหลือผู้สูงอายุในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านสุขภาพกายและสุขภาพใจ พร้อมทั้งประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การช่วยเหลือ
	การส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการเพื่อลดปัญหาเยาวชนติดยาเสพติดและเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน	ทุกหมู่บ้าน	เยาวชนไม่มัวเมากับสิ่งเสพติด เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการอย่างต่อเนื่อง สร้างภูมิคุ้มกันที่ดีโดยสถาบันครอบครัว
	ขาดแรงงานที่มีความรู้ ทักษะ ฝีมือในการประกอบอาชีพ และแรงงานย้ายเข้าสู่เมืองเป็นจำนวนมาก และการเลิกจ้างงานจากปัญหาการแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID- 19)	ทุกหมู่บ้าน	การจ้างงานในสังคมเมืองเริ่มน้อยลงเนื่องจากค่าแรงต่ำ ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันสูงขึ้น และปัญหาว่างงานจากโรคระบาดอาจทำให้แรงงานในสังคมเมืองย้ายเข้าสู่ชนบทมากขึ้น มีเตรียมความพร้อมในการส่งเสริมให้มีอาชีพรองรับ
ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ	ขาดอาชีพเสริมนอกฤดูการทำเกษตรทำให้ขาดโอกาสที่จะพัฒนาและสร้างรายได้ให้กับครัวเรือน หรือชุมชน	ทุกหมู่บ้าน	สภาพอากาศ ฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลงไป การเกษตรยังต้องพึ่งพาการทำเกษตรตามฤดูกาลอย่างเดียว จึงส่งเสริมอาชีพเสริม

			นอกฤดูกาลและช่วงเวลาที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่
ปัญหา	ขอบข่ายและปริมาณปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
	การขาดการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพ ซึ่งนับว่าเป็นพลังสำคัญในระบบเศรษฐกิจ ของชุมชน	ทุกหมู่บ้าน	ระบบการผลิตแบบรวมกลุ่มจะช่วยให้ สามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ดีกว่าทั้ง ด้านต้นทุน แรงงาน และผลผลิต มีอำนาจในการต่อรองราคากับ พ่อคนกลาง
	ขาดความรู้ความเข้าใจในการดำเนินชีวิต ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และปัญหา การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 (COVID- 19) ทำให้เศรษฐกิจถดถอย	ทุกหมู่บ้าน	ปัจจุบันค่าครองชีพสูงและผลกระทบ จากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 (COVID- 19) ส่งผลให้ การดำรงชีวิตล้มเหลวการดำรงชีวิต ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง จะสามารถช่วยให้ประชาชนดำเนิน ชีวิตต่อไปได้
	ขาดแหล่งเงินทุนในการจัดตั้งกลุ่มอาชีพ	ทุกหมู่บ้าน	ระดมทุนจากสมาชิก/ส่วนราชการ/ หน่วยงานต่างๆ เพื่อสนับสนุน กลุ่มอาชีพ
ด้านการบริหาร จัดการ	ระบบบริหารจัดการของภาครัฐ ยังมี กฎระเบียบและหลายขั้นตอน ทำให้การ บริการประชาชน ยังขาดความคล่องตัว	เจ้าหน้าที่ ของรัฐ/ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	การอธิบายและการประชาสัมพันธ์ การทำความเข้าใจให้กับประชาชนใน พื้นที่ได้ทราบถึงบทบาทและวิธีการ บริหารงาน และขั้นตอนวิธีการทำงาน ให้ชัดเจน ลดขั้นตอนและระยะเวลาใน การดำเนินการให้รวดเร็วขึ้น
	ประชาชนยังขาดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการเมืองการปกครอง ทำให้กระบวนการ ตรวจสอบทางการเมืองยังอ่อนแอ	ทุกหมู่บ้าน	การส่งเสริมให้ความรู้ด้านปกครอง ระบบประชาธิปไตยเป็นการปกครอง โดยประชาชนเพื่อประชาชน ดังนั้น การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเมือง การปกครองต้องมีการส่งเสริมและทำ ให้เกิดความสมดุล
	การรับรู้ข่าวสารยังไม่ทั่วถึง เนื่องจาก การประชาสัมพันธ์ข่าวสาร ประชาชนในพื้นที่ ไม่ให้ความสำคัญ	เจ้าหน้าที่ของ อบต.	การรับรู้ข่าวสารเป็นสิ่งสำคัญ การ ให้บริการด้านเสียงตามสาย/ไร้สาย ต้องให้การได้ตลอดเวลา และกำหนด ช่วงเวลาที่เหมาะสมกับบริบทพื้นที่

ปัญหา	ขอบข่ายและปริมาณปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
ด้านทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ป่าไม้ถูกทำลาย ทำให้ฝนไม่ตกต้องตาม ฤดูกาล และพื้นที่ในการปลูกป่าชุมชนมี จำนวนลดลง มีการบุกรุกที่สาธารณะมากขึ้น	ทุกหมู่บ้าน	พื้นที่ป่าไม้ในพื้นที่ที่มีลดลง จึงควร ส่งเสริมให้ทุกหมู่บ้านปลูกป่าชุมชน เพื่อให้ประชาชนรักและหวงแหนป่าไม้ ร่วมกัน และมีการสำรวจพื้นที่ สาธารณะกำหนดแนวเขตให้ชัดเจน เพื่อลดปัญหาการบุกรุกที่สาธารณะ

**การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคต
ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก (SWOT)**

ปัจจัยภายใน	
จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<u>ด้านโครงสร้างพื้นฐาน</u> 1. พื้นที่ตำบลบ้านกอกเป็นจุดเชื่อมโยงเส้นทาง ภายในจังหวัดและต่างจังหวัด มีการคมนาคมที่ สะดวกโดยทางรถยนต์ รถโดยสารประจำทาง และสามารถเดินทางโดยรถไฟ 2. มีเส้นทางคมนาคม โดยพื้นที่ของ ตำบลบ้านกอกอยู่ใกล้สถานีรถไฟ จัตูรัส และ มีเส้นทางรถไฟผ่านพื้นที่ตำบลบ้านกอก ทำให้ สะดวกและใช้เวลาน้อยในการขนส่งและคมนาคม ได้ตลอดปี 3. ตำบลบ้านกอก มีพื้นที่ติดต่อกับบึงละหาน ซึ่งมีนโยบายพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวบึงละหาน เชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ เป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญ และพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวประจำจังหวัดชัยภูมิ	<u>ด้านศึกษา และสังคม</u> 1. ประชาชนนิยมส่งบุตรหลานไปศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียน ในเขตเทศบาลจัตูรัส /ในเมืองจังหวัดชัยภูมิ /นอกเขตพื้นที่ 2. เยาวชนขาดคุณธรรมและจริยธรรมในการประพฤติตนในสังคมและชุมชน <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> 1. ประชาชนบางส่วนมีรายได้ต่ำและมีคุณภาพชีวิตต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 2. สินค้าของกลุ่มอาชีพยังไม่มีคุณภาพและชื่อเสียงที่โดดเด่นและแตกต่างจาก พื้นที่อื่นๆ 3. ขาดทักษะในการบริหารจัดการธุรกิจการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด สินค้า OTOP และ SME 4. การบริหารจัดการผลิต การแปรรูป และการตลาดด้านการเกษตร ยังไม่ครบ วงจรและขาดประสิทธิภาพ 5. แหล่งท่องเที่ยวขาดการพัฒนา เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ซึ่งตำบลบ้านกอก เป็นพื้นที่ทางผ่านในการเดินทางเข้าสู่จังหวัดและเชื่อมต่อกับจังหวัดอื่นๆ 6. ขาดตลาดรองรับสินค้าของกลุ่มอาชีพต่างๆ ในตำบลบ้านกอก <u>ด้านโครงสร้างพื้นฐาน</u> 1. ขาดการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ 2. ขาดการจัดทำผังเมืองรวม 3. มีข้อจำกัดด้านภูมิศาสตร์ที่ไม่อำนวยในการจัดตั้ง เพื่อทำโครงสร้างพื้นฐาน ให้ได้มาตรฐาน <u>ด้านสิ่งแวดล้อม</u> 1. ขาดการจัดเก็บและกำจัดขยะมูลฝอยรวมอย่างเป็นระบบ 2. ประชาชนยังไม่ให้ความสำคัญในการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง

ปัจจัยภายใน	
จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
	<u>ด้านการเมืองการบริหาร</u> 1. ระบบการกระจายข่าวสารในพื้นที่ยังไม่มีประสิทธิภาพและทั่วถึง 2. บุคลากรในองค์กรขาดความรู้ ความชำนาญในการปฏิบัติงาน 3. มีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการแก้ปัญหาในพื้นที่ และการพัฒนาตำบล 4. ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบลน้อยลง และไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควร

ปัจจัยภายนอก	
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค(Threat)
1. นโยบายของรัฐบาล สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาความยากจนและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน 2. รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนและส่งเสริมภาคการเกษตร ซึ่งทำให้ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อนำมาพัฒนาและส่งเสริมการเกษตรในพื้นที่ ส่งผลให้มีผลผลิตทางการเกษตรเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้นจึงเป็นโอกาสที่จะพัฒนาด้านการเกษตรของจังหวัด ทั้งด้านแหล่งน้ำ และพืชเศรษฐกิจให้มีศักยภาพทางการผลิตที่มีคุณภาพและปริมาณมากขึ้น เพียงพอกับตลาด 3. รัฐบาลมีนโยบายดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสม ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การลดต้นทุนการผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัย การผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยตลอดจนถึง การใช้กลไกตลาดดูแลราคาสินค้าเกษตร ประเภทที่ราคาค่าผิดปกติให้สูงขึ้นตามสมควร ซึ่งเป็นโอกาสอันดีของเกษตรกรในจังหวัดชัยภูมิ เพราะในปัจจุบันยังขาดการดูแลเรื่องปัจจัยการผลิตที่มีราคาต่ำ ทำให้เกษตรกรสามารถมีรายได้ที่มากขึ้น เนื่องจากปัจจัยการผลิตที่ลดลง 4. การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนของประเทศในภูมิภาคจะเป็นโอกาสในการกระจายสินค้า แรงงาน และทุนได้อย่างเสรีและปลอดภัย ซึ่งจะเป็โอกาสให้จังหวัดปรับโครงสร้างการผลิตภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม เพื่อให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศในภูมิภาคเดียวกันได้ 5. รัฐบาลส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน คำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว สร้างโอกาสในการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์อันเกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างยุติธรรมและเท่าเทียม เพื่อสร้างความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความมั่นคงทางด้านอาหาร สุขอนามัยสนับสนุนวิถีชีวิตของชุมชน และการพัฒนา เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ รวมทั้งให้การคุ้มครองเพื่อให้เกิดความปลอดภัยทางชีวภาพ ซึ่งเป็นโอกาสให้จังหวัดชัยภูมิในการพัฒนาการสร้างพลังงานทดแทน ซึ่งทางจังหวัดมีศักยภาพในด้านนี้อยู่แล้ว	1. ภาวะเบี้ยบางประการไม่เอื้อต่อการประกอบอาชีพในท้องถิ่นบางประเภท 2. การประกอบอาชีพที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันหรือประเภทเดียวกัน ส่งผลกระทบทำให้เกิดการแข่งขันในตลาดสูงขึ้น และราคาผลผลิตต่ำลง 3. ผลกระทบจากการขัดแย้งทางการเมืองส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจที่ไม่มีความมั่นคง 4. กระแสวัฒนธรรมตะวันตกทำให้เกิดปัญหาวัยรุ่น 5. ผลกระทบของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือ ICT โดยใช้เทคโนโลยีผิดประเภททำให้เกิดปัญหาด้านสังคมในชุมชนมากขึ้น 6. การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID- 19) ทำให้เกิดโรคระบาดทั้งประชาคมโลก ซึ่งปัจจุบันยังไม่สามารถควบคุมได้ ส่งผลกระทบในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านสุขภาพของประชาชนและด้านเศรษฐกิจ

ปัจจัยภายนอก	
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค(Threat)
6. การปฏิรูประบบราชการและนโยบายการพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของ จังหวัด 7. นโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เพิ่มโอกาสในการพัฒนาที่ สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชน ทำให้ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมได้ดียิ่งขึ้น 8. นโยบายของรัฐบาลเอื้อต่อการพัฒนา OTOP และ SME 9. นโยบายรัฐบาลสนับสนุนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) และ นวัตกรรมใหม่	

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิเคราะห์ผังเมืองรวม สรุปปัญหาและความต้องการของประชาชนเชิงพื้นที่

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก มีเนื้อที่ในเขตตำบลบ้านกอก ประมาณ 58,810 ไร่ หรือ 94.423 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นที่สูง โดยทางด้านทิศเหนือสูงกว่าระดับน้ำทะเล 230 เมตร ด้านทิศใต้สูงกว่า ระดับน้ำทะเล 260 เมตร พื้นที่ทั้งสองด้านมีลักษณะลาดเอียงลงมาตอนกลางของตำบล สภาพดินเป็นดินเหนียวปนทราย และมีพื้นที่เป็นดินเค็มบางส่วน โดยหน้าดินถูกชะล้างทำการเกษตรไม่ได้ผลเท่าที่ควร และในพื้นที่องค์การบริหารส่วน ตำบลบ้านกอก มีสภาพภูมิอากาศที่แห้งแล้ง มีปริมาณน้ำฝนน้อยในแต่ละปี

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ห่างจากที่ว่าการอำเภอจตุรัสไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ 4 กิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบ และพื้นที่ลุ่มเพื่อการทำนา มีอุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปี 30 องศาเซลเซียส ช่วงเดือน กุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม เป็นฤดูร้อน อากาศร้อน อบอ้าว ในช่วงนี้บางพื้นที่ต้องประสบกับปัญหาขาดแคลน น้ำอุปโภค บริโภค แม้ว่าอาจจะมีการฝนตกบ้างเป็นครั้งคราวก็ตาม ในช่วงเดือนมิถุนายน ถึงเดือน กรกฎาคม เป็นฤดูฝน โดยเฉพาะในช่วงเดือนพฤศจิกายนและเดือนธันวาคมที่ได้รับอิทธิพล จากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้กระทบกับความเย็น ที่แผ่มาทางเหนือ ในพื้นที่อาจประสบปัญหาน้ำท่วมได้เช่นกัน ซึ่งสภาพภูมิอากาศก็ได้ส่งผลกระทบต่อผลผลิตหลักของ การประกอบอาชีพของประชาชนส่วนใหญ่ ในพื้นที่ เนื่องจากการที่ฝนแล้งหรือฝนตกมากเกินไปย่อมส่งผลต่อการทำสวน ทำไร่อ้อย ต้นหอม กระเทียมอันเป็นแหล่งที่มาของรายได้หลักของพื้นที่ในปัจจัยแวดล้อมนี้เองที่อาจส่งผลสนับสนุน ให้เป็นจุดแข็งหรืออาจกลายเป็นอุปสรรคหรือจุดอ่อน โดยถือเป็นปัจจัยจากธรรมชาติที่ไม่อาจคาดเดาหรือควบคุม ให้เป็น ดังที่ต้องการได้

โครงสร้างพื้นฐาน เส้นทางคมนาคมขนส่งทางบกของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก มีถนน สำหรับคมนาคมหลายสาย คือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 20 เชื่อมเส้นทางจากจังหวัด เข้าสู่พื้นที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2179 ตัดผ่านตอนกลางขององค์การบริหาร ส่วนตำบลเชื่อมระหว่างอำเภอจตุรัสกับอำเภอบำเหน็จณรงค์ และทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2170 ตัดผ่าน ตอนเหนือขององค์การบริหารส่วนตำบลเชื่อมระหว่างอำเภอจตุรัสกับอำเภอนองบัวระเหว

ถนน รพช. สายบ้านกอก - สระสี่เหลี่ยม ซึ่งนอกจากนั้นเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็กและถนนลูกรัง สำหรับให้สัญจรภายในหมู่บ้านและติดต่อภายในตำบล นอกจากนี้ยังมีเส้นทางการคมนาคมทางรถไฟ คือ มีสถานีรถไฟจัตุรัส สายกรุงเทพฯ - หนองคาย ตัดผ่าน พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล และยังมีเส้นทางการคมนาคมภายในเขตพื้นที่ตำบลบ้านกอกระหว่างหมู่บ้านหนึ่งไปยังอีกหมู่บ้านหนึ่งอีกหลายเส้นทางเป็นเพียงถนนลูกรังที่บึกเบิก หรือซ่อมแซมซ้ำแล้วซ้ำเล่า เมื่อคราวฤดูร้อนก็เจอปัญหาฝุ่นละออง เมื่อเข้าฤดูฝน ถนนลื่น เป็นปัญหาและไม่สะดวกต่อการสัญจรเป็นอย่างมาก ส่วนของไฟฟ้าและน้ำประปาก็ยังมีใช้ไม่ครบ ทุกหลังคาเรือนโดยเฉพาะครัวเรือนที่อยู่นอกเขตหมู่บ้าน จึงยังมีความจำเป็น และยังเป็นความต้องการของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ซึ่งจะได้รับความสะดวกสบาย ปลอดภัยมากขึ้นหากมีการพัฒนาทาง ด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ครบถ้วนสมบูรณ์ทั้งพื้นที่ จึงทำให้นโยบายทางด้านโครงสร้างพื้นฐานถูกหยิบยกมาเป็นนโยบายที่ผู้บริหารให้ความสำคัญและประชาชนให้ความคาดหวังและยอมรับเป็นอันดับหนึ่ง

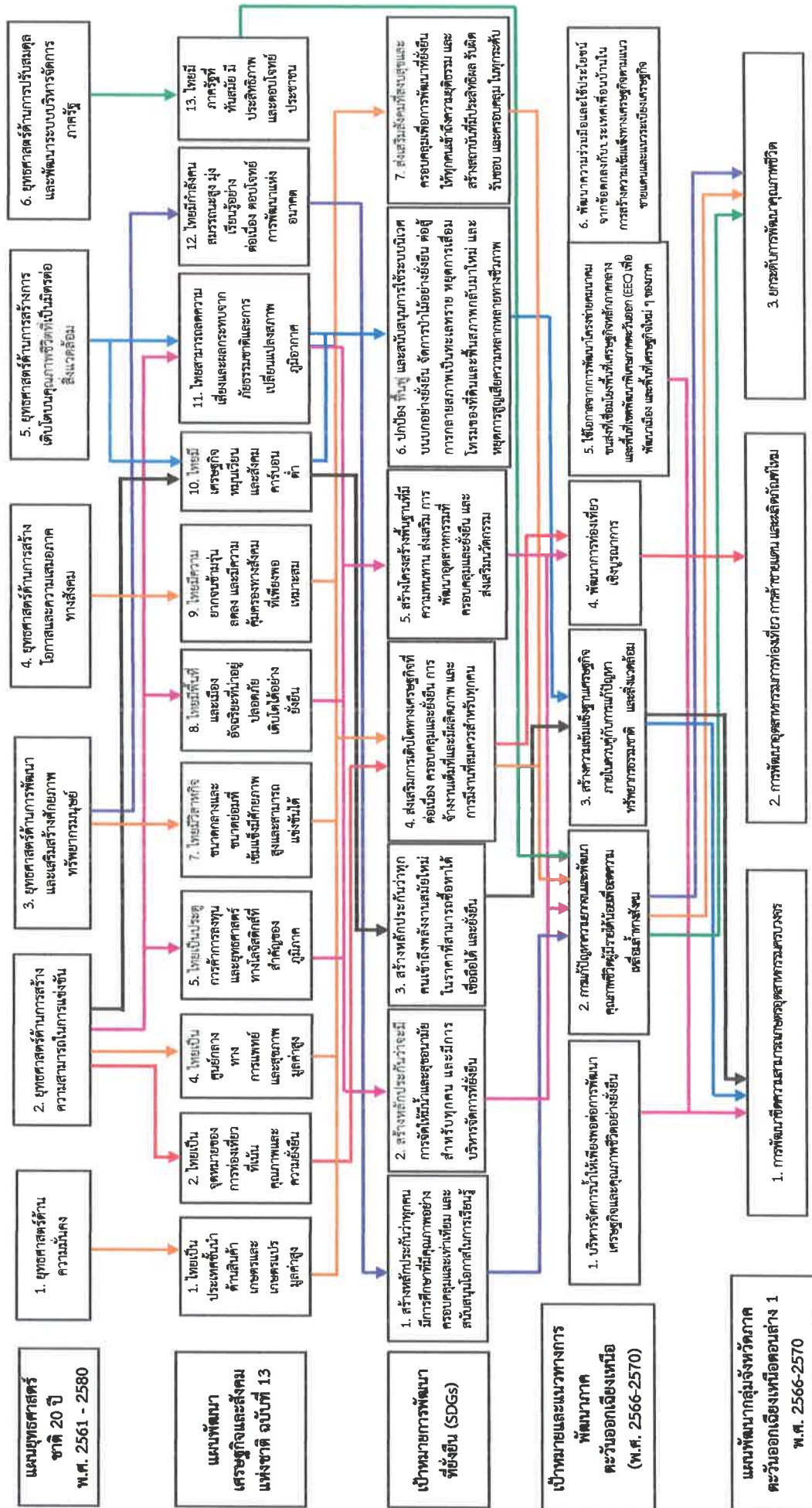
ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลบ้านกอก ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก โดยมีหน่วยธุรกิจในพื้นที่ เช่น โรงเลี้ยงไก่ไข่ โรงเลี้ยงสุกร โรงเลี้ยงไก่ ไร่ออร์ท หอเลี้ยง ลานมันสำปะหลัง โรงผสมยางมะตอย โรงสับไม้ ปั่นน้ำมัน ตู้จำหน่ายน้ำอัดนมอัตโนมัติ เสาร์รับสัญญาณโทรทัศน์ มีกลุ่มอาชีพจำนวน 26 กลุ่ม และกลุ่มอาชีพที่ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จำนวน 11 กลุ่ม คนส่วนใหญ่ใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย คนรุ่นเก่ามีอัตราการเรียนรู้หนังสือน้อย และมีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่จำกัด ในขณะที่คนรุ่นใหม่บางส่วนได้รับการศึกษาที่สูงขึ้นแต่ก็ไม่ได้กลับมาทำงานยังภูมิลำเนาเดิม ส่วนหนึ่งที่ไม่ได้ศึกษาต่อหลังจากจบการศึกษามัธยมศึกษาบังคับบ้างก็ตั้งใจหารายได้จากอาชีพหลักในครอบครัว คือ ประกอบอาชีพการเกษตรเหมือนบรรพบุรุษ ในขณะที่อีกส่วนหนึ่งก็ยังเที่ยวเล่นตามประสาวัยรุ่นมิได้ก่อให้เกิดเงินรายได้ขึ้นแก่ครอบครัว หรือบางรายอาจเรียนต่อในสาขา สายอาชีพ แต่ไม่ได้ตั้งใจเรียนอาจเรียนไม่จบหรือเรียนจบแต่ไม่สามารถทำงานได้จริง จึงเป็นการสูญเสียแรงงานและรายได้ช่องทางหนึ่ง

การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID- 19) เป็นเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่สามารถติดต่อได้จากคนสู่คนทำให้แพร่ระบาดต่อเนื่องไปทั่วโลกในเวลานี้ มีผู้ป่วยติดเชื้อมากกว่า 1 ล้านคน โดยเชื้อไวรัสโคโรนาสามารถเข้าสู่ร่างกายได้จากการแพร่กระจายเชื้อของละอองฝอยเป็นช่องทางหลักจากการไอ การจาม น้ำลาย น้ำมูก เมื่อร่างกายสุดตมสารคัดหลั่งเหล่านี้ก็จะติดเชื้อ โดยมีระยะฟักตัว 2 - 14 วัน และเมื่อผู้ป่วยมีอาการ โดยแสดงอาการเจ็บป่วยออกมาแล้วก็ยังแพร่เชื้อโรคต่อไปได้อีกเรื่อยๆ หรือไม่มีอาการของโรคก็สามารถแพร่เชื้อได้เช่นกัน ไม่ใช่เพียงการสุดตมเท่านั้นที่จะทำให้รับเชื้อโรค ถ้ามีผู้ป่วยจามหรือไอใส่มือแล้วไปจับสิ่งของต่างๆ การสัมผัสก็เป็นโอกาสเสี่ยงในการรับเชื้อโรคได้เช่นกัน เพราะเชื้อสามารถอยู่บนพื้นผิว เช่น โลหะ แก้ว ไม้ หรือพลาสติกได้นานถึง 5 วัน รวมถึงการอยู่ใกล้หรือสัมผัสกับผู้ป่วยด้วย นอกการนี้แล้ว เชื้อที่ขับออกทางอุจจาระก็ยังแพร่เชื้อได้ โดยมีระยะฟักตัว 9 -14 วัน เชื้อไวรัสโคโรนา แพร่ระบาดติดต่อจากผู้ป่วย 1 คน สามารถแพร่เชื้อให้คนอื่นได้เฉลี่ย 2 - 4 คน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความหนาแน่นของประชากรและฤดูกาลด้วย ดังนั้น จึงมีมาตรการกักตัว 14 วัน และอยู่ห่างกันอย่างน้อย 1 - 2 เมตร จึงช่วยลดการแพร่ระบาด และสวมหน้ากากอนามัย เพื่อป้องกันการติดต่อผ่านทางสารคัดหลั่งหรือทางลมหายใจ ซึ่งการปัญหาการแพร่ระบาด โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID- 19) มีผลกระทบในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านสุขภาพของประชาชน และด้านเศรษฐกิจ ซึ่งในปัจจุบันสถานที่ใดที่พบผู้ติดเชื้อจะมีการสั่งให้หยุดดำเนินงานในสถานที่นั้น เพื่อทำความสะอาด ผู้ป่วยเข้ารับการรักษาลายวันอยู่ในโรงพยาบาล หรือสถานที่รัฐกำหนด ซึ่งในอนาคต หากไม่สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส แต่ละพื้นที่เตรียมดำเนินการกำหนด

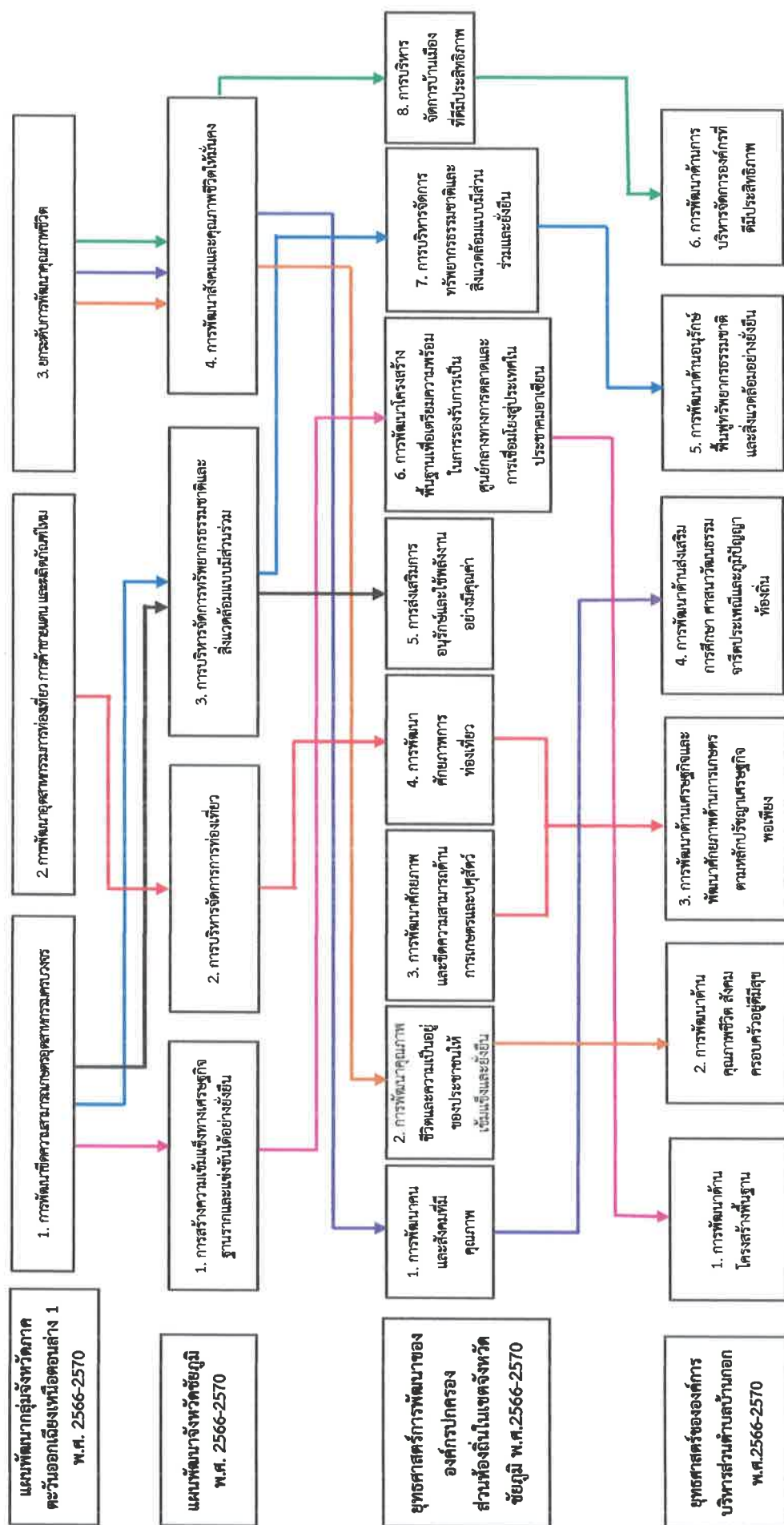
มาตรการเพื่อควบคุมโรคของพื้นที่ตนเอง ให้ประชาชนในพื้นที่ปลอดภัยและมีสุขภาพแข็งแรง สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปลอดภัย และด้านเศรษฐกิจ ในการส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชน เพื่อให้มีรายได้ในการเลี้ยงชีพของตนเอง และครอบครัว โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ผ่านสถานการณ์ที่เกิดขึ้นไปได้

ดังนั้น ปัญหาและความต้องการของประชาชนแต่ละหมู่บ้าน จึงต้องดำเนินการรวบรวมปัญหาและความต้องการ เพื่อนำข้อมูลปัญหาและความต้องการของประชาชนในหมู่บ้านที่ได้ทำการรวบรวมแล้วสรุปความสำคัญของปัญหา ดำเนินการจัดเรียงลำดับความสำคัญปัญหาและความต้องการของหมู่บ้าน โดยหมู่บ้านได้จัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้านเสนอต่อองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก และนำข้อมูลมาจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อแก้ไขปัญหา ตามความต้องการของประชาชน และพัฒนาตำบลบ้านกอก ให้เจริญก้าวหน้าประชาชน อยู่ดีกินดี ต่อไปในอนาคต

แผนผังความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก พ.ศ. 2566-2570

แผนพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 พ.ศ. 2566-2570

ส่วนที่ 3

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

៩ កំណត់

គឺបង្កើនការកែលម្អវិធីសាស្ត្រការងារដែលបានកំណត់

ส่วนที่ 3
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

(1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
1.	ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน	1.บริการชุมชน และสังคม 2.เศรษฐกิจ	1.เคหะและชุมชน 2.อุตสาหกรรมและ การโยธา 3. แผนงานการเกษตร	กองช่าง กองช่าง กองส่งเสริม การเกษตร	สำนักปลัด อบต. กองการศึกษาฯ กองสาธารณสุขฯ กองสวัสดิการฯ
2.	ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้าน คุณภาพชีวิต สังคม ครอบครัว อยู่ดีมีสุข	1.บริการชุมชน และสังคม 2.บริหารงาน ทั่วไป 3. การดำเนิน งานอื่น	1.สร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน 2.สาธารณสุข 3.เคหะและชุมชน 4.บริหารงานทั่วไป 5.สังคมสงเคราะห์ 6.การศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ 7.การรักษาความ สงบภายใน 8.งบกลาง	กองสวัสดิการฯ กองสาธารณสุขฯ กองช่าง สำนักงานปลัด กองสวัสดิการฯ กองการศึกษาฯ สำนักปลัด อบต. สำนักปลัด อบต.	สำนักปลัด อบต. กองการศึกษาฯ กองสาธารณสุขฯ กองสวัสดิการฯ กองส่งเสริมการเกษตร กองช่าง
3.	ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้าน เศรษฐกิจและ พัฒนาศักยภาพ การเกษตร ตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง	1.การเศรษฐกิจ 2.บริการชุมชน และสังคม	1.การเกษตร 2.เคหะและชุมชน 3.สร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน 4.การศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	กองส่งเสริม การเกษตร กองช่าง กองสวัสดิการฯ สำนักงานปลัด กองการศึกษาฯ	กองการศึกษาฯ กองสาธารณสุขฯ กองสวัสดิการฯ กองส่งเสริมการเกษตร สำนักงานปลัด

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
4.	ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้าน ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม จารีตประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	1.บริการชุมชน และสังคม 2.การเศรษฐกิจ	1.การศึกษา 2.เคหะและชุมชน 3.ศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ 4.อุตสาหกรรมและ การโยธา	กองการศึกษาฯ กองช่าง กองการศึกษาฯ กองช่าง	สำนักปลัด อบต. กองการศึกษาฯ กองสาธารณสุขฯ กองสวัสดิการฯ กองส่งเสริมการเกษตร
5.	ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้าน อนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน	1.การเศรษฐกิจ 2.บริการชุมชน และสังคม	1.การเกษตร 2.อุตสาหกรรมและ การโยธา 3.เคหะและชุมชน	กองส่งเสริม การเกษตร กองสาธารณสุขฯ กองช่าง กองช่าง	สำนักปลัด อบต. กองสวัสดิการฯ กองการศึกษาฯ
6.	ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านการ บริหารจัดการ องค์กรที่ดี มีประสิทธิภาพ	1.บริหารงาน ทั่วไป 2.การเศรษฐกิจ 3.การดำเนินงาน อื่น	1.บริหารงานทั่วไป 2.เคหะและชุมชน 3.อุตสาหกรรมและ การโยธา 4.งบกลาง	สำนักปลัด อบต. กองช่าง กองช่าง สำนักงานปลัด	กองสวัสดิการฯ กองคลัง กองการศึกษาฯ กองสาธารณสุขฯ กองส่งเสริมการเกษตร
รวม	6 ยุทธศาสตร์				

ส่วนที่ 4

การติดตามและประเมินผล

ส่วนที่ 4

การติดตามและประเมินผล

(1) กรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผล

จุดมุ่งหมายสำคัญของการประเมินผลยุทธศาสตร์นั้น คือ การประเมินว่ามีการนำแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติอย่างแท้จริงเพียงใด และได้ผลเป็นอย่างไรเพื่อที่จะสามารถวัดความสัมฤทธิ์ผลของแผนยุทธศาสตร์ได้ ในขณะเดียวกันก็สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้เป็นสมมติฐานในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นฉบับต่อไปได้ ดังนั้นการที่จะประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวมได้ จำเป็นต้องประเมินผลการปฏิบัติในแต่ละกลยุทธ์ แผนงานก่อนเพื่อนำไปสู่การวัดความสำเร็จของยุทธศาสตร์ ซึ่งจะแสดงให้เห็นได้ว่าการพัฒนาเป็นไปในแนวทางใด บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาที่ยั่งยืนและตอบสนองต่อวิสัยทัศน์หรือไม่ ดังนั้นในขั้นต้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องติดตามประเมินผลแผนพัฒนาสี่ปีให้ได้ข้อมูล ข้อเท็จจริงอันจะนำมาสู่บทสรุปที่ไม่บิดเบือนจากผลการปฏิบัติจริงที่เกิดขึ้น

การติดตาม (Evaluation)

การติดตามนั้น จะทำให้เราทราบได้ว่าขณะนี้ได้มีการได้มีการปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์หรือแผนพัฒนาถึงระยะใดแล้ว ซึ่งได้ใช้เครื่องมือในการติดตาม Gant Chart ที่จะทำให้หน่วยงานสามารถติดตามได้ว่าการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์หรือแผนสามปีมีการดำเนินการในช่วงใด ตรงกับกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ และแผนปฏิบัติการก็เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดตามผลการดำเนินงาน

การประเมินผล (Evaluation)

การประเมินผลแผนยุทธศาสตร์ จำเป็นต้องมีเกณฑ์มาตรฐาน (Standard criteria) และตัวชี้วัด (Indicators) เพื่อใช้เป็นกรอบในการประเมินเพื่อให้เกิดความชัดเจน เป็นระบบ มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ โดยประกอบด้วยเกณฑ์ที่สำคัญใน 2 ระดับ คือเกณฑ์การประเมินหน่วยงาน และเกณฑ์การประเมินโครงการ

การบริหารงานที่ประสบความสำเร็จนั้น ส่วนหนึ่งมาจากการนำนวัตกรรม (Innovation) และกระบวนการบริหารใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ในองค์กร ให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ การติดตาม และประเมินผล ก็เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารงาน ซึ่งมีหลักการสำคัญ คือ การติดตามความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานและประเมินผลความสำเร็จของงาน อันจะนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขปัญหาร่วมกันให้บรรลุเป้าหมาย จึงต้องมีการติดตามและประเมินผล เพื่อให้ทราบประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานของ องค์กรว่าอยู่ในระดับใด เหมาะสมหรือสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันหรือไม่

(2) การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

กระบวนการของแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566 – 2570) มีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ การวางแผน (Planning) การนำแผนไปปฏิบัติ (Implementation) และการติดตามประเมินผล (Monitor and Evaluation) ฉะนั้นการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ สามารถดำเนินการได้ดังนี้

1) ติดตามและประเมินผลกระบวนการ (Process) จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยตรวจสอบกระบวนการดำเนินการว่าเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 และเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ.2561 เป็นกรอบ ในการปฏิบัติงานติดตามและประเมินผล

2) ติดตามประเมินผลความพึงพอใจของประชาชน ต่อการดำเนินงานตามนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก เป็นการประเมินผลการดำเนินในแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยออกแบบสำรวจความพึงพอใจของประชาชน

(3) การติดตามและประเมินผลโครงการ

เป็นการประเมินผลที่ช่วยให้ทราบถึงความก้าวหน้าในการดำเนินงาน ว่าแผนงานหรือโครงการที่ได้ดำเนินการไปแล้วนั้น ให้ผลเป็นอย่างไร นำไปสู่ความสำเร็จตามแผนงานที่กำหนดไว้หรือไม่ มีผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดเมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมาย หากมีความล่าช้ามีสาเหตุจากอะไร สมควรที่จะได้รับการแก้ไขด้วยวิธีการใด เพื่อให้โครงการดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ และยังเป็นเครื่องมือชี้วัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินโครงการ โดยมีประเด็นในการติดตามประเมินผล คือ

1) การติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน โดยมีตัวชี้วัดเชิงปริมาณ คุณภาพ ความพึงพอใจ และขั้นตอนการดำเนินงาน ซึ่งผู้รับผิดชอบโครงการจะเป็นผู้กำกับตัวชี้วัด

2) การเบิกจ่ายงบประมาณตามแผนการดำเนินงานประจำปีและเพิ่มเติม

ทั้งนี้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก จะนำข้อมูลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลโครงการมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ และเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้สามารถตอบสนองและแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชน เป็นสิ่งสำคัญ

(4) ระเบียบ วิธีในการติดตามและประเมินผล

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และจนถึงฉบับที่ 3 พ.ศ.2561 การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดังนี้

ข้อ 28 ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

(1) สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือก	จำนวน 3 คน
(2) ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือก	จำนวน 2 คน
(3) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือก	จำนวน 2 คน
(4) หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเอง	จำนวน 2 คน
(5) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือก	จำนวน 2 คน

แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา เพื่อให้มีหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และจนถึงฉบับที่ 3 พ.ศ.2561 ซึ่งจะเห็นได้ว่าการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาจะประกอบด้วยคณะกรรมการจากหลายฝ่าย ซึ่งการมีคณะกรรมการมาจากหลายหน่วยงานหลายฝ่ายนี้ จะทำให้การติดตามและ

ประเมินผลแผนพัฒนาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและผลของการประเมินสามารถวัดผลความสำเร็จของโครงการเพื่อนำไปใช้ในการแก้ไขหรือปรับปรุงการปฏิบัติงานของโครงการได้อย่างแท้จริง

1. ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น 2 ประเภท คือ
 - 1) แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566 – 2570)
 - 2) แผนดำเนินงานประจำปีงบประมาณ
2. ประเมินผลความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา
3. ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

(5) เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดการประเมินผลโครงการ

การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น มีเกณฑ์มาตรฐาน (Standard Criteria) และ ตัวชี้วัด (Indicators) เพื่อใช้เป็นกรอบในการประเมินให้เกิดความชัดเจน เป็นระบบมีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัด ดังนี้

เกณฑ์มาตรฐาน (Standard Criteria)	ตัวชี้วัด (Indicators)	กรอบตัวแปร (Attributes)
สัมฤทธิ์ผลและการบรรลุ วัตถุประสงค์ของโครงการ	ผลผลิต ผลลัพธ์	ผลต่างระหว่างจำนวนโครงการที่แล้ว เสร็จกับจำนวนโครงการทั้งหมด
การสนองตอบความต้องการของ ประชาชน	ระดับความพึงพอใจ	สัดส่วนของประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่ พึงพอใจและไม่พอใจ ผลสะท้อนกลับ

(1) ผลผลิตเทียบกับเป้าหมายรวมในช่วงเวลา เป็นการดูสัดส่วนของผลผลิต (Outputs) ของโครงการว่าบรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงใด อาทิ ความยาวของถนนที่สร้างได้ จำนวนแหล่งน้ำขนาดย่อยเพื่อการเกษตร สัดส่วนปริมาณภารงานการก่อสร้าง เทียบกับเป้าหมายรวมในช่วงเวลาที่กำหนด

(2) จำนวนกิจกรรมแล้วเสร็จ เนื่องจากโครงการประกอบด้วยชุดกิจกรรมต่างๆ มากมาย จึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดความก้าวหน้า โดยพิจารณาจำนวนกิจกรรมและประเภทของกิจกรรมที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ทั้งกิจกรรมหลัก กิจกรรมพื้นฐาน กิจกรรมรอง และกิจกรรมเสริมในช่วงระยะเวลา อาจเป็นสัปดาห์ เดือน ไตรมาส หรือระยะของโครงการ (Phase)

(3) ทรัพยากรที่ใช้ไปในช่วงเวลา เป็นตัวชี้วัดความก้าวหน้าของการใช้ทรัพยากรในโครงการ ซึ่งครอบคลุมด้านงบประมาณโครงการ ได้แก่ งบประมาณที่ใช้ไป งบประมาณที่อยู่ระหว่างผูกพัน เงินงวดและแผนการใช้จ่ายงบประมาณโครงการ และอัตราการใช้บุคลากรสัมพันธ์กับเวลาในรูปของคน – วัน (Man – day) หรือ คน เดือน (Man – month)

(4) ระยะเวลาที่ใช้ไป เป็นตัวชี้วัดความก้าวหน้าเพื่อดูว่าได้ใช้เวลาไปเท่าใดแล้ว และเหลือระยะเวลาอีกเท่าใดจึงจะครบกำหนดแล้วเสร็จ โดยจะสามารถใช้เป็นเกณฑ์ประเมินและควบคุมกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมายด้านเวลา และเพื่อทราบถึงระยะเวลาที่ต้องใช้จริงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายรวม

1. เกณฑ์ประสิทธิภาพ (Efficiency)

การประเมินประสิทธิภาพเป็นการเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่ได้ กับทรัพยากรที่ใช้ไปในการดำเนินงาน ทรัพยากรที่ใช้้นอกจากงบประมาณแล้ว ยังหมายรวมถึงทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรทางการจัดการและเวลาที่ใช้ไปในการดำเนินงาน ประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 ประการ คือ

(1) สัดส่วนผลผลิตต่อค่าใช้จ่าย เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรทางการเงินของโครงการเพื่อให้ได้ผลผลิตที่เหมาะสมและคุ้มค่ากับการลงทุน ซึ่งจะช่วยให้เกิดการใช้จ่ายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมประโยชน์ ลดค่าใช้จ่ายและประหยัดต้นทุนการผลิต

(2) ผลผลิตต่อกำลังคน เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการผลิตต่อบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่โครงการ ซึ่งนอกจากจะเป็นตัวชี้ถึงประสิทธิภาพแล้วการดำเนินงานแล้ว ยังแสดงถึงสมรรถนะและศักยภาพของทรัพยากรบุคคลในการดำเนินโครงการ และจะเป็นแนวทางในการปรับขนาดกำลังคนที่เหมาะสมในการดำเนินกิจกรรม และการเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรในระยะยาวอีกด้วย

(3) ผลผลิตต่อหน่วยเวลา เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการผลิตในช่วงเวลา อาทิ จำนวนครัวเรือนที่ได้รับการอบรมอาชีพเสริมนอกภาคเกษตรต่อเดือน จำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนต่อตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาในแต่ละปี จำนวนผู้ประกอบการรายย่อยที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในแต่ละช่วงไตรมาส

(4) การประหยัดทรัพยากรการจัดการ เป็นตัวชี้วัดความสามารถของโครงการในการประหยัดทรัพยากรทางการบริหารจัดการ อาทิ การปรับลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในการดำเนินโครงการการตัดทอนขั้นตอนการปฏิบัติซึ่งส่งผลต่อการลดค่าใช้จ่ายของโครงการ การประหยัดค่าพลังงานและค่าสาธารณูปการคิดเป็นร้อยละของค่าใช้จ่ายรวม

2. เกณฑ์ประสิทธิผล (Effectiveness)

การประเมินประสิทธิผล เป็นเกณฑ์พิจารณาระดับการบรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะด้าน โดยดูจากผลลัพธ์จากการดำเนินงาน ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของประชากรกลุ่มเป้าหมายตามโครงการ ประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 ประการ คือ

(1) ระดับการบรรลุเป้าหมาย เป็นตัวชี้วัดว่าโครงการบรรลุเป้าหมายด้านใดบ้างและการบรรลุเป้าหมายส่งผลต่อประชากรเป้าหมายอย่างไร โดยสามารถวัดการเปลี่ยนแปลง ในเชิงปริมาณ และคุณภาพของประชากรเป้าหมาย อาทิ การบรรลุเป้าหมายด้านเศรษฐกิจ สังคม

(2) ระดับการมีส่วนร่วม เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จโดยให้ความสำคัญกับมิติการมีส่วนร่วม โดยสามารถอธิบายความสัมพันธ์เชิงเหตุผลได้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนส่งผลต่อระดับความสำเร็จมากน้อยเพียงไร และโครงการจะปรับปรุงส่งเสริมการมีส่วนร่วมได้อย่างไร ระดับการมีส่วนร่วมสามารถวัดจาก จำนวนประชากร ความถี่ระดับและกิจกรรม ซึ่งครอบคลุมการร่วมตัดสินใจ วางแผนและติดตามผล

(3) ระดับความพึงพอใจ เป็นเกณฑ์วัดระดับการยอมรับ โดยอาจพิจารณาจากสัดส่วนของประชากรเป้าหมายที่พึงพอใจกับบริการของรัฐ สัดส่วนของครัวเรือนที่พอใจการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่โครงการ ระดับความพึงพอใจในมาตรการตามโครงการ

(4) ความเสี่ยงของโครงการ เป็นตัวชี้วัดประสิทธิผลเพื่อดูว่าโครงการมีความเสี่ยงในการบรรลุเป้าหมายด้านใดด้านหนึ่งหรือเป้าหมายรวมของโครงการหรือไม่ ซึ่งค่าความเสี่ยงจะประเมินจากการเปลี่ยนแปลงสถานะแวดล้อมของโครงการ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสิ่งแวดล้อม ทั้งระยะสั้นและระยะยาว

3. เกณฑ์ผลกระทบ (Impacts)

เป็นการพิจารณาผลกระทบโดยรวมต่อประชากรกลุ่มเป้าหมาย ชุมชน สังคมและหน่วยงานในภาพรวม เป็นผลกระทบระยะยาว ผลกระทบอาจมีทั้งที่มุ่งหวัง (Intended impacts) และผลกระทบที่ไม่ได้มุ่งหวัง (Unintended impacts) ซึ่งอาจเป็นผลด้านบวกหรือด้านลบก็ได้ ประกอบด้วยตัวชี้วัด 3 ประการ คือ

(1) **คุณภาพชีวิต** เป็นตัวชี้วัดผลกระทบต่อการพัฒนาหรือยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรกลุ่มเป้าหมาย อาทิ รายได้ ความเป็นอยู่ โอกาสทางการศึกษา การมีงานทำ สุขอนามัย สภาพแวดล้อมของครัวเรือน ชุมชน โดยสามารถวัดจากสัดส่วนครัวเรือนหรือประชากรที่ได้รับบริการจากโครงการพัฒนาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตที่ดี หรือมาตรฐานการดำรงชีพ

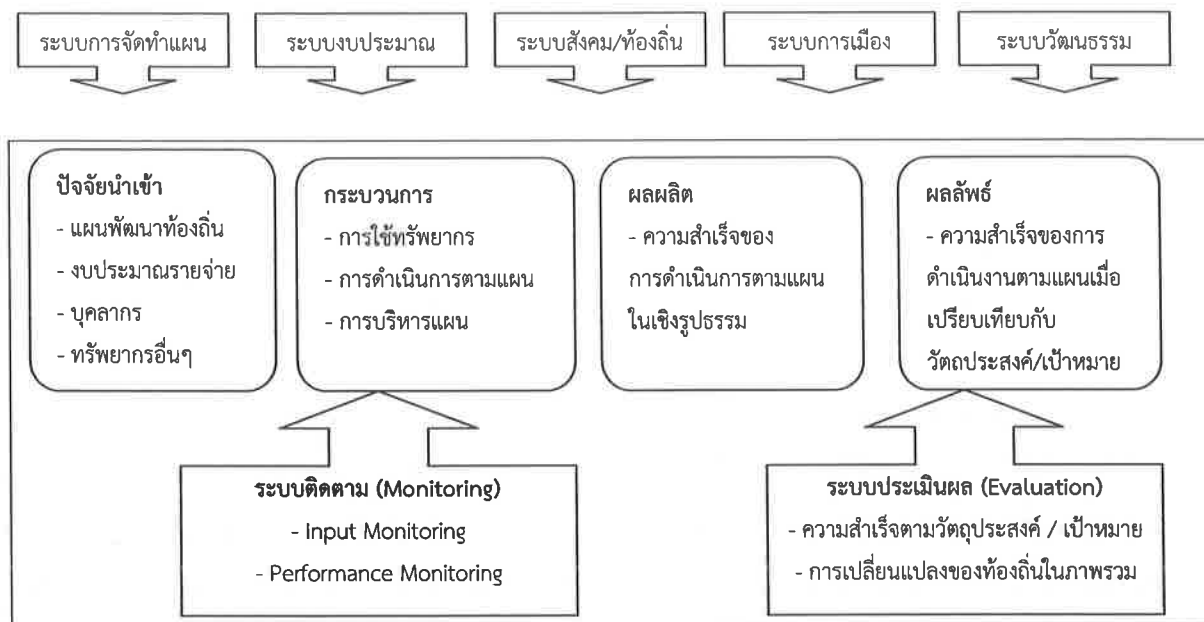
(2) **ทัศนคติและความเข้าใจ** เป็นตัวชี้วัดผลกระทบโดยมุ่งเรื่องทัศนคติ และความเข้าใจของประชากรกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อโครงการ โดยสามารถวัดระดับ (Scale) ทั้งเชิงบวกและลบต่อตัวโครงการเอง โดยเฉพาะวัตถุประสงค์และมาตรการนโยบายผลประโยชน์ของโครงการความพึงพอใจในการรับบริการ และทัศนคติต่อผู้บริหารและเจ้าหน้าที่โครงการ

(3) **การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม** เป็นตัวชี้วัดผลกระทบโดยให้ความสำคัญเรื่องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย โดยเปรียบเทียบระยะก่อนและหลังมีโครงการ อาทิ สัดส่วนของครัวเรือนที่ยอมรับเทคโนโลยีการผลิตที่รักษาสิ่งแวดล้อม จำนวนเกษตรกร ที่ทำการเกษตรแบบธรรมชาติมากยิ่งขึ้น การปฏิบัติของใช้สวนโดยเคารพกฎจราจรมากขึ้น การออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งมากขึ้น และลดละพฤติกรรมการซื้อสิทธิขายเสียง การลดพฤติกรรมการประพวติมิชอบในการปฏิบัติหน้าที่

เกณฑ์และตัวชี้วัดดังกล่าวข้างต้นสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลโครงการ ซึ่งครอบคลุมมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม มิติด้านทรัพยากร และมิติด้านสิ่งแวดล้อม เกณฑ์และตัวชี้วัด จะเป็นประโยชน์ในการติดตามและประเมินผลโครงการในลักษณะที่เป็นพลวัตรในทุกขั้นตอนของกระบวนการโครงการ เพื่อวัดถึงความสำเร็จและความล้มเหลวของโครงการพัฒนาด้านต่างๆ ซึ่งในทางปฏิบัติจำเป็นต้องนำ มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะโครงการ โดยกำหนดและวัดตัวแปรเฉพาะ เพื่อประมวลเป็นตัวชี้วัดรวมของแต่ละโครงการต่อไป

4. ระบบติดตามและประเมินผลแผนการพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวางระบบติดตามและประเมินผลแผนพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีสมมุติฐานว่าระบบติดตามและประเมินผลไม่อาจแยกตัวเองออกจากระบบการบริหารแผนทั้งหมด ดังนั้นระบบอื่นๆ ที่เกิดขึ้นก่อนหน้าทีแผนพัฒนาจะดำเนินการจึงเป็นเหมือนบริบทที่ย่อมจะส่งผลต่อการบริหารแผน และจะส่งผลต่อการติดตาม และประเมินผลด้วยเช่นกัน ดังนั้นระบบติดตามและประเมินผลครั้งนี้ สรุปรูปเป็นแผนภาพได้ ดังนี้

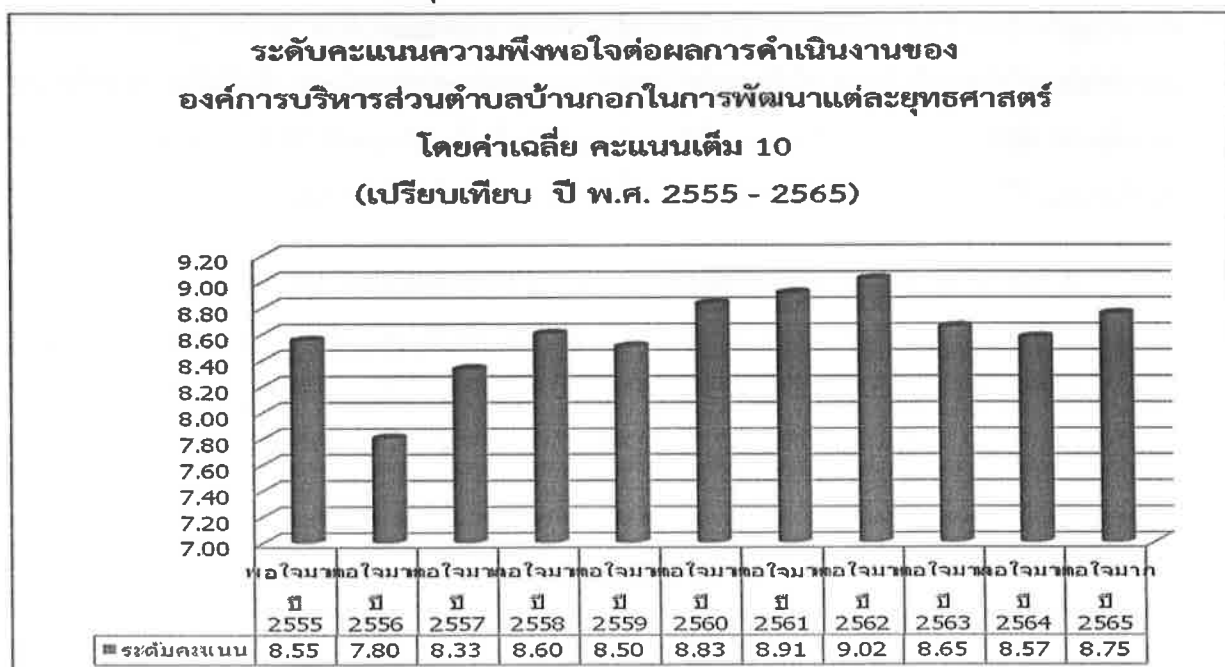

(5) สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น จากแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2561 – 2565

รายงานสรุปผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ.2561 - 2565

ปี	แผนพัฒนาท้องถิ่นทั้งหมด		อนุมัติงบประมาณ		ลงนามสัญญา		เบิกจ่าย	
	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ
2561	213	197,944,805	167	30,312,400	146	26,068,330	142	25,058,530
2562	393	149,001,900	143	27,184,800	126	22,360,823.90	122	21,163,823.90
2563	213	197,944,805	167	30,312,400	146	26,068,330	142	25,058,530
2564	183	85,367,480	144	35,596,300	113	26,522,508.10	113	26,522,508.10
2565	214	165,715,100	106	23,907,000	43	21,863,072.91	42	21,696,071.12

แผนภูมิสรุปผลรวมความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ในแต่ละยุทธศาสตร์ เปรียบเทียบ ปี พ.ศ.2555- 2565

(6) ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

1) ผลกระทบนำไปสู่นาคต

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ได้จัดบริการสาธารณะเพื่ออำนวยความสะดวกและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างพื้นฐาน การศึกษา เศรษฐกิจและสังคมท้องถิ่น ทั้งนี้ มุ่งหวังให้ประชาชนมีคุณภาพที่ดีขึ้น ในส่วนของการดำเนินโครงการ/กิจกรรมตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งเป็นการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ ผลผลิตของโครงการ/กิจกรรม (Output) ได้ก่อให้เกิดผลกระทบ (Impact) ทั้ง 3 ระดับ คือ ระยะสั้น สามารถเห็นผลสำเร็จได้ทันทีเมื่อดำเนินโครงการ/กิจกรรม แล้วเสร็จ ระยะกลางและยาว ต้องใช้เวลาในการพัฒนาและดำเนินการ โดยในอนาคต องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ได้วางแผนดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่างๆ สามารถสรุปได้ ดังนี้

ด้าน	แนวทางการพัฒนาในอนาคต
1. โครงสร้างพื้นฐาน	- จัดให้มีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่เหมาะสม ได้มาตรฐาน และเพียงพอในพื้นที่ สามารถพัฒนาพื้นที่ให้มีความเจริญและรองรับการขยายตัวของประชากร
2. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- จัดระบบการกำจัดขยะที่มีประสิทธิภาพ สร้างจิตสำนึกในการทิ้งขยะ และการส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง ปริมาณขยะในการกำจัดลดลง - จัดให้มีการส่งเสริมกระตุ้นการปลูกต้นไม้ และมีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น
3. การศึกษา	- พัฒนาบุคลากรด้านการศึกษา และสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนให้มีความทันสมัย รวมทั้งพัฒนาหลักสูตรที่ได้มาตรฐานบูรณาการกับหลักสูตรท้องถิ่น สามารถจัดการเรียนการสอนให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เป็นเลิศ - ก่อสร้าง/ปรับปรุง/ซ่อมแซม อาคารสถานศึกษา ให้มีความเหมาะสมได้มาตรฐาน
4. กีฬาและนันทนาการ	- จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ประชาชนออกกำลังกาย มีการแข่งขันกีฬาภายในชุมชน - ส่งเสริมการท่องเที่ยวทุ่งบัวแดง (บึงละหาน) ให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ของจังหวัดชัยภูมิ
5. สุขภาวะและคุณภาพชีวิต	- จัดกิจกรรมณรงค์ป้องกันโรคไข้เลือดออก ไข้ซิกา ทั้งในชุมชน และสถานศึกษา - การป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าในพื้นที่ โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการ - สนับสนุนให้การดูแลและช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสอย่างทั่วถึงได้มาตรฐาน และมีความเท่าเทียมกัน

ด้าน	แนวทางการพัฒนาในอนาคต
5. สุขภาวะและคุณภาพชีวิต (ต่อ)	- เตรียมความพร้อมสำหรับผู้สูงอายุและผู้สูงอายุ และสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรผู้สูงอายุ - เพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และสร้างเครือข่ายรักษาความปลอดภัยทั้ง หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม
6. การบริหารงาน	- ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น - พัฒนาระบบการจัดเก็บภาษี เพิ่มมาตรการและวางแผนการจัดเก็บภาษีให้เป็นไปตามเป้าหมาย - เพิ่มประสิทธิภาพการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ครอบคลุมและทั่วถึง และเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ - พัฒนาศักยภาพในหน่วยงานให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานของตนเอง และพัฒนาการให้บริการประชาชน

2) ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

จากผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก เป็นการสำรวจวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลในประเด็นการดำเนินงานในช่วงปีงบประมาณ และการประเมินผลความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ไปสู่การปฏิบัติ มุ่งประเมินผลความสำเร็จในการทำงานเพื่อนำมาปรับปรุง แก้ไขปัญหาในด้านต่างๆ ของประชาชนในพื้นที่โดยการดำเนินโครงการหรือกิจกรรม เพื่อแก้ไขปัญหาความเป็นอยู่ให้ประชาชนอยู่ดีกินดี

แนวโน้มการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก ทั้งด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสิ่งสาธารณูปโภคให้ทั่วถึงได้มาตรฐาน และมีคุณภาพ การพัฒนาด้านรายได้ในการยกระดับรายได้ ของประชาชนให้สูงขึ้น การพัฒนา ด้านสุขภาวะคุณภาพชีวิตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเกิดโรคระบาดเป็นโรคอุบัติใหม่ ส่งผลให้มีการป้องกันเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในพื้นที่ เพื่อเตรียมความพร้อมให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต จึงควรนำยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ได้กำหนดไว้ เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายให้ครบทุกยุทธศาสตร์ นำไปสู่การแก้ไขปัญหา ตอบสนองความต้องการของประชาชน และพัฒนาตำบลบ้านกอกให้เกิดความเจริญก้าวหน้ายั่งยืนต่อไป

